

RET TEN I HILLER ØD DOM

afsagt den 21. maj 2026

Sag BS-3361/2024-HIL

R E M C O A/S, SCT Ejendomme A/S og SCT Transport A/S (advokat Håkun Djurhuus)

mod

Allerød Kommune
(advokat Henriette Soja)

Denne afgørelse er truffet af Dommer 1, Dommer 2 og Dommer 3.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag drejer sig dels om et af REMCO A/S, SCT Ejendomme A/S og SCT Transport A/S (herefter under et "REMCO") rejst krav om erstatning begrundet i Allerød Kommunes sagsbehandling i forbindelse med ansøgninger om VVM-screening af Remco Ressourcecenter, og dels om, hvorvidt Allerød Kommunes afgørelse af 26. april 2024 om screening efter miljøvurderingsloven af ansøgning om etablering af anlæg til bortskaffelse af affald (biologisk jordrensningsanlæg) skal tilsidesættes som ugyldig.

REMCO A/S, SCT Ejendomme A/S og SCT Transport A/S har nedlagt følgende påstande:

Påstand 1:

Allerød Kommune tilpligtes at betale REMCO A/S, SCT Ejendomme A/S og SCT Transport A/S, i forening, et beløb stort kr. 30.401.370,47 med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 30.000.000 fra sagens anlæg og frem til den 17.

april 2024, og med tillæg af procesrente af kr. 30.401.370,47 fra den 17. april 2024 og indtil betaling sker.

Påstand 2:

Allerød Kommune tilpligtes at anerkende, at kommunens afgørelse af 26. april 2024 om screening efter miljøvurderingsloven af ansøgning om etablering af anlæg til bortskaffelse af affald (biologisk jordrensningsanlæg), til-sidesættes som ugyldig.

Allerød Kommune har nedlagt påstand om frifindelse.

Retten har modtaget sagen den 19. januar 2024.

Oplysningerne i sagen

Allerød Kommune traf den 26. april 2024 (sag 23/7025) følgende afgørelse:

”...

Afgørelse om screening efter miljøvurderingsloven af ansøgning om etablering af anlæg til bortskaffelse af affald (Biologisk jordrensningsanlæg) -

R E M C O A/S ("Remco") har i samarbejde med Techrem ApS og på vegne af SCT Ejendomme A/S den 3. juli 2023 indsendt en ansøgning om screening for miljøvurderingspligt i forbindelse med etablering af et "upcycling center" i erhvervsområdet ved Farremosen på matrikel nr. 11aa og 11y, Vassingerød By, Uggeløse, Bøgeholm Alle 2, 3450 Allerød. -

Upcyclingcenteret vil have karakter af et affaldsbehandlingsanlæg, der udfører biologisk jordrensning, kartering, sortering og oplagring, nedkøling m.v. af modtaget affald. -

Sagens baggrund

Allerød Kommune modtog i december 2021 en ansøgning fra Remco i forbindelse med etablering af et lignende affaldsbehandlingsprojekt. Ved brev af 9. juni 2023 tilbagekaldte Remco sin ansøgning. Remco har 3. juli 2023 ansøgt Allerød Kommune om særskilt at træffe en afgørelse om screening efter miljøvurderingsloven af et nyt og revideret affaldsbehandlingsprojekt. -

Efter anmodning fra Allerød Kommune præciserede Remco ved brev af 29. august 2023 ansøgningsmaterialet, hvorefter Allerød Kommune anså ansøgningen for fuldt oplyst.

Allerød Kommune har vurderet, at det nye og reviderede affaldsbehandlingsprojekt er omfattet af reglerne om screening efter miljøvurderingslovens § 21, da projektet er omfattet af følgende punkter i lovens bilag 2:

- Pkt. 10 a) Anlægsarbejder i erhvervsområder til industriformål
- Pkt. 10 g) Dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplag -ring af vand (projekter, som ikke er omfattet af bilag 1)
- Pkt. 11 b) Anlæg til bortskaffelse af affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag 1)
- Pkt. 11 c) Rensningsanlæg (projekter, som ikke er omfattet af bilag 1)

Virksomheden er desuden omfattet af miljøgodkendelsespligt som Bilag 1-virksomhed efter miljøbeskyttelseslovens § 33 og bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed med tilhørende BAT krav (krav til anvendelse af bedste tilgængelige teknik). Der er ligeledes indsendt særskilt ansøgning om miljøgodkendelse, som ikke er en del af denne afgørelse.

Afgørelse

Det er Allerød Kommunes vurdering, at det ansøgte projekt er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, jf. miljøvurderingslovens § 21, idet projektet antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet.

Allerød Kommune har herved lagt vægt på, at der med den ansøgte indretning af pladsen, belastningsgraden af de modtagne jordmængder til behandling samt afstanden til de nærmest liggende boligejendomme, må forventes at forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne. Denne påvirkning sker dels fra anlæggets egne processer og dels som en kumulativ lugtpåvirkning fra Remcos aktiviteter og aktiviteterne på nabovirksomheden Pankas. Lugtpåvirkningerne fra de to virksomheder forventes at overskride grænseværdierne for lugtpåvirkninger i de nærmeste boliger og forventes lejlighedsvis at overskride grænseværdierne for lugtbelastning i de nærmestliggende boligområder.

Som følge heraf må projektet ikke påbegyndes, før Allerød Kommune skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet. Denne tilladelse forudsætter en vurdering af projektets indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 2. Kravene til Remcos miljøkonsekvensrapport for projektet fremgår af miljøvurderingslovens § 20.

Allerød Kommune gør desuden opmærksom på, at gennemførelse af projektet forudsætter tilladelse, godkendelse og dispensation efter anden lovgivning.

Projektbeskrivelse

Formål

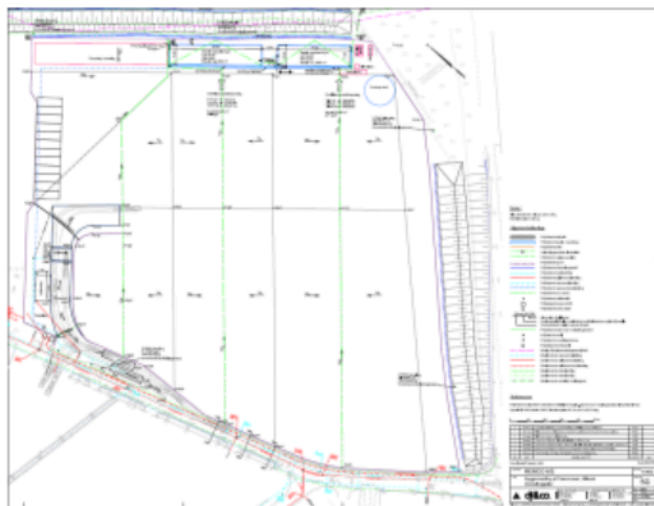
Ansøger har oplyst, at Remco ønsker at etablere et nyt upcyclingcenter med et biologisk jordrenseanlæg, der renser jorden ved naturlig bakteriologisk aktivitet. Jorden sorteres for sten og andet affald og oplægges i rækker af jord, som udgør miler. Milerne vendes løbende/periodisk som led i behandlingen af jorden.

Ud over jordrensning vil det ansøgte projekt også udføre aktiviteter som kartering/sortering, modtagelse af asfalt til neddeling samt modtagelse og sortering/neddeling af rene blandede byggematerialer samt træ til neddeling til flis. Endelig ønskes modtagelse af rene produkter som sand, grus og sten. Det ansøgte affaldsbehandlingsprojekt etableres med henblik på at bearbejde ellers ikke-anvendelige materialer til produkter, som herefter kan genanvendes.

Ansøger oplyser, at rensning af jorden, der bl.a. kan indeholde organiske forureninger, herunder olieprodukter, BTEX'er (benzen, toluen, ethylbenzen og xylener), PAH'er (polycykliske aromatiske kulbrinter) samt klorerede opløsningsmidler og tungmetaller, sker ved beluftning og tilsætning af perkolatvand, næringsstoffer og strukturmateriale. I visse tilfælde tilsættes bakterier. Perkolatvand er i denne forbindelse betegnelse for alt overfladevand, som falder på det ansøgte projektområde, og som igennem jordmilerne siver mod de projekterede opsamlingsbassiner med filter imellem.

Indretning

Ansøger oplyser, at der skal anlægges en 5,5 ha stor plads med tæt asfaltbelægning, hvoraf de ca. 4,4 ha vil blive anvendt til aktiviteterne med håndteringen af forurenet jord. Den resterende del af arealet tænkes anvendt til aktiviteterne med de øvrige materialer samt ind-/udkørsel, vejebod mm.

Figur 1: Indretningsplan for pladsen

Ansøger har endvidere oplyst, at der i forbindelse med etablering af pladsen nedrammes en spunsvæg hele vejen rundt om pladsen, hvor der inden for denne foretages terrænregulering med henblik på at etablere et fald, der kan danne grundlag for opsamling af overfladevandet, der herefter føres videre til de projekterede bassiner. Spunsvæggen etableres med en højde, så den tillige vil fungere som støjværn på udsatte steder.

Indkørslen sikres med en port, så hele arealet er forsvarligt indhegnet.

Det fremgår af ansøgningsmaterialet, at opbygning af pladsens belægning vil bestå af en kalkstabilisering af undergrunden for at sikre høj bæreevne.

Undergrund er en betegnelse for de dybereliggende lag ex kalk i 50 meter under terræn, så Allerød Kommune forstår i denne sammenhæng udtrykket "undergrunden" i ansøgningsmaterialet som de underliggende jordlag.

Udover en kalkstabilisering af de underliggende jordlag fremgår det af ansøgningsmaterialet, at der herefter opbygges med bundsikring, PE-membran, bærelag og tæt asfalt, som angivet i bilag 3 i ansøgningsmaterialet. Der etableres et generelt fald på 10‰ i retning mod de projekterede bassiner, således at hele arealet kan afvandes uden hjælp fra pumper. Der etableres et fald på 7‰ mod køreveje, der sikrer et frit løb mod bassinerne, som er beliggende mod nordøst.

Imellem belægningen og PE-membranen lægges der drænslinger, med fald til monitoreringsbrønde, placeret i den nordøstlige kant af arealet, som vil opsamle evt. gennemsivet vand.

Det fremgår endvidere af ansøgningsmaterialet, at:

- Der etableres fem filtersatte grundvandsboringer til monitorering af grundvandet i det øvre grundvandsmagasin rundt om virksomhedens areal uden for spunsvæggen, der benyttes til kontrol af PE-membranens tæthed.
- Der langs den nordøstlige kant af grunden etableres to bassiner til opsamling og håndtering af overfladevandet, og at begge bassiner etableres oven på den underliggende PE-membran. Bassin 1 er et opsamlingsbassin, som opsamler perkolatvandet fra alle arealer, mens bassin 2 opstøver det rensede vand, der kommer fra bassin 1 via et Olivin-filter (vandrensningsanlæg). Opsamlings-bassinerne støbes i vandtæt beton. Derudover er selve pladsen indrettet som et opstuvningsvolumen.

- Der etableres en Perstruptank på arealet, som overskydende vand fra bassin 2 oppumpes til.
- Der ikke forventes behov for at udlede regnvand (tag- og overfladevand) fra arealet til recipient eller kloak. Der etableres en opsamlingskapacitet, der ifølge beregning svarer til at kunne rumme en 100-års regnhændelse på det befæstede areal.
- Der opføres en vejerbod/mandskabspavillon/laboratorium til kontrol med ind- og udvejning på en vægtbro i forbindelse med adgang til og fra arealet.

Endelig har ansøger oplyst at, lastbiler, der kører ind på behandlingsareal, kun vil skulle køre via en rampe, som rummer et hjulbassin med mudderfang, der holdes fyldt med vand, så en væsentlig del af evt. jord på lastbilerne, der kører ind eller ud, automatisk bliver rensset bort. Rampen fungerer således som drypzone, hvorfra afstrømmende vand opsamles i en pumpebrønd og pumpes til en mudder-rende ved bassin 2. Denne pumpebrønd modtager også regnvand fra vejerboden og fra arealet omkring vægtene.

Anlægsperiode

Ansøger oplyser, at bygge- og anlægsarbejdet påbegyndes umiddelbart efter, at alle nødvendige tilladelser foreligger. Anlægsperioden forventes at vare seks måneder, hvorefter driften påbegyndes. Det bemærkes, at der på nuværende tidspunkt ikke foreligger de nødvendige tilladelser til projektet, ligesom Remco ikke aktuelt har ansøgt om de nødvendige tilladelser til projektet.

Driftsforhold

Ansøger oplyser, at den daglige driftstid påtænkes at være i tidsrummene:

Mandag – fredag: kl. 06.00 – 18.00

Lørdag – søndag: kl. 07.00 – 14.00

Ansøger har ligeledes oplyst, at affaldsbehandlingsanlægget forventes at modtage:

- Ren og forurennet jord, 195.000 tons/år, herunder bikomponenter, 39.000 tons/år
- Rene grus-materialer, 300.000 tons/år
- Asfalt, 5.000 tons/år
- Rent træ

I alt ca. 500.000 tons materialer om året til neddeling og oparbejdning samt videredisponering/- salg.

Af disse materialer forventes følgende fraktioner afsat gennem salg:

- Sand, grus, sten og tilsvarende grusgravsmaterialer – ca. 300.000 ton/år
- Ren jord – ca. 100.000 ton/år
- Sten og grus materialer – ca. 78.000 ton/år
- Knuste brokker, beton og tegl – ca. 15.000 ton/år,
- Knust asfalt – ca. 5.000 ton/år
- Neddelt træ - ca. 2.000 ton/år

Allerød Kommunes vurdering af projektets mulige miljøpåvirkninger

Allerød Kommune har foretaget en vurdering af, om det ansøgte projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. I vurderingen har Allerød Kommune taget hensyn til udvælgelseskriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6, jf. miljøvurderingslovens § 21, stk. 1.

Allerød Kommunes vurderinger er foretaget på baggrund af de oplysninger om det ansøgte projekt, som ansøger har beskrevet og fremlagt i ansøgningen af 3. juli 2023 med tilhørende bilagsmateriale og ved brev af 29. august 2023, jf. miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, jf. § 19, herunder ansøgers beskrivelser af særkender ved projektet og foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 19, stk. 3.

Projektets placering

Projektområdet ligger på en ca. 55.000 m² stor grund i den sydøstlige del af erhvervsområdet ved Farremosen. Erhvervsområdet afgrænses af Hillerød motorvejen mod øst, Nymøllevej mod syd og lokalvejen Farremosen mod vest og nord.

Området er beliggende i byzone og omfattet af Fingerplan 2019, Kommuneplan 2021 for Allerød Kommune og Lokalplan 3-392, Erhvervsområde ved Farremosen, af den 30. juni 2017. Området er i henhold til planerne forbeholdt virksomheder med særlige beliggenhedskrav samt transport- og distributionserhverv.

Adgang for kørende trafik sker via fordelingsvejen Bøgeholm Alle med adgang fra Nymøllevej vest for afkørslen fra Hillerød motorvejen. Der er supplerende adgang for gående og cyklende fra vejen Farremosen.

De nærmeste boliger ligger umiddelbart nord for projektområdet i en afstand på maksimalt 100 meter. Det nærmeste boligområde ligger mindre end 500 meter nordøst for projektområdet.

Allerød Kommune har i vurderingen af anlæggets påvirkninger af miljøet taget udgangspunkt i de oplyste driftstider, som angiver de maksimale tidsrum for anlæggets drift. Der forventes ikke at forekomme driftsstøj eller andre væsentlige emissioner fra det ansøgte projekt udenfor de oplyste driftstider.

Gener (støv, støj, lugt, trafik)

Støv

Det er i ansøgningen oplyst, at der vandes efter behov i tørre perioder for at mindske mulige støvgener. Det forventes derfor, at der ikke vil forekomme støvgener i omgivelserne.

Støj

De væsentligste støjbidrag fra det ansøgte projekt vil stamme fra lastbiler, der kører til og fra virksomheden, samt fra anvendelsen af maskiner på virksomheden. Ansøger har til ansøgningen vedlagt støjberegninger, der på baggrund af beregnede gennemsnitlige kildestyrker ved brug af maskiner på arealet sandsynliggør, at de vejledende støjgrænseværdier kan overholdes. De gennemsnitlige kildestyrker, der er anvendt i de orienterende støjberegninger, indeholder ikke tillæg for impulsstøj. Ansøger har i ansøgningen oplyst, at der ikke anvendes containere i driften af aktiviteterne, og at der i øvrigt ikke vil blive gennemført aktiviteter, der giver anledning til impulsstøj.

Det vurderes, at det med det indsendte ansøgningsmateriale er sandsynliggjort, at der ikke forventes overskridelser af de vejledende støjgrænseværdier i skel til naboejendomme eller ved nærliggende boliger.

Lugt

Allerød Kommune bemærker indledningsvist, at jordrensning ved hjælp af biologiske processer bl.a. sker gennem iltning af de forurenede dele (typisk kulbrinte-forurening) af jorden. Denne iltningsproces afdamper væsentlige dele af forureningskomponenterne fra jorden. Iltningsprocessen kan derfor give anledning til luftforurening og lugtgener i forbindelse med frigivelse af de flygtige dele af forureningen/nedbrydningsprodukterne.

Det fremgår af ansøgningsmaterialet, at der i begrænset omfang anvendes komposteret have- og parkaffald som tilsætningsmateriale til milerne med henblik på at skabe en hurtigere omsætning af komponenterne i den forurenede jord.

renede jord. Det er oplyst, at organisk affald (komposteret haveaffald) alene modtages i begrænset omfang som tilsætning til den biologiske jordrensning -
ningsproces af forurennet jord.

Det er Allerød Kommunes vurdering, at lugtemissionerne fra nedbrydningsprodukter fra organiske materialer og nedbrudte kulbrinter, der op -
lægges i de ansøgte åbne miler, kan give anledning til lugtgener, som kan -
være væsentlige i forbindelse med vending af milerne. Lugtgernerne vurderes -
deres at opstå, når nedbrydningsprodukterne kommer i kontakt med den atmosfæriske luft.

Det er Allerød Kommunes vurdering, at omfanget af lugtgenerne vil være betinget af tilgængeligheden af omsætteligt kulstof og organisk materiale i milerne, milernes samlede overfladeareal og de konkrete lokale vejr og klimaforhold på tidspunktet for vending af milerne. -

Ved ugunstige lokale vejr- og klimaforhold vurderes lugte fra milerne at kunne blive hængende i luften i lokalområdet eller i naboområder i adskillige timer. Det er Allerød Kommunes vurdering, at disse lugtgener kan forventes at udgøre en væsentlig miljøpåvirkning. -

Allerød Kommune har yderligere vurderet, at der er en meget stor sandsynlighed for sammenfald i lugtkarakter fra lugtafgivelsen fra kemisk tungt forurennet jord fra milerne og lugtbidragene fra nabovirksomheden Pankas. -

Det ansøgte affaldsbehandlingsprojekts modtagelse af jord af en forventet varierende geologisk sammensætning og kemisk forureningsgrad, vurderes af Allerød Kommune at kunne medføre en relativt stor variation i karakteren af de lugtstoffer, der kan afgives fra anlægget. Såfremt indholdet af oliebaserede stoffer (kulbrinter) er højt, hvilket er en mulighed udfra de i ansøgningen angivne modtagekriterier, er det muligt, at der kan afgives lugte af samme karakter, som afgives fra asfaltproduktion på nabovirksomheden Pankas. Begge typer af lugt vil kunne opleves som værende af kemisk, ikke-naturlig karakter. -

Allerød Kommune vurderer derfor, at den eksisterende lugtbelastning fra nabovirksomheden Pankas, hvis lugtbidrag kan være direkte sammenligneligt med lugtbidraget fra Remcos aktiviteter, vil kunne medføre en væsentlig lugtpåvirkning i omgivelserne. Vurderingen af påvirkningen fra lugt er baseret på ansøgers oplysninger om forureningsbelastningen fra de behandlingskrævende jordfraktioners sandsynlige forureningsgrad sammenholdt med afstanden fra Remcos anlæg til de nærmest liggende boligområder og boligområder. -

Ansøgningen er vedlagt en OML-beregning som dokumentation for på -
virkninger af luft og lugt fra affaldsbehandlingsanlægget. Det fremgår af
beregningerne, at de forventede lugtgener ikke vil kunne detekteres i de nærmest
liggende boligejendomme.

Det er imidlertid Allerød Kommunes vurdering, at den fremsendte OML-
beregning ikke sandsynliggør, at de forventede lugtgener ikke kan udgøre en
væsentlig miljøpåvirkning.

Allerød Kommune har i den forbindelse lagt vægt på, at lugten må forven -
tes frigivet fra et samlet anvendt overfladeareal på op til 44.000 m² (4,4 ha, jf.
ansøgningsmaterialet). Den fremsendte OML-beregning er imidlertid gennemført
for et areal af miler på samlet 8400 m² [arealet er rettelig 840 m² – rettens
bemærkning], og således for et væsentligt mindre oplag og overfladeareal end det
ansøgte areal.

Ifølge ansøgningsmaterialet forventes der endvidere at være tale om mod -
tagelse af jord belastet med mange forskellige kemiske stoffer. Der kan der -
for forekomme andre typer af lugte fra nedbrydning af disse stoffer, som ikke er
inddraget i OML-beregningen.

Allerød Kommune har ligeledes lagt vægt på, at OML-beregningen ikke ta -
ger højde for de mulige kumulative lugtgener fra nabovirksomheden Pankas.

Yderligere har Allerød Kommune lagt vægt på, at afgivelsen af lugt fra
overfladekilder uden mekanisk ventilation som jordmiler, ikke kan måles
kvantitativt med tilstrækkelig sikkerhed på samme måde som punktkilder.
Lugten fra milerne er en såkaldt diffus lugtpåvirkning. Derfor er det van -
skeligt at vurdere lugtemissioner fra virksomhedens aktiviteter i form af
akkrediterede målinger.

Herudover er det Allerød Kommunes vurdering, at anlæggets aktiviteter
og samlede forureningsmængde, som kan afgive lugt, må forventes at vari -
ere væsentligt over tid, hvilket vil afhænge af belastningsgraden og sam -
mensætningen af kemiske og organiske stoffer i den modtagne jord.

På den baggrund er det samlet Allerød Kommunes vurdering, at lugtgener-ne fra
projektet kan forventes at udgøre en væsentlig miljøpåvirkning, og at den
fremsendte OML-beregning ikke sandsynliggør, at det ikke er tilfældet.

Det bemærkes, at Remco har valgt at fremsende oplysninger til Allerød Kommune
om lugtpåvirkninger, som efter kommunens vurdering ligger

udover de minimumsoplysninger, som kommunen skal inddrage i forbindelse med en screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 19. -

Allerød Kommune skal bemærke, at krav om en miljøvurdering ikke kan afværges gennem Remcos overoplysning af projektets potentielle væsentlige indvirkninger på miljøet. -

Trafik

Trafikken til og fra virksomheden vil hovedsagelig foregå ad Hillerød motorvejen og Nymøllevej. Virksomheden er beliggende i et erhvervsområde, der ligger op til til- og frakørsel nr. 11 på Hillerød motorvejen. Der vurderes således kun at blive en mærkbar mertrafik internt i erhvervsområdet samt på de ca. 240-380 meter ad Nymøllevej fra motorvejsafkørslen. -

Ansøger har oplyst, at der forventes en daglig trafik til og fra anlægget på ca. 100-120 lastbiler. Det svarer til en forøgelse på ca. 1,5 % af årsdøgntrafik -ken på 8.764 på Nymøllevej (Allerød Kommune 2020). Forøgelsen af lastbil -trafikken på Bøgeholm Alle forventes at udgøre ca. 17 % af den eksisterende trafikmængde. Forøgelsen på motorvejen vil være i omegnen af 0,2-0,3 % baseret på trafiktal fra Vejdirektoratet (2020).

Der er til industriområdet etableret en frakørselsbane, så lastbiltrafikken ikke unødigt vil være til gene for den øvrige trafik på Nymøllevej.

Tag- og overfladevand – håndtering af normal nedbør

Ansøger har oplyst, at oplagringen af forurenede jord sker på et areal etableret med tæt befæstelse, et drænlag med overvågningsbrønde og en membran under dette lag. Pladsen etableres med en hældning, så alt overfladevand ledes mod bassiner. Pladsernes sider og hjørner af belægningen klæbes til en ydre spunsvæg for at hindre nedsivning til grundvandet. -

Overfladevand, som falder på arealet, vil blive ledt til bassin 1, hvori der, efter det i ansøgningen oplyste, foretages en aktiv biologisk nedbrydning. Overskudsvand overføres til bassin 2 via et Olivinfilter (med underliggende membran). Hertil kommer etablering af en Perstruptank, som kan rumme overskydende vand, der udpumpes fra bassin 2, samt indretning af selve pladsen som et opstuvningsvolumen, med henblik på at skabe en tilstrækkelig oplagringskapacitet, som muliggør, at der ikke er behov for at aflede tag- og overfladevand fra ejendommen. -

Overfladevand - større regnhændelser

Regnhændelser ud over 10 års hændelser kan medføre opstuvning af vand på virksomhedens areal.

Det fremgår af ansøgningen, at pladsen, hvorpå de ansøgte aktiviteter på tænkes udført, vil blive forsynet med en tæt spuns i op til 2-3 meters højde i.f.t pladsens terrænkote. Arealet, der spunses, er forsynet med et fald mod nordøst ned mod opstuvningsbassiner til håndtering af tag- og overflade vand, samtidig med at pladsen er indrettet som et opstuvningsvolumen.

Erhvervsområdet i Farremosen er beliggende på vandskellet mellem de to vandoplande Mølleå- systemet og Havelse å-systemet. Den væsentligste del af Erhvervsområde Farremosen, herunder Remcos areal, afvander til Havelse å-systemet.

Lyng Å og Vassingerød-løbet er begge målsatte vandløb, som aktuelt er i moderat tilstand, som har målsætninger om god økologisk tilstand og god kemisk tilstand. Kemisk tilstand for begge vandløb er ukendt. Begge de nævnte vandløb har udløb til målsatte vandløb, Hestetang Å og Kollerød Å, der er i dårlig økologisk tilstand.

Kollerød Å er en del af Havelse Å oplandet, som munder ud i Natura 2000 område N136 Roskilde Fjord. For at hindre en påvirkning af de målsatte vandforekomster vil det være nødvendigt, at have en tilstrækkelig opstuvnings- og opmagasineringskapacitet på virksomhedens areal, så overflade afstrømning hindres ved store regnhændelser.

Det fremgår af ansøgningen, herunder bilag 4, at der etableres en Perstrup tank, som kan modtage overskydende vand fra bassin 2. Volumen heraf er beregnet i bilag 4. Herudover fremgår det, at pladsen vil blive indrettet som et opstuvningsvolumen. På den baggrund forventer Allerød Kommune, at der ikke vil opstå behov for afledning af tag- og overfladevand til recipient eller kloak.

Grundvand og drikkevandsinteresser

Erhvervs- og projektområdet ligger i et område med særlige drikkevands interesser (OSD), og der kan ifølge Lokalplan 3-392 Erhvervsområde ved Farremosen ikke etableres virksomheder eller anlæg, som vil udgøre en trussel mod grundvandet. Til understøttelse heraf er der i lokalplanen indarbejdet bestemmelser, som skal sikre, at jord og grundvand ikke forurenes, jf. lokalplanens §§ 6.4 – 6.6.

I den østlige og i den nordlige del af Erhvervsområde Farremosen, herunder projektområdet, er grundvandet sårbart og udpeget som indsatsområde af Miljøstyrelsen. Den østlige del af projektområdet er desuden også indvindingsopland for Lillevang Vandværk.

Ifølge ansøgningen skal pladsen indrettes med en tæt belægning under de arealer, hvor milerne oplægges. Denne tætte belægning skal sikre mod nedsivning til grundvandet. Arealet med tæt belægning er indrettet således, at det afvander til opsamlingsbassinerne i den nord-østlige del af pladsen.

Beskyttede arter og naturtyper

Nordvest for projektområdet (200 meter) ligger et mindre sø- og moseområde, der er beskyttet iht. naturbeskyttelseslovens § 3. Nord for projektområdet (300 meter) ligger Bøgeholm Sø. Ca. 60-80 meter sydvest for området ligger et par søer, som også er beskyttet iht. naturbeskyttelseslovens § 3. Ligeledes er der på den anden side af vejen Farremosen, et større § 3 beskyttet mose-/sø- /engområde (Farremosen, 380 meter), hvor der er observeret bilag IV-arten spidssnudet frø. Nordvest for Farremosen er der observeret bilag IV-arten stor vandsalamander (250 meter).

Det er Allerød kommunes vurdering, at aktiviteterne karakter, pladsens indretning og afstanden til øvrig beskyttet natur medfører, at beskyttet natur ikke vil blive påvirket væsentligt af projektet, og at projektet ikke vil føre til tilstandsændringer i de nærmestliggende områder omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Fsva. søerne sydvest for området, vurderes Nymøllevej desuden at udgøre en fysisk barriere for kontakt med disse søer. Endelig er det Allerød Kommunes vurdering, at de i forvejen kendte fundsteder for bilag IV-arter i lokalområdet er beliggende så langt fra arealet, hvorfra de ansøgte aktiviteter skal finde sted, at der ikke forventes påvirkninger af bilag IV-arter.

Natura 2000

De nærmeste Natura 2000-områder til projektområdet er: "N137 Kattehal Mose", der ligger omkring 600 meter mod øst, og "N139 - Øvre Mølleådal, Furesø og Frederiksdal Skov", der ligger omkring 1,5 kilometer mod syd. Remco ligger i den øverste del af vandoplandet til Havelse Å, som munder ud i Natura 2000-området N136 Roskilde Fjord.

Allerød Kommune vurderer, at aktiviteterne karakter, pladsens forventede indretning med opsamling af al tag- og overfladevand og genbruget af dette samt afstanden til de nærmestliggende Natura 2000 områder betyder, at en væsentlig påvirkning af Natura 2000 områderne er usandsynlig.

Kumulative påvirkninger

Der er tidligere givet tilladelser til lager/distributionsvirksomheder, en trucktankstation, et asfaltblande anlæg, lastbilværksted/vaskehal/administrationsbygning og et varmepumpe anlæg i erhvervsområdet. Det kan på denne baggrund ikke udelukkes, at de forskellige, betydelige og sandsynlige

lige lugtkilder fra de påtænkte aktiviteter på arealet sammen med andre forskellige og betydelige lugtende aktiviteter på nabovirksomhederne, kan føre til en tidsmæssigt forøget lugtpåvirkning i omgivelserne, herunder ved nærliggende boliger bl.a. ved særlige vejr- og vindforhold.

Samlet vurdering

Det er Allerød Kommunes vurdering, at det ansøgte projekt er omfattet af krav om udarbejdelse af miljøkonsekvensvurdering, jf. miljøvurderingslovens § 21. -

Allerød Kommune har lagt vægt på, at der med den ansøgte indretning af pladsen, belastningsgraden af de modtagne jordmængder til behandling samt afstanden til de nærmest liggende boligejendomme, må forventes at forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne. Denne påvirkning sker dels fra anlæggets egne processer og dels som en kumulativ lugtpåvirkning fra Remcos aktiviteter og aktiviteterne på nabovirksomheden Pankas. Lugtpåvirkningerne fra de to virksomheder forventes at overskride grænseværdierne for lugtpåvirkninger i de nærmeste boliger og forventes lejlighedsvis at overskride grænseværdierne for lugtbelastning i de nærmestliggende boligområder. -

På den baggrund er det samlet set Allerød Kommunes vurdering, at det ansøgte projekt kan forventes at medføre en væsentlig indvirkning på miljøet, hvorfor projektet er omfattet af krav om miljøkonsekvensvurdering. -

Høring

Myndighedshøring

Et udkast til screeningsafgørelsen har i perioden 6. februar 2024 – 20. februar 2024 været i høring ved berørte myndigheder, jf. miljøvurderingslovens § 35, stk. 3, nr. 1.

Allerød Kommune har i den forbindelse modtaget bemærkninger fra kommunens Natur-, Miljø- og Klimaafdeling. Bemærkningerne vedrørte beskrivelser og præciseringer af projektets tekniske forhold, herunder opsamling og rensning af overfladevand, placering af grundvandsboring, lugttyper og tidspunkt for frigivelse af lugtemissioner samt afstand til beskyttet natur. -

Bemærkningerne gav anledning til mindre justeringer af afgørelsesudkastet i forhold til beskrivelse af projektet og pladsens indretning samt enkelte reaktionelle ændringer. -

Partshøring

Et udkast til screeningsafgørelsen har i perioden 8. marts 2024 – 22. marts 2024 været i partshøring ved Remco og SCT Ejendomme A/S, som 22. marts

2024 har afgivet et fælles høringssvar. Af høringssvaret fremgår, at Remco og SCT Ejendomme A/S (under et "Remco") er uenig i Allerød Kommunes vurdering af, at der kan forventes væsentlige lugtgener i omgivelserne fra anlægget, herunder i kumulation med asfaltfabrikken Pankas. Til hørings -
svaret er vedlagt en vurdering fra FORCE Technology af Allerød Kommu -
nes udkast til screeningsafgørelse.

I høringssvaret anfører Remco bl.a., at Allerød Kommune har lagt forkerte faktiske oplysninger til grund i forhold til afstanden fra anlægget til de nærmeste boliger og boligområder, og at der ikke er grundlag for at antage, at der vil blive frigivet lugt fra et areal på 4,4 ha. Remco henviser i den for -
bindelse til, at klasse 4 jord vil blive behandlet i zone 3.

Det bemærkes hertil, at Allerød Kommune har foretaget en vurdering af projektets forventede lugtpåvirkninger efter reglerne i miljøvurderingsloven og dermed på baggrund af bygherrens ansøgning, jf. miljøvurderingslovens § 21, jf. § 19. I vurderingen af de forventede lugtpåvirkninger har Al -
lerød Kommune bl.a. lagt vægt på, at jorden – efter oplysningerne i bygher -
rens ansøgning – potentielt kan placeres på et 4,4 ha stort areal, at de nær -
meste boliger ligger 100 meter væk fra projektområdet, og at de nærmeste boligområder ligger mindre end 500 meter fra projektområdet. Allerød -
Kommune kan ikke efter miljøvurderingslovens regler lægge vægt på byg -
herres forventninger om, hvor klasse 4 jord agtes placeret og dermed heller ikke på den forventede afstand mellem den placerede klasse 4 jord og de nærmeste boliger og boligområder.

I høringssvaret anfører Remco ligeledes, at der ikke er faktisk grundlag for en konklusion om væsentlige lugtpåvirkninger fra Remco Ressourcecenter i kumulation med asfaltfabrikken Pankas, og at Remco stiller sig uforstående over for, at Allerød Kommune vurderer, at den af FORCE Technology udarbejdede OML-beregning ikke sandsynliggør, at de forventede lugtge -
ner ikke vil udgøre en væsentlig miljøpåvirkning. Remco anfører ligeledes, at Remco ikke er enig i Allerød Kommunes forståelse af den sagkyndige bi -
stand, som er indhentet af kommunen. Remco henviser herudover til den vedlagte vurdering fra FORCE Technology.

Allerød Kommune skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at vurderin -
gen af forventede miljøpåvirkninger, herunder lugtpåvirkninger, påhviler Allerød Kommune og ikke Remco. Kommunen har – som anført – foretaget denne vurdering i overensstemmelse med reglerne i miljøvurderingsloven og på baggrund af oplysningerne i bygherrens ansøgning, jf. miljøvurde -
ringslovens § 21, jf. § 19. Høringssvaret, herunder den fremsendte vurde -
ring fra FORCE Technology, indeholder ikke oplysninger, der giver anled -
ning til at ændre resultatet af Allerød Kommunes vurdering af den

forventede lugtpåvirkning. Der henvises i det hele til Allerød Kommunes vurdering under punktet "lugt" ovenfor.

Offentliggørelse

...

Klagevejledning

...

Særlige forhold

Allerød Kommune skal beklage den lange sagsbehandlingstid i forbindelse med behandlingen af Remcos ansøgning om en screeningafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21.

Den lange sagsbehandlingstid skyldes bl.a., at der til den fremsendte ansøgning var vedlagt et omfattende bilagsmateriale, som Allerød Kommune har gennemgået og vurderet, bl.a. med henblik på at afklare, om materialet indeholdt oplysninger, som skulle indgå i Allerød Kommunes screening efter miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, jf. § 19, herunder om materialet indeholdt beskrivelser af særkender og/eller forbyggende foranstaltninger til at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 19, stk. 3.

Herudover har Allerød Kommune fundet det nødvendigt at indhente yderligere sagkyndig bistand til vurdering af lugtpåvirkningen fra det ansøgte projekt, herunder lugtpåvirkningen i kumulation med lugtpåvirkningen fra nærliggende virksomheder.

Remco har indleveret en stævning med krav om erstatning mod Allerød Kommune som følge af Allerød Kommunes sagsbehandlingstid. Det bemærkes, at det fremsatte erstatningskrav ikke udgør en indsigelse mod indholdet af Allerød Kommunes screeningsafgørelse.

Kopi til:

...

Bilag:

Projektbeskrivelse - etablering og drift af upcyclingcenter TR23-D0620RDJ1v2
BOM ansøgning

Bilag 1a - Vandplan 15402-3C

Bilag 1b - Indretningstegning 15402-5G

Bilag 1c - Belysningstegning 15402-7C

Bilag 2 - Støjrapport SCT Transport - Rev05

Bilag 3 - Opbygning af tæt belægning v3

Bilag 4 - Remco_Ressourcecenter_hydraulisk_analyse_og_vandbalance
_30_06_2023

Bilag 5a - OML-rapport_lugt fra jordmile

Bilag 5b - TR20-D0329RDJ1 Afdampningsestimat

Bilag 6 - 2022-3251 20221111 Georap1 inkl. bilag

Bilag 7 - lagerafsnit-i-det-fri

Bilag 8a – Præsentation

Bilag 8b - Blueguard rapport

Bilag 8c - Casefile. Detaljeret

Bilag 9 - Miljøredegørelse 2023v2

Bilag 10 - bat-tjekliste-affaldsbehandling-med-bref-referencer_2019_03_29 Bilag

11 – Brev om præcisering af ansøgning, 29. aug. 2023

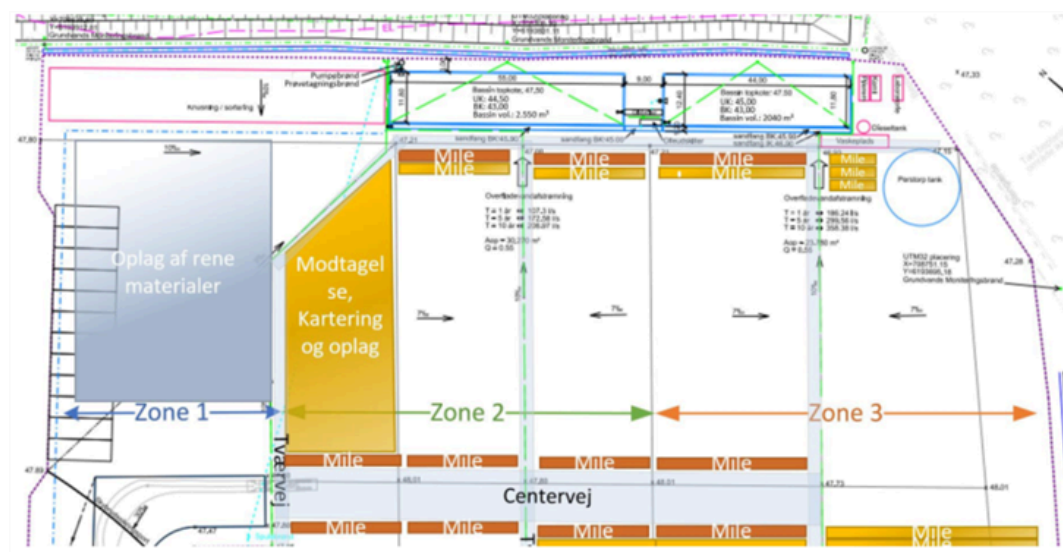
Alle bilag er tilgængelige på Allerød Kommunes hjemmeside på www.al-leroed.dk → Politik → Høringer og tilladelser

...”

REMCO har i processkrift af 2. maj 2024 indbragt afgørelsen for retten.

I REMCO's projektbeskrivelse af 1. juli 2023, der var vedlagt som bilag til ansøgningen, fremgår bl.a. følgende om indretningen af behandlingspladsen:

”...

Figur 4 Udsnit af pladsens med bassiner og zoneinddeling, hvor milemerne er indikeret. Røde milemer er milemer med evt. brandrisiko.

...

Zoneopdelingen skal mest ses som en logistisk opdeling, idet der både skal håndteres rene sten- og grusmaterialer, og forurenede materialer, som vi ik-

ke ønsker at få blandet sammen. Da vi ikke kender den faktiske fordeling af forurenede og rene materialer, vil zonegrænserne kunne forskydes dynamisk, så zonerne afspejler det faktisk oplag.

Zone 1 er tiltænkt aktiviteterne med håndtering af rene materialer og ren jord.

Zone 2 er tiltænkt aktiviteterne med kartering, sortering, knusning og andet med jord og jordlignende materialer, der forureningsmæssigt ligger i klasse 0-3.

Zone 3 er tiltænkt aktiviteterne, der omhandler rensning af forurenede jord og jordlignende materialer, der miljømæssigt klassificeres som klasse 4.

I alle zonerne, vil der kunne lægges miler parallelt med centervejen, således at vandet vil kunne løbe frit mellem dem og ud på en tværvej. På Figur 4 er milerne blot indikerede. Lagermiler vil kunne være bredere og højere, mens modtagelse sker sag for sag i mindre miler fordelt på modtagerpladsen. Ved store og forklassificerede sager køres jorden direkte i behandlingsmiler efter deres forureningsgrad.
...”

Forud for kommunens afgørelse havde der været et langvarigt forløb, idet sagen har været behandlet af kommunen under yderligere to sagsnumre – 18/306 (28. december 2017 – 2. oktober 2018) og 20/13721 (21. september 2020 – 9. juni 2023). Der henvises herom til det i parternes påstandsdokumenter anførte.

REMCO har opgjort deres krav, jf. påstand 1, i bilag 68, hvortil der henvises.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af direktør Person 1 (REMCO A/S), project manager Vidne 1 (FORCE Technology), rådgiver Vidne 2 (Techrem ApS), økonomichef Vidne 3 (SCT Transport A/S), natur-, miljø- og klimachef Vidne 4 (Allerød Kommune), tidl. teknisk direktør Vidne 5 (Allerød Kommune), plan- og byggechef Vidne 6 (Allerød Kommune) og senior legal advisor Vidne 7 (COWI).

Person 1 har forklaret bl.a., at han siden februar 2019 har været direktør i REMCO A/S. REMCO A/S, SCT Transport A/S og SCT Ejendomme A/S er en del af samme koncern og ejes af samme holdingselskab.

REMCO Ressourcecenter skal modtage jord, byggeaffald og andre råstoffer, der bearbejdes, så materialerne i videst muligt omfang kan genbruges.

REMCO sendte sin første ansøgning om VVM-screening og miljøgodkendelse i 2017. Der gik ca. et år, før kommunen reagerede på ansøgningen. Den kommunale sagsbehandler, Person 2, oplyste, at kommunen ikke havde tilstrækkelige ressourcer til at kunne behandle ansøgningen, hvilket påvirkede sagsbehandlingstiden, bl.a. fordi der samtidig blev behandlet en ansøgning fra virksomheden Pankas A/S.

Der blev afholdt en række møder mellem REMCO og kommunen, herunder møder der ikke blev udarbejdet referater fra.

Person 2 bad om supplerende oplysninger, hvorfor REMCO løbende opdatere ansøgningerne. Han har ingen mails eller anden dokumentation for, at det var Person 2, der bad REMCO om at sende supplerende oplysninger. Oplysningerne blev indsendt via BOM-systemet (Byg og Miljø) efter anvisning fra Person 2, hvilket medførte, at oplysninger fremstod som fremsendt på REMCO's foranledning. Person 2 anmodede desuden om, at REMCO indleverede projektet samlet på ny, når det skulle suppleres med nye oplysninger. REMCO ønskede at fremme processen og besvarede derfor løbende Person 2's spørgsmål ved at indsende supplerende materiale. REMCO spurgte ikke Person 2 om, hvordan en afgørelse om, at projektet skulle miljøkonsekvensvurderes, kunne undgås.

REMCO trak ansøgningen tilbage i 2018 efter anbefaling fra Person 2. Der foreligger ikke skriftlig dokumentation herpå. Ansøgningen blev ikke trukket tilbage, fordi REMCO frygtede, at kommunens afgørelse ville gå ud på, at projektet skulle miljøkonsekvensvurderes.

REMCO fandt først sent ud af, at Person 2 førte tilsyn med virksomheden. REMCO blev aldrig varslet om disse tilsyn, ligesom virksomheden aldrig har modtaget tilsynsnotater. SCT-koncernen har aldrig modtaget påbud fra Allerød Kommune, og koncernen havde en god relation til Person 2. SCT-koncernen blev først bekendt med, at der var tale om tilsynsbesøg, da Person 2 en dag henvendte sig til en ansat. På et tidspunkt oplyste Person 2, at hans foresatte havde sagt, at han gerne måtte køre rundt i området, og at tilsyn først skulle varsles, hvis han havde behov for at gå ind i bygningerne.

Han har tidligere været direktør i virksomheden Jordrens Køge, som er sammenlignelig med REMCO, idet begge virksomheder er etableret for at udføre biologisk jordrensning. Der ligger, som det er tilfældet med REMCO's nabovirksomhed, Pankas A/S, et asfaltanlæg ved siden af Jordrens Køge, og der har ikke været lugtgener eller naboklager der. Person 2 og en miljøsagsbe-

handler besøgte sammen med REMCO's rådgiver, Vidne 2, Jordrens Køge, hvor Person 2 medgav, at der ikke var lugtgener.

Person 2 blev træt af det politiske pres, hvorfor han fratrådte sin stilling i 2023. Dette medførte, at sagsbehandlingen reelt måtte begynde forfra.

De ændringer, REMCO har foretaget i projektet fra 2017 til 2023, har ikke været væsentlige. Justeringerne skyldtes primært ændringer i lovgivning og praksis, som REMCO var nødsaget til at indarbejde i ansøgningerne.

En afgørelse fra Miljø- og Fødevareklagenævnet af 23. februar 2023 indebar, at der ikke måtte ske afledning af vand til det omkringliggende miljø. Dette medførte, at REMCO tilbagekaldte ansøgningen og ændrede projektet, så vandet i stedet kunne håndteres på egen grund.

Årsagen til, at REMCO i et brev af 29. august 2023 ikke – som kommunen havde anmodet om i brev af 24. august 2023 – nærmere redegjorde for affaldsfraktioner, var, at REMCO på dette tidspunkt havde fået at vide fra kommunen, at sagen var overoplyst. REMCO henviste derfor til det indsendte VVM-skema. Bilagsmaterialet på 340 sider var ikke et udtryk for overoplysning af sagen, men nødvendigt for ansøgningen.

REMCO's modtagelse af klasse 4-jord vil give en højere betaling end klasse 2-og 3-jord, men REMCO vil ikke nødvendigvis opnå en økonomisk fordel ved at modtage klasse 4-jord, da klasse 2- og klasse 3-jord kan omsættes hurtigere end klasse 4-jord.

Det har ikke været meningen, at der skal placeres lugtafgivende materiale på hele arealet på 44.000 m². Kommunen har læst projektbeskrivelsen forkert. Jordrensning udgør alene en mindre del af REMCO's aktivitet. Det vil være kendt på forhånd, hvilken type jord, der modtages, og REMCO vil ikke modtage jord i mængder, der overstiger anlæggets kapacitet. Jordrensning er alene tiltænkt at skulle finde sted på et begrænset areal, som ligger ud mod Nymøllevej.

REMCO fik et arkitektfirma til at udfærdige en illustration til brug for Remco Ressourcecenters hjemmeside. Arkitektfirmaet blev ikke instrueret i, hvordan jordmilerne var tiltænkt at skulle ligge. Illustrationen er ikke retvisende for, hvordan centeret skal se ud.

Det har ikke været en del af projektet, at der skulle anvendes containere på pladsen. Først sent i forløbet oplyste Person 2, at kommunen fejlagtigt havde antaget, at REMCO ville anvende containere på pladsen.

REMCO har ikke haft til hensigt at modtage eller producere kompost. Kompost indgik alene som et element til fremme af den biologiske proces ved jordrensningen. Der findes kun én EAK-kode (Det Europæiske Affaldskatalog) for kompost, hvorfor denne indgik i ansøgningen. -

Han sendte mailen til byrådet den dag, de skulle behandle sagen, fordi det var vigtigt for ham, at medlemmerne tænkte sig godt om og var bekendt med konsekvenserne af det, som de skulle stemme om. Mailen skulle ikke opfattes som en trussel. -

REMCO har ikke anmodet om en miljøkonsekvensvurdering, fordi REMCO ikke kan se, hvorfor virksomheden skal være det eneste jordrensningsanlæg i Danmark, der skal have foretaget en sådan. Derudover har REMCO ikke tillid til, at kommunen har de fornødne kompetencer til at kunne forestå sagsbehandlingen. -

Vidne 1 har forklaret bl.a., at han blev uddannet kemiingeniør i 1982.

Han arbejder som "project manager" ved FORCE Technology, hvor han har arbejdet i 27 år. Før dette arbejdede han med bl.a. miljøgodkendelser ved Junckers. -

Han beskæftiger sig med måling af emissioner i luft. Han forestår ikke selv målingerne, men udarbejder den efterfølgende rapport. Derudover yder han rådgivning til både offentlige og private aktører. Han er ikke uddannet inden for VVM. -

FORCE Technology er Miljøstyrelsens referencelaboratorie for målinger af emissioner i luft.

Han har været med til at vurdere kommunens afgørelsesudkast fra marts 2024. Hans indtryk af kommunens udkast er, at det er baseret på formodninger og antagelser og ikke på reel dokumentation. Det er ham, der har udarbejdet notat af 22. marts 2024 "Vurdering af udkast til afgørelse af VVM-screening for REM-CO jordrenseanlæg".

Han kender området ved Farremosen, fordi han har udført arbejde for REMCO og Pankas A/S.

Grænseværdierne i forhold til lugt gælder for hele det relevante område. Når man foretager måling af lugt, måles der fra kilden til enten centeret i boligområdet eller flere punkter i boligområdet. Det er underordnet, om man måler fra kilden eller fra skel, da få meters forskel ikke er afgørende for målingens resultat. -

En OML-beregning (Operationelle Meteorologiske Luftkvalitetsmodeller) er en teoretisk beregning. OML-beregningens metode er beskrevet i vejledningen for OML.

OML-beregning er primært beregnet til måling af emission fra punktkilder, men man kan også anvende OML til at beregne emissionen fra arealkilder eller fladekilder som en jordoverflade. Da de beskrevne jordmiler vendes, er der tale om en diffus lugtkilde. Det angives ikke i Miljøstyrelsens vejledning, at OML-beregningen kan anvendes på diffus lugt, men det er til en vis grad almindelig praksis. Der findes andre metoder, hvorpå man kan beregne diffus lugt. Bl.a. har Pankas A/S benyttet sig af en anden beregningsmetode.

OML-beregningen anvendes navnlig til at beregne lugt, som man ved, hvor kommer fra. Ved diffuse emissioner ved man ikke præcist, hvor lugten kommer fra, hvorfor metoden er mindre anvendelig til beregning af påvirkning fra så - danne kilder. Det er en udfordring, fordi man skal have en kildestyrke, hvor man måler, hvor mange lugteenheder pr. sekund, kilden, f.eks. fra en skorsten, frigiver. Det er også muligt at måle kildestyrken, når der er tale om en fladekilde. Emission fra jordmiler er en diffus emission. Når man graver i milen, kan man ikke måle kildestyrken. Virksomheden Pankas A/S afgiver også diffus emission.

OML-beregningen benytter vejrdato fra 1976, hvor man har vejrdato for alle årets timer. Ugunstige vejrforhold er derfor indregnet i modellen.

OML-beregningen er foretaget ud fra antagelser vedrørende jordens beskaffen - hed. Den beregnede lugt vil reelt være lavere, bl.a. fordi lugten, der frigives fra jorden, afhænger af de specifikke kulbrinter.

Sammenfaldende lugt forudsætter, at de kilder, der lugter, ligger på linje, når vinden blæser. Hvis vinden er på tværs, rammer lugten forskellige steder. Man skal derfor foretage en OML-beregning, som tager begge kilder med, hvis man skal kunne sige noget om en kumulativ effekt.

OML-beregningen ville have set anderledes ud, hvis den var foretaget ud fra hele pladsens areal på 4,4 hektar, idet der dermed ville være tale om en større kildestyrke. Der skal dog større justeringer i antallet af målte lugteenheder til, før et menneske kan mærke ændringen.

Vidne 2 har forklaret bl.a., at han er uddannet civilingeniør. Han har en ph.d. inden for tungmetalfjernelse fra forurenede jord. Han arbejder som rådgiver ved virksomheden Techrem, og han har rådgivet REMCO i denne sag. -

Han har en empirisk tilgang til lugt. FORCE Technologys tilgang til sagen stemmer overens med hans egen opfattelse af lugt. Det var tydeligt, at kommunen modtog rådgivning, der vurderede lugten anderledes. -

En OML-beregning er en måde, man kan beregne lugt på. Der findes ingen standard for beregning af diffus lugt.

Han har været på mange biologiske jordrensningsanlæg. Sådanne anlæg afgiver som udgangspunkt ikke lugt.

Når man foretager en lugtberegning, vil man som udgangspunkt måle fra kil- den til bolig. -

På baggrund af de foreliggende oplysninger foretog han den vurdering, at der på REMCO's anlæg i praksis ville være op til seks miles, der kunne afgive lugt på samme tid. I denne vurdering indgik REMCO's kapacitet til et foretage vendingerne og den omstændighed, at lugtbidraget, når milen har ligget urørt i to timer, er reduceret til simple niveauer. -

REMCO fjernede undervejs i ansøgningsprocessen elementerne kompost og slam fra den ansøgning, kommunen skulle tage stilling til, så der ikke længere indgik lugtende oplag af jord. Han er ikke "lugtekspert", men mener, at naboer ikke vil have lugtgener som følge af aktiviteterne på REMCO's plads.

Han inviterede Person 2 og en anden sagsbehandler fra kommunen til Jordrens Køge, som er en sammenlignelig virksomhed, for så vidt angår støj, støv og lugt, så de kunne danne deres eget indtryk. Deres umiddelbare tilkendegivelse var, at anlægget ikke lugtede. -

Pladsen er opdelt i zoner, så materialerne ikke blandes sammen. Zone 1 er til rene materialer. Zone 2 er til lettere forurenede jord eller jord, som skal karteres. Zone 3 er til behandling af forurenede jord. Der er tale om dynamiske zoner i den forstand, at zonen med klasse 4-jord (zone 3) kan blive større end det, som fremgår af kortet i ansøgningen. Det er ikke alle miles, der er indtegnet på kortet. Der vil kunne ligge miles på hele pladsen dog således, at der skal være plads til køreveje, herunder den på kortbilaget angivne "Centervej". -

REMCO er som udgangspunkt ikke herre over, hvilke affaldsfraktioner der modtages, idet det afhænger af de forureningssager, der er i området, men det er muligt at sige nej til modtagelse af forurenede jord. Anlæggets miljøgodkendelse vil angive, hvad der må modtages. REMCO vil på baggrund af anmeldelser fra kunder, der ønsker jord afsat, være bekendt med, hvad der er i den modtagne jord. -

Ansøgningsprocessen om VVM-screening har ændret sig undervejs, og der er blevet indsendt ansøgninger flere gange. Første gang blev der udfyldt et 4 sider skema. Ved siden af det var der en ansøgning om miljøgodkendelse, som indeholdt alle detaljerne. Der var tale om to forskellige dokumenter, som var synkroniseret, men hvor detaljeringsgraden var forskellig. -

Da ansøgningen blev opdateret første gang i BOM, var det på baggrund af dialog med kommunen. -

Vidne 3 har forklaret bl.a., at han i 2023 blev ansat som økonomichef i SCT Transport A/S, og han blev senere økonomidirektør i virksomheden. Han er uddannet cand.oecon. med speciale i regnskabsanalyse og værdiansættelse. SCT Transport A/S, SCT Ejendomme A/S og REMCO A/S er en del af den samme koncern og indgår i hinandens værdi- og forsyningskæde. SCT Transport A/S transporterer jord. Tanken er, at SCT Transport A/S skal aflevere materiale hos REMCO. SCT Ejendomme A/S ejer matriklen, som Remco Ressourcecenters anlæg ligger på.

Det er ham, der har udarbejdet tabsopgørelsen, der danner grundlag for det fremsatte erstatningskrav. Tabsopgørelsen er udarbejdet i samarbejde med Person 1, som bl.a. har erfaring fra sin tid i Jordrens Køge. Selskabets revisor har ikke været inddraget i udarbejdelsen af tabsopgørelsen. -

Sagen har medført en tabt indtjening for REMCO på 29.358.773,32 kr. i perioden fra januar 2021 til og med marts 2024. REMCO har i samme periode afholdt omkostninger for 1.042.597,15 kr. Tabsopgørelsen baseres dels på den omsætning, som REMCO ville have haft, hvis centeret havde været i normal drift, dels på REMCO's faktisk afholdte omkostninger i perioden. -

I tabsopgørelsen er angivet de omkostninger, som SCT Transport A/S har haft ved at være nødsaget til at levere materiale hos de konkurrerende virksomheder RGS 90, Norrecco A/S og Jordrens Køge. Antagelsen er, at ca. 1/3 af de pågældende leveringer, som SCT Transport A/S har haft til de konkurrerende virksomheder, ville være blevet leveret hos REMCO, hvis centeret havde været i drift. Denne antagelse er underbygget af fakturaer og projekter, som SCT Transport A/S har været involveret i. De til tabsopgørelsen vedlagte fakturaer er tilfældigt udvalgt og vedlagt som eksempel på den nævnte antagelse. Fakturaerne giver et faktisk grundlag for, hvad omsætningen ville have været. Det er ikke alle underliggende fakturaer, der er vedlagt tabsopgørelsen. -

Virksomhedens direkte omkostninger ved driften er angivet til 48 % af omsætningen, hvilket er baseret på dels Person 1's ekspertise som tidligere direktør i Jordrens Køge, dels på sammenlignelige virksomheders offent- -

liggjorte regnskaber. Den løn, der er opgjort, vedrører lønninger til dem, som skulle arbejde på pladsen.

De faktiske afholdte omkostninger på 1.042.597,15 kr. dokumenteres af virksomhedens regnskaber. Man har fratrukket advokatomkostninger. De udgifter, virksomheden har haft, har ikke noget med driften at gøre, fordi virksomheden ikke har haft nogen omsætning.

Dækningsbidraget på 53 % procent er ikke nærmere underbygget i tabsopgørelsen.

Vidne 4 har forklaret bl.a., at hun har en kandidatgrad i socialvidenskab og internationale udviklingsstudier. Hun har siden 2016 været ansat i Allerød Kommune. Fra 2022 har hun været natur-, miljø- og klimachef i kommunen. Hendes afdeling, som består af ca. 30 ansatte, har ansvaret for miljøområdet, affaldsordninger, naturpleje, jord og grundvand mv.

Hendes afdeling har i relation til nærværende sag om VVM-screening været så kaldt berørt myndighed, og hun har haft det overordnede ansvar i afdelingen. Som berørt myndighed hører afdelingen, inden Plan og Byg træffer en afgørelse. Hendes afdeling har i forbindelse med høringen kommenteret på forskellige dele af REMCO's ansøgning, men det er ikke hendes afdeling, som har truffet afgørelse.

Sagsbehandlingen har været opdelt i flere etaper. Det har været en omfattende proces, hvor der løbende er tilgået nye oplysninger og ændringer, hvorved kommunen skulle starte forfra i forhold til de vurderinger, der skulle foretages, fordi der var tale om ny empiri. Hun formoder, at der har været skriftlig dialog mellem parterne om oplysningerne. Hun formoder, at kommunen har været opmærksom på 90 dagesfristen, men at grunden til, at kommunen ikke har truffet afgørelse tidligere, har været et spørgsmål om, hvorvidt kommunen havde tilstrækkeligt med oplysninger til at kunne træffe en afgørelse. Det kan godt passe, at der har været mere dialog om sagsbehandlingsfristen i den senere del af forløbet og efter, at REMCO har gjort opmærksom på den.

Hun husker ikke præcis, hvorfor kommunen i deres endelige afgørelse havde skiftet mening med hensyn til lugtpåvirkningen, men hun husker, at det var knyttet til diffus lugt i sammenhæng med andre virksomheder i området.

Hun gætter på, at de boliger, der refereres til i afgørelsen af 26. april 2024, og som skulle ligge i en afstand på maksimalt 100 meter fra projektområdet, ligger på den anden side af motorvejen.

Hun husker ikke, hvordan kommunen kom frem til vurderingen af, at lugten må forventes frigivet fra et samlet anvendt overfladeareal på op til 44.000 m². Denne vurdering kom givetvis fra en konsulent.

Hun forestiller sig, at kommunen udfærdigede notatet af 31. januar 2023 om forskelle mellem VVM- og miljøgodkendelsesansøgningerne for at kunne dokumentere disse. -

Når hun i mails af henholdsvis 15. februar 2023 og 29. marts 2023 til REMCO har omtalt de nye og supplerende oplysninger, skyldes det, at disse oplysninger havde den konsekvens, at grundlaget for kommunens afgørelse ændrede sig, hvorfor der skulle foretages en ny vurdering. Et høringssvar fra en ansøger er ikke i sig selv nye oplysninger. Om det er nye oplysninger, afhænger af høringssvarets indhold.

Allerød Kommune har fået teknisk rådgivning fra COWI.

Når hun i mail af 8. juni 2023 til Vidne 7 fra COWI har skrevet, at man mangler COWI's bekræftelse på, at REMCO's ansøgningsmateriale var mangelfuldt, så skal bemærkningen ikke forstås således, at hun bestiller en konklusion. Der var tale om en opfølgning på tidligere drøftelser. -

Hendes beskrivelse i mail af 21. juni 2023 af samtalen, hun havde med Vidne 2, som var rådgiver fra REMCO, er retvisende. Hun orienterede om samtalen, fordi det var relevant for sagen. Hun er på intet tidspunkt blevet instrueret i, hvad hendes afdeling skulle mene om sagen. REMCO trak ansøgningen tilbage, fordi der var kommet en afgørelse fra Miljø- og Fødevareklagenævnet vedrørende afledning af vand. -

Hendes afdeling førte også tilsyn med erhvervsområdet Farremosen. Der blev særligt i begyndelsen af områdets udvikling udført mange tilsyn, som var med til at hjælpe og underbygge dialogen med virksomhederne i området. Indledningsvis var der ca. to tilsyn om ugen. Disse tilsyn berørte hele området og foregik ved, at en medarbejder cyklede rundt i området og havde en uformel dialog med virksomhederne. Der var en del tilsyn hos Pankas A/S i etableringsfasen, fordi der var mange klager over lugtgener. Der kom ca. 50 klager om måneden. Dette er nu reduceret til 1-10 klager om måneden. Hvis der blev holdt tilsyn hos en virksomhed, blev der udarbejdet tilsynsrapporter. Det er ikke sikkert, at der blev udarbejdet tilsynsrapporter ved de mere uformelle tilsyn. Tilsynene blev senere reduceret til et tilsyn hver anden måned. Der bliver stadig ført "tilsynskampagne" i området. -

Vidne 5 har forklaret bl.a., at hun er uddannet ved Landbohøjskolen i skovbrugsvidenskab, ligesom hun har en ledelsesuddannelse fra CBS. Hun var

teknisk direktør i Allerød Kommune under behandlingen af REMCO's sager. Som teknisk direktør var hun ansvarlig for folkeoplysning, miljø, anlæg, veje og byggeri. Hun fratrådte sin stilling i kommunen i september 2025.

Hun havde en direktionsrolle i forhold til sagen med REMCO og skulle sikre, at de berørte afdelinger fungerede og havde de nødvendige ressourcer.

REMCO trak deres første ansøgning tilbage efter partshøringen. Hvis REMCO ikke havde trukket ansøgningen tilbage, ville kommunen have truffet afgørelse om, at projektet skulle miljøkonsekvensvurderes.

REMCO sendte en ny ansøgning i 2020. Der blev holdt en lang række møder mellem parterne. Møderne udsprang særligt af, at REMCO løbende fremkom med supplerende oplysninger. REMCO bad om møderne og om hjælp. Møderne omhandlede også ting, som ikke vedrørte VVM-screeningen. REMCO

ændrede deres anden ansøgning flere gange, hvilket var ret usædvanligt sammenlignet med andre sager. Der blev flere gange sagt til REMCO, at de gerne selv måtte ansøge om at få en miljøkonsekvensvurdering. -

Da kommunen var usikre på vurderingen, sendte de ikke de udaterede afgørelsesudkast, hvori det vurderes, at projektet ikke ville udløse miljøvurderingspligt, i partshøring. -

Kommunen benyttede ekstern teknisk bistand både på grund af kommunens størrelse og erhvervsområdets karakter. Kommunen var i første omgang bistået af Vidne 8 fra COWI. Senere kom Vidne 8's chef, Vidne 7, ind i sagen, fordi sagen var kompleks, og man ville være sikre på, at de forhold, der lå til grund for vurderingen, var rigtige. Vidne 7 indikerede på et møde med kommunen i efteråret 2022, at der var miljøvurderingspligt for projektet. Sideløbende med behandlingen af ansøgningen fra REMCO, havde kommunen også en sag med Pankas A/S, i hvilken forbindelse kommunen blev opmærksom på, at diffus lugt er svært at vurdere.

Kommunen har aldrig bedt COWI om at komme til et bestemt resultat. Der er ingen politikere eller chefer, der har blandet sig i screeningen. Byrådet har spurgt til sagen undervejs, men de har aldrig været nede i sagens tekniske detaljer. Byrådet har givetvis endvidere været orienteret undervejs i forbindelse med orienteringer om erhvervsområdet Farremosen. -

Der var tale om en kompliceret sag med et usædvanligt forløb og mange møder. Kommunen forsøgte at få sagen oplyst. Der er ikke tale om en sædvanlig sagsbehandlingstid. -

Kommunen anmodede advokatfirmaet Horten om bistand og støtte til processen. Horten henledte kommunens opmærksomhed på konkrete forhold vedrørende mængder, spildevand, fraktioner og lugt og på, at kommunen ikke skulle overoplyse sagen. -

Ud over vurderingen fra COWI indhentede kommunen også vurderinger fra NIRAS og Teknologisk Institut i erkendelse af, at vurdering af mulige lugtgener var vanskelig. De tekniske bidrag konkluderede, at der ville være en kumulativ effekt af lugtgenerne, hvori også lugten fra Pankas A/S havde betydning. Det er ikke hendes opfattelse, at FORCE Technology skulle være mere kompetent end nogen af de øvrige eksperter, der er blevet bedt om at vurdere lugtpåvirkningen. Vurderingerne fra FORCE Technology og WSP ændrede ikke kommunens vurdering, fordi der ikke var grundlag for at konkludere, at kommunens faglige standpunkt ikke var sagligt. Kommunen overvejede ikke at få gennemført et syn og skøn vedrørende lugten. Henset til den tvivl, der var hos eksperterne om de mulige lugtgener, talte det for, at der skulle foretages en miljøkonsekvensvurdering. -

Kommunens miljømedarbejder, Person 2, fik job i en anden kommune. Hun forestiller sig, at Person 2 havde lyst til nye udfordringer.

Vidne 6 har forklaret bl.a., at hun er uddannet bygningsingeniør. Hun har siden den 1. december 2020 været ”plan- og byg-chef” i Allerød Kommune. Hendes afdeling har ansvaret for miljøkonsekvensvurderinger.

Processen vedrørende REMCO’s screeningssag har været usædvanlig. Der var tale om en stor, langstrakt sag, der involverede flere ansøgninger og løbende tilgang af nye oplysninger. -

Hendes afdeling blev i samarbejde med afdelingen for natur, miljø og klima involveret i sagen vedrørende REMCO i foråret 2021. Lige inden kommunen skulle til at træffe afgørelse, trak REMCO ansøgningen tilbage. REMCO indleverede efterfølgende en ny ansøgning, og der blev holdt faste statusmøder mellem REMCO og kommunen. Hun deltog i disse møder. -

REMCO fremsendte løbende nye oplysninger i sagen. Hun kan ikke huske, at kommunen på noget tidspunkt skulle have anmodet REMCO om at sende oplysninger. Kommunen drøftede dog med REMCO, hvilken information man savnede, hvilket kan have inspireret virksomheden til at sende yderligere oplysninger. Når der tilgik nye oplysninger, var der et nyt grundlag, som kommunen skulle forholde sig til. -

Det var kommunen, der traf afgørelsen af 26. april 2024. COWI hjalp med vejledning og kvalitetssikring i forbindelse med afgørelsens tilblivelse. Kommu -

nen har fulgt den rådgivning, man har modtaget fra Vidne 7 fra COWI. Vidne 7 er jurist og er en af de førende og mest erfarne eksperter inden for miljøvurderinger. Hun ved ikke, hvem fra COWI der har bistået Vidne 7 med de tekniske aspekter.

Kommunen indhentede fra COWI, NIRAS og Teknologisk Institut yderligere vurderinger vedrørende de mulige lugtgener. COWI har således foretaget en konkret vurdering af projektet. Kommunen tillagde ikke FORCE Technologys OML-beregning megen vægt, men hun kan ikke huske de nærmere omstændigheder i den forbindelse. Hun ved ikke, om COWI foretog en egen OML-beregning.

Kommunen har ikke anmodet COWI om at nå frem til et bestemt resultat. Der er ingen politikere, der har blandet sig i sagens udfald.

Vidne 7 har forklaret bl.a., at han er uddannet jurist. Han arbejder som senior-juridisk rådgiver hos COWI, hvor han har været ansat i 25 år. Før dette arbejdede han som forsker på universitetet. Han har beskæftiget sig systematisk med miljø, plan, natur og forsyningslovgivning i mere end 25 år. Han har skrevet en universitetsafhandling om VVM-direktivet, og han har beskæftiget sig med implementering af VVM-direktivet i Danmark lige siden, det første gang skulle implementeres i 1988. Han har i perioden 2014-2021 været medlem af udvalget vedrørende forenkling og modernisering af VVM-reglerne. Det er det udvalg, som har stået fadder til den gældende miljøvurderingslov. Han har skrevet vejledninger om miljøvurderingsloven i Danmark, ligesom han har skrevet de tre vejledninger om VVM-direktivet, som fremgår af EU-Kommissionens hjemmeside. Derudover er han sagkyndig i Miljø- og Fødevareklagenævnet.

I december 2022 anmodede Allerød Kommune om bistand til vurdering af REMCO's ansøgning i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt projektet skulle miljøkonsekvensvurderes eller ej. Tekniske kollegaer har assisteret ham i det omfang, det har været nødvendigt.

Det er hans kollega Vidne 8, der er naturtekniker, som har udarbejdet notatet af 1. december 2021, hvori det blev vurderet, at REMCO's projekt ikke var miljøvurderingspligtigt. Han har ikke været involveret i udarbejdelsen af dette notat. Han gennemgik notatet for at se, om det holdt vand. Han var ikke enig i den vurdering, som fremgik af notatet, idet der var detaljer i ansøgning-en, som ikke var tilstrækkelig godt undersøgt, og som først blev afklaret, efter han kom ind i sagen. Vidne 8 var heller ikke opmærksom på, at OML-beregningen ikke var en egnet metode til at beregne lugtpåvirkningen.

Det fremgik ikke af ansøgningen, hvordan REMCO havde tænkt sig at håndtere jorden på pladsen. Dette blev italesat på det møde, som han var med til. REMCO oplyste på mødet, at de ikke ville benytte containere til håndtering af jorden. Containere ville have givet anledning til impulsstøj. Dette blev senere opdateret i ansøgningen, så det fremgik, at der ikke ville blive benyttet containere. Han havde lagt til grund, at der ville blive anvendt containere på pladsen, fordi jord i forbindelse med bygge- og anlægsarbejde typisk bliver opsamlet i containere, hvorefter jorden bliver kørt til kartering. Da ansøgningen ikke belyste, hvordan jorden blev håndteret på pladsen, blev det anset som en ny oplysning, da REMCO opdaterede ansøgningsskemaet med oplysningen om, at der ikke ville blive benyttet containere.

Der kom en række afgørelser fra Miljø- og Fødevareklagenævnet om forståelse af kravene om påvirkning af overfladeområder, som betød, at man var nødt til at se på, om pladsen havde den nødvendige kapacitet i tilfælde af en stor regnhændelse. Der blev foretaget beregninger, som viste, at det ikke var korrekt, når det i ansøgningen var angivet, at pladsen havde en opstuvningskapacitet svarende til en 100-årshændelse, men derimod alene en kapacitet svarende til en 26-27-årshændelse. På denne baggrund trak REMCO deres ansøgning tilbage. REMCO fik ændret kapaciteten, og der blev lavet en korrekt beregning.

REMCO havde ikke i ansøgningen forholdt sig til den problemstilling, at jordmilerne, som er en stor flade, er en diffus lugtkilde, når jorden afdampes i forbindelse med iltningen. Den lugtberegning, en OML-beregning, som REMCO havde fået foretaget, anvender en metode, som ikke er egnet til beregning af diffus lugt.

Det fremgår Miljøstyrelsens lugtvejledning, at OML-metoden er anvendelig ved beregning af punktudledning af lugt. Det fremgår direkte af vejledningen, at OML-beregning ikke er egnet til at beskrive lugtpåvirkning fra diffuse kilder. Der findes andre metoder til at beregne diffuse kilder. Derfor kan den foreliggende OML-beregning ikke bruges til beregning af lugt fra REMCO's anlæg.

Beregningen og den manglende dokumentation for lugtbidraget sammenholdt med, at Pankas A/S afgiver lugt af samme karakter, giver en usikkerhed i forhold til, om projektet vil give anledning til en væsentlig miljøpåvirkning. Hvis der er usikkerhed om en påvirknings væsentlighed, skal det trække i retning af en miljøkonsekvensvurdering. FORCE Technology forholder sig ikke til, at OML-beregningen ikke er egnet til at demonstrere, at der ikke er et lugtbidrag. Det er en mangel ved FORCE Technologys rapport. Det har ikke været relevant for COWI at foretage en egen OML-beregning, fordi metoden er uegnet i en sag som denne, da der er tale om en diffus arealkilde.

Han har ydet bistand til udarbejdelsen af kommunens afgørelse af 26. april 2024. Kommunen har ikke bedt COWI om at komme frem til en bestemt vurdering.

I kommunens afgørelse af 26. april 2024 er afstanden til boliger beregnet fra kanten af oplaget til skel. Af ansøgningen fremgår, at det er tiltænkt, at oplaget vil blive placeret så langt væk som muligt, men man bliver nødt til at tage højde for, at oplaget vil kunne placeres på hele pladsen. Der måles til skel, fordi det er sådan, man traditionelt gør, når man måler fra noget, der kan afgive lugt, til noget, som skal friholdes fra lugt. Få meters forskel betyder ikke noget i forhold til, hvorvidt en lugt vil have en væsentlig påvirkning. Da der i ansøgningen var angivet en dynamisk forskydning af zonen med klasse 4 jord, var man nødt til at lægge til grund, at der kunne ligge forurenede jord på hele grunden.

Parternes synspunkter

REMCO A/S, SCT Ejendomme A/S og SCT Transport A/S, har deres påstandsdokument anført følgende:

”...

2 SAMMENFATTENDE SAGSFREMSTILLING

Denne sag drejer sig om det tab, sagsøgerne har lidt som følge af Kommunens langvarige behandling af REMCO's ansøgning om VVM-screening til Remco Ressourcecenter, som først, efter flere år, førte til en afgørelse i sagen i april 2024 (bilag 69).

Sagen drejer sig endvidere om gyldigheden af den af Kommunen, den 26. april 2024, truffede VVM-screeningsafgørelse (bilag 69).

2.1 Remco Ressourcecenter

Remco Ressourcecenter etableres af REMCO som et nyt ”*upcyclingcenter*” med et biologisk jordrenseanlæg, der blandt andet har til formål at rense forurenede jord ved naturlig bakteriologisk aktivitet, med henblik på, at jorden skal kunne genanvendes og derved bidrage til at nedbringe forbruget af råstoffer. Ud over jordrensning skal der på anlægget udføres en række aktiviteter, som bidrager til bearbejdning af jord, affald og ellers ikke-anvendelige materialer, som herefter også kan genanvendes.

Ressourcecenteret etableres af REMCO, hvis formål er affaldsbehandling og genanvendelse. REMCO er en del af SCT-koncernen, hvori SCT Ejendom-

me A/S og SCT Transport A/S også indgår. For overskuelighedens skyld anvendes betegnelsen ”REMCO ” for sagsøgerne under ét.

Ressourcecenteret skal etableres i erhvervsområdet ved Farremosen på en del af matrikel nr. 11aa og 11y, Vassingerød By, Uggeløse, beliggende Bøge -holm Allé 2, 3450 Allerød. Ejendommen ligger planmæssigt indenfor Lokal-plan 3-392, Erhvervsområde ved Farremosen (bilag 76). Området er i lokal-planen udlagt til virksomheder med særlige beliggenhedskrav samt transport- og distributionserhverv. Området er i Fingerplanen (landsplandirektivet for Hovedstadsområdet) netop udpeget til virksomheder med særlige beliggenhedskrav samt transport- og distributionserhverv.

2.2 Overordnet om sagens forløb

REMCO ansøgte første gang om tilladelse til etablering af Remco Ressourcecenter den 28. december 2017. Ansøgningen omfattede en ansøgning om VVM-screening. Dette var starten på et langvarigt sagsbehandlingsforløb, som uddybes nærmere under REMCO’s anbringender.

Overordnet skal det her bemærkes, at Kommunen løbende under forløbet anmodede REMCO om nye oplysninger, og at Kommunen løbende ændrede sine vurderinger af spørgsmålet om, hvorvidt projektet var omfattet af krav om fuld miljøkonsekvensvurdering og VVM-tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25. Dertil kommer, at der var lange perioder med stilstand i sagsbehandlingen fra Kommunens side. Dette forløb medførte, at REMCO to gange så sig nødsaget til at trække ansøgningen tilbage og revurdere projektet på enkelte punkter, samt at supplere ansøgningen med de af Kommunen efterspurgte yderligere oplysninger.

Den 26. april 2024 modtog REMCO Kommunens afgørelse om VVM-screening (bilag 69), hvoraf det fremgår, at Kommunen vurderer, at projektet er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, idet projektet, efter Kommunens opfattelse, antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet. REMCO er ikke enig i denne vurdering.

Det er REMCO’s opfattelse, at Kommunen løbende har trænet sagsbehandlingen af REMCO’s ansøgning om VVM-screening, at Kommunen har vægret sig ved at træffe afgørelse i sagen, når sagsbehandlingen pegede i retning mod, at der ikke var krav om miljøvurdering, og at Kommunen har ” pustet sagen op” med henblik på at nå frem til et bestemt afgørelsesresultat (krav om fuld miljøkonsekvensvurdering og tilladelse).

3 DET RETLIGE GRUNDLAG

Miljøvurderingsloven implementerer EU-direktiv 1001/42 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet ("SMV-direktivet"), samt EU-direktiv 2011/92 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ("VVM-direktivet") samt EU-direktiv 2014/52 om ændring af VVM-direktivet.

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, før de må påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse efter lovens § 21 (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2.

Hvis myndigheden træffer screeningsafgørelse om, at et projekt omfattet af bilag 2, ikke antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 21, må bygherren påbegynde projektet (i forhold til miljøvurderingsloven), når bygherre har modtaget screeningsafgørelsen. Dette følger af miljøvurderingslovens § 16.

Parterne er enige om, at Remco Ressourcecenter omfatter aktiviteter, der er opført på miljøvurderingslovens bilag 2, og derfor er omfattet af VVM-screeningspligt.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af lovens bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse (VVM-screeningsafgørelse). Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i lovens bilag 6, herunder projektets karakteristika, placering og art og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde. En screening

ning anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt, og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt.

Det er i miljøvurderingslovens § 22 fastsat, at:

” § 22 Myndigheden skal træffe afgørelse efter § 21 hurtigst muligt og senest 90 dage fra den dag, hvor bygherren har fremlagt de krævede oplysninger, jf. § 19.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan myndigheden forlænge fristen efter stk. 1. Myndigheden skal underrette bygherren skriftligt om årsagerne til forlængelsen og om, hvornår der forventes truffet en afgørelse. (Understreget her).

Det fremgår af lovforarbejderne til miljøvurderingsloven, at det med § 22 forudsættes, at screeningsafgørelsen er en konkret vurdering, der foretages hurtigt og hovedsageligt på grundlag af allerede foreliggende oplysninger og almene erfaringer. Det fremgår endvidere, at myndigheden i særlige tilfælde kan forlænge fristen for at træffe afgørelse, såfremt myndigheden ikke kan overholde tidsfristen f.eks. på grund af projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner. Systematiske forlængelser anses dog ikke for at være særlige tilfælde. Det fremgår samme sted, at tidsfristen for myndigheden til på højst 90 dage at træffe screeningsafgørelse er et yderligere bidrag til en effektiv screeningsprocedure.

Bestemmelsen er en implementering af VVM-direktivets artikel 4, stk. 6, hvoraf fristen på 90 dage fremgår direkte.

Om indholdet af screeningsafgørelsen og kriteriet for, hvornår der er krav om miljøkonsekvensvurdering og § 25-tilladelse, har Miljø- og Fødevareklagenævnet i flere afgørelser udtalt:

”Miljø- og Fødevareklagenævnet har i sin vurdering lagt vægt på, at en screening er en foreløbig vurdering af, hvorvidt en væsentlig indvirkning på miljøet kan forventes...” (Understreget her).

Miljø- og Fødevareklagenævnet har også ved flere lejligheder bemærket, at det er *det ansøgte projekt*, der skal danne grundlag for screeningsafgørelsens vurdering af den miljømæssige påvirkning. Med *det ansøgte projekt* menes det projekt, som bygherre har beskrevet og ansøgt om.

4 REMCOS ANBRINGENDER TIL STØTTE FOR PÅSTAND 1

Til støtte for den nedlagte erstatningspåstand gør REMCO overordnet gældende, at Kommunen overfor REMCO har udvist ansvarspådragende adfærd i forbindelse med sagsbehandlingen af REMCO's ansøgning om

VVM-screening af Remco Ressourcecenter, hvorfor Kommunen er forpligtet til at erstatte det tab, som Kommunens sagsbehandling har påført sagsøgerne. Det gøres i den forbindelse gældende, at samtlige erstatningsretlige betingelser er opfyldt, hvilket uddybes i det følgende. Kommunen har end videre handlet ansvarspådragende ved at meddele REMCO en åbenbart urigtig afgørelse om VVMscreening (bilag 69), hvilket uddybes under REMCO's anbringender til støtte for påstand 2 om ugyldighed. -

4.1 Kommunen har handlet ansvarspådragende

Til støtte for erstatningspåstanden gør REMCO gældende, at Kommunen har handlet ansvarspådragende, dels ved groft at overskride en lovfastsat frist for sagsbehandlingstiden, dels ved at tilsidesætte det forvaltningsretlige officialprincip i forbindelse med sagsbehandlingen, og dels ved, på et usagligt grundlag, helt at vægre sig ved at træffe afgørelse i sagen. -

REMCO gør således gældende, at Kommunen groft og bevidst, og i strid med lovgivningen, har trukket sagsbehandlingen i denne sag i langdrag og derved forsinket sagsbehandlingen på en sådan måde, at Kommunen skal betale erstatning til sagsøgerne. Sagsøgerne gør i den forbindelse gældende, at sagsbehandlingen i de tre sager, som Kommunen har behandlet, i relation til ansvarsgrundlaget, skal ses og vurderes i sammenhæng.

REMCO påberåber sig til støtte herfor Højesterets dom i U1992.567H, hvor Københavns Kommune ifaldt et erstatningsansvar for groft og bevidst at have forsinket behandlingen af en byggesag ved ikke at udstede byggetilladelse, selvom kommunen var bekendt med, at betingelserne herfor var til stede. -

4.1.1 Kommunens grove overskridelse af sagsbehandlingsfristen er ansvarspådragende

Sagsøgerne gør gældende, at Kommunen har handlet i strid med miljøvurderingslovens §§ 21 og 22 ved ikke at meddele REMCO en afgørelse om VVM-screening inden 90 dage fra ansøgningstidspunktet. -

Der henvises til afsnit 3 om det retlige grundlag herfor i miljøvurderingsloven. Der henvises særligt til miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, hvorefter ”myndigheden skal træffe afgørelse efter § 21 hurtigst muligt og senest 90 dage fra den dag, hvor bygherren har fremlagt de krævede oplysninger, jf. § 19.” (Understreget). -

Det er evident, at Kommunen ikke på noget tidspunkt under den langvarige behandling af REMCO's ansøgning om VVM-screening har formået at overholde den lovfastsatte sagsbehandlingsfrist på 90 dage:

A. 2017 – 2018, Kommunens sag 18/306

REMCO ansøgte første gang den 28. december 2017 om tilladelse til etableringen af Remco Ressourcecenter, herunder med en ansøgning om VVM-screening efter miljøvurderingsloven.

I denne sag, som har Kommunens sagsnr. 18/306, forløb der 257 dage fra ansøgningstidspunktet til Kommunen den 11. september 2018 sendte et afgørelsesudkast i høring hos ansøger. Samlet set forløb der 278 dage fra ansøgningstidspunktet, til REMCO den 2. oktober 2018 så sig nødsaget til at trække ansøgningen tilbage, som følge af, at Kommunen i et afgørelsesudkast (bilag D) efterlyste en række yderligere oplysninger om projektet. -

Under dette forløb gik der således i alt 278 dage fra Kommunen havde modtaget ansøgningen om VVM-screening, og uden at det lykkedes Kommunen at træffe afgørelse i sagen. Der var således tale om en overskridelse af den lovfastsatte frist på 90 dage med i alt **188 dage**. -

Det fremhæves, at Kommunen tilsyneladende slet ikke var opmærksom på fristen i miljøvurderingslovens § 22, da REMCO ikke på noget tidspunkt modtog nogen orienteringer fra Kommunen om fristforlængelser, jf. kravet herom i miljøvurderingslovens § 22, stk. 2.

B. 2020 – 2023, Kommunens sag 20/13721

Den 21. september 2020 fremsendte REMCO en ny ansøgning om bl.a. VVM-screening til Kommunen. Ansøgningen blev indsendt til Kommunen samtidig med ansøgning om miljøgodkendelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven (bilag F). I den forbindelse udarbejdede Rambøll for Kommunen et udkast til screeningsafgørelse om ikke-miljøvurderingspligt (bilag H). -

Næsten et år senere, den 2. september 2021, blev der afholdt et møde mellem REMCO og Kommunen (bilag L). Om VVM orienterede Kommunen om, at Kommunen ville afklare det videre arbejde, herunder om der manglede noget for, at der kunne træffes afgørelse, og om der skulle udarbejdes en miljøkonsekvensrapport. Der blev herefter, i efteråret 2021, afholdt en række møder mellem Kommunen og REMCO om den videre proces, samt hvilke yderligere oplysninger, Kommunen havde brug for. -

Dette førte til, at REMCO, den 10. december 2021 opdaterede ansøgningen om VVM-screening. Ansøgningen var revideret og suppleret med de oplysninger, Kommunen havde efterspurgt under det forudgående forløb.

Det efterfølgende, langstrakte sagsbehandlingsforløb førte til, at REMCO besluttede at trække sin ansøgning om VVM-screening tilbage den 9. juni 2023, uden at der på dette tidspunkt var truffet afgørelse i sagen.

Såfremt sagsbehandlingstiden beregnes fra REMCO indsendte ansøgning om VVM-screening den 21. september 2020, forløb der 991 dage, eller næsten 3 år, fra ansøgningstidspunktet, til REMCO trak ansøgningen tilbage. Der er i dette tilfælde tale om en overskridelse af den lovfastsatte frist på 90 dage med i alt **901 dage**.

Såfremt sagsbehandlingstiden beregnes fra den 10. december 2021, hvor REMCO opdaterede ansøgningen, forløb der 546 dage fra ansøgningstidspunktet til den 9. juni 2023, hvor REMCO trak ansøgningen tilbage, uden at der var blevet truffet afgørelse i sagen. Der er i dette tilfælde tale om en overskridelse af den lovfastsatte frist på 90 dage med i alt **456 dage**.

Kommunen var tilsyneladende, heller ikke under dette forløb, opmærksom på den lovfastsatte sagsbehandlingsfrist på 90 dage i miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, idet REMCO ikke modtog nogen orienteringer fra Kommunen om, hvorfor Kommunen havde forlænget sagsbehandlingstiden, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 2.

C. 2023 – 2024, Kommunens sag 23/13721

Remco fremsendte efterfølgende, den 3. juli 2023, på ny en revideret ansøgning om VVM-screening af Remco Ressourcecenter til Kommunen (bilag 52). Remco havde i den forbindelse revideret projektet, således, at alt overfladevand kan håndteres på pladsen, der således kan rumme en 100 års regnhændelse på virksomheden uden udledning af vand til omgivelserne.

Resultatet af dette forløb blev, at Kommunen den 26. april 2024 meddelte REMCO den under denne sag indbragte afgørelse om VVM-screening (bilag 69).

Fra ansøgningstidspunktet den 3. juli 2023 til afgørelsestidspunktet den 26. april 2024 forløb der i alt 298 dage. Der var tale om en overskridelse af den lovfastsatte frist på 90 dage med i alt **208 dage**.

Under dette sagsforløb var Kommunen tilsyneladende blevet opmærksom på Kommunens pligt til at overholde sagsbehandlingsfristen på 90 dage i miljøvurderingslovens § 22, idet Kommunen henviste hertil i et kvitteringsbrev til REMCO (bilag 56). I et senere brev oplyste Kommunen, at Kommunen forventede at kunne træffe afgørelse i sagen inden for 90 dage fra den 29. august 2023 (bilag 58). Selv, hvis denne af Kommunen oplyste dato lægges til grund for beregningen af sagsbehandlingstiden, forløb der i alt 241 dage fra ansøgningstidspunktet, til Kommunen traf afgørelse i sagen. Der var således, ved denne beregning, tale om en overskridelse af den lovfaste frist på 90 dage med i alt **151 dage**.

-oo0oo-

Som beskrevet i afsnit 3, er det med § 22 forudsat, at screeningsafgørelsen er en konkret vurdering, der foretages hurtigt og hovedsageligt på grundlag af allerede foreliggende oplysninger og almene erfaringer. Myndigheden kan i særlige tilfælde forlænge fristen for at træffe afgørelse, såfremt myndigheden ikke kan overholde tidsfristen f.eks. på grund af projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner. Systematiske forlængelser anses dog ikke for at være særlige tilfælde.

Det bemærkes, at fristen på 90 dage var implementeret i miljøvurderingsloven, da Kommunen første gang modtog en VVM-screeningsansøgning for Remco Ressourcecenter i december 2017. Loven trådte i kraft 16. maj 2017.

Sammenholdes det langvarige sagsforløb, sagen har været underkastet hos Kommunen, med den lovfastsatte frist på 90 dage, er det helt åbenlyst, at Kommunen med sin sagsbehandling i denne sag groft har overskredet den lovfastsatte frist.

Det er dermed under al kritik, og i strid med både miljøvurderingslovens § 22 og VVM-direktivet, at Kommunen har brugt flere år på sagsbehandling.

Det fremhæves, at Kommunen først sent i forløbet tilsyneladende at blevet opmærksom på 90-dages fristen, da Kommunen hverken i 2017, 2018, 2020, 2021 eller 2022, fandt anledning til at oplyse REMCO om, at fristen ville bli-ve forlænget ud over de 90 dage, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 2, de mange gange Kommunen ellers ville have været forpligtet hertil. Der var da også under alle omstændigheder tale om ulovlige (systematiske) forlængelser. Kommunen har dermed også tilsidesat pligten til at orientere REMCO om forlængelser af sagsbehandlingstiden.

Kommunen kan på ingen måde siges at have foretaget en hurtig vurdering på grundlag af allerede foreliggende oplysninger som forudsat i miljøvurderingsloven. Tværtimod har Kommunens omfattende og langvarige sagsbehandling, hvorunder Kommunen blandt andet har anført, at sagsøgerne skulle tilvejebringe flere oplysninger, med Kommunens egen advokats ord ” *karakter af en påbegyndt miljøvurdering* ” , hvilket er sket uden lovhjemmel.

REMCO gør gældende, at de ansøgninger om VVM-screening, der blev indgivet til Kommunen, indeholdt fyldestgørende oplysninger til, at Kommunen kunne træffe afgørelse om VVM-screening. Dette skal ses i sammenhæng med det i afsnit 3 anførte om, at grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde, og at en screeningsafgørelse anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt, der skal kunne træffes relativt hurtigt.

Det fremgår af miljøvurderingslovens § 19, hvad bygherrens ansøgning skal indeholde. Således lyder § 19, stk. 2:

” Stk. 2. Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21 skal indeholde følgende:

1) Oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. bilag 5.

2) Tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, og som er relevante for det konkrete projekt.”

(Understreget her).

De krav til ansøgningen, som følger af lovens § 19, stk. 2, er således de obligatoriske krav til en ansøgning om afgørelse om screening i henhold til lovens § 21.

Det fremgår endvidere af miljøvurderingsbekendtgørelsen § 4, stk. 1, at:

” Bygherrens ansøgning om afgørelse efter lovens § 21 vedrørende projekter på land omfattet af lovens bilag 2 skal ske ved anvendelse af ansøgningsskemaet i bilag 1, der indsendes digitalt til VVM-myndigheden...”

Bilag 1 til bekendtgørelsen er udarbejdet på baggrund af kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 5.

Såfremt en bygherre fremsender et fyldestgørende udfyldt skema baseret på skemaet indeholdt i VVM-bekendtgørelsens bilag 1, til den kompetente

myndighed, må bygherren således kunne forvente, at oplysningskravet i miljøvurderingsloven § 19, stk. 2 er opfyldt, og at myndigheden kan træffe afgørelse efter lovens § 21 på dette grundlag.

Fremfor at træffe afgørelse i sagen på baggrund af oplysningerne i ansøgningen indenfor den lovfastsatte frist, har Kommunen dog i stedet forhalet og overoplyst sagen.

4.1.2 Kommunen har handlet ansvarspådragende ved at tilsidesætte officialprincippet under sagsbehandlingen

REMCO gør i forlængelse af ovenstående gældende, at Kommunen har handlet ansvarspådragende ved at tilsidesætte det forvaltningsretlige officialprincip under sagsbehandlingen. Det har Kommunen gjort ved dels at overoplyse sagen, dels ved at forsømme at registrere, hvornår sagen var tilstrækkeligt oplyst.

A. Kommunen har overoplyst sagen

Det følger af det forvaltningsretlige officialprincip, at Kommunen har pligt til at oplyse sagen så langt, som det er nødvendigt i den enkelte sag for at træffe en materielt rigtig afgørelse. Det medfører også, at sagsoplysningen ikke må udstrækkes så vidt som til at indhente oplysninger, der ikke er nødvendige for, at der kan træffes en materielt rigtig afgørelse.

Karsten Revsbech, Carl Aage Nørgaard, Jens Garde og Søren Højgaard Mørup anfører i Forvaltningsret, Sagsbehandling, 9. udgave, s. 152:

” Formålet med forberedelsen er at nå til den materielt rigtige afgørelse. Det er imidlertid ikke nødvendigt at foretage undersøgelser ud over, hvad dette formål kræver. Hvis enhver sag blev oplyst så grundigt som muligt, ville sagsforberedelsen blive tyngt af overflødige undersøgelser og dermed blive unødvendigt langvarig. Man kan derfor kun kræve, at en sag oplyses og undersøges så langt, som det er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at træffe en materielt lovlig og rigtig afgørelse.” (Understreget her).

Der henvises desuden til Niels Fenger i værket Forvaltningsret, 2018, s. 492-493:

” Er indhentelse af flere oplysninger end nødvendigt begrundet i usaglige hensyn, f.eks. for at forhale en sag, er den yderligere sagsoplysning dog naturligvis uberetti -get og kritisabel.”

På baggrund af ovenstående gør REMCO gældende, at Kommunen, i strid med både miljøvurderingsloven og officialprincippet, har overoplyst sagen ved at indhente og inddrage oplysninger, der ligger langt ud over, hvad der kræves ifølge miljøvurderingslovens § 19.

Herved har Kommunen de facto påbegyndt en egentlig miljøvurdering uden lovhjemmel, og derudover er sagsbehandlingen trukket unødigt i langdrag til skade for REMCO.

Kommunen har under skriftvekslingen gjort gældende, at det er sagsøgerne, der har forlænget sagsbehandlingstiden ved at ”overoplyse sagerne”, og at det derfor er ”sagsøgernes egen ageren, der har medført den lange sagsbehandlingstid” (bl.a. svarskriftet, s. 26). REMCO bestrider, at det er tilfældet.

Det følger af officialprincippet, at det er Kommunen som myndighed, der har pligt til at oplyse sagen forsvarligt og tilstrækkeligt, og Kommunen kan ikke vælte sit ansvar herfor over på sagsøgerne. Det er den myndighed, der skal træffe afgørelse, der har ansvaret for, at sagsforberedelsen er, og har været, forsvarlig.

REMCO gør i forlængelse heraf gældende, at såfremt Kommunen fandt, at REMCO's ansøgning om VVM-screening ikke var tilstrækkelig, eller at REMCO havde indgivet for mange oplysninger (Kommunen har gjort begge dele gældende), burde Kommunen have vejledt REMCO herom, i overensstemmelse med vejledningspligten, som følger af forvaltningslovens § 7. Kommunen har således også tilsidesat denne vejledningspligt.

B. Kommunen har tilsidesat pligten til at registrere, hvornår sagerne var fuldt oplyst

REMCO gør endvidere gældende, at Kommunen har tilsidesat sin pligt til at registrere, hvornår sagerne var fuldt oplyst.

Det fremgår af miljøvurderingsbekendtgørelsen § 4, stk. 8, at ”VVM-myndigheden har ved anvendelse af den digitale selvbetjening, Byg og Miljø, jf. stk. 6, pligt til at registrere, hvornår en sag er fuldt oplyst, og hvornår en sag er afgjort.”

Denne registrering er selvsagt afgørende for beregningen af fristen i miljøvurderingslovens § 22, stk. 1. Henvisningen til stk. 6, er en henvisning til bekendtgørelsens § 4, stk. 6, hvoraf det fremgår, at en ansøgning om VVM-screening skal indgives i Byg og Miljø, når ansøgningen vedrører en projektkategori, som samtidig er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bi

lag 2. Remco Ressourcecenter er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1.

Eftersom ansøgningerne er indgivet via Byg og Miljø, da virksomheder omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1 er forpligtede hertil, og da det følger af miljøvurderingsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, at en ansøgning om VVM-screening skal indgives digitalt, omfatter pligten for Kommunen til at registrere, hvornår sagen er fuldt oplyst og hvornår sagen er afgjort, også nærværende sag.

Det gøres supplerende gældende, at en sådan pligt allerede følger af miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, da sagsbehandlingsfristen på 90 dage "*fra den dag, hvor bygherren har fremlagt de krævede oplysninger*" ellers bliver illusorisk, og myndighedens undladelse af at registrere, hvornår de krævede oplysninger anses for at være fremlagt, må anses for omgåelse af den lovbundne frist.

Kommunen har generelt, gennem hele sagsforløbet, forsømt at registrere, hvornår sagen har været fuldt oplyst. Det gøres på denne baggrund gældende, at Kommunen har forsøgt at omgå pligten til at registrere, hvornår sagen har været fuldt oplyst, og dermed hvornår fristen på 90 dage, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, begyndte at løbe. Dette må i sig selv anses for at være ansvarspådragende.

4.1.3 Kommunens vægring ved at træffe afgørelse i sagen er begrundet i usaglige hensyn

REMCO gør endvidere gældende, at Kommunens vægring ved at træffe afgørelse i sagen er begrundet i usaglige hensyn, som dels er politisk begrundede, dels er begrundet i at undgå at skulle betale erstatning til sagsøgerne.

Det er en kendt sag i lokalområdet, at der er politisk modstand mod udbygningen af erhvervsområdet, hvor Remco Ressourcecenter skal etableres, og at Kommunen løbende modtager klager fra borgere, der mener at føle sig generet af de virksomheder, der allerede er etableret i området.

Dette har bl.a. udmøntet sig i, at Kommunen har prioriteret en tilsynsindsats med områdets virksomheder, som er af helt ekstraordinær usædvanlig og uhjemlet karakter. Samtidig fremgår der ingen miljømæssigt saglige begrundelser for, at Kommunen og Kommunens rådgiver COWI, har ændret holdning til, hvorvidt Remco Ressourcecenter er omfattet af miljøvurderingspligt. Tværtimod er de begrundelser, der fremgår af de afgørelsesudkast, hvori det vurderes, at der er miljøvurderingspligt, af skiftende karakter, og alligevel fører de til samme resultat.

Sagsøgerne gør på denne baggrund gældende, at der ikke foreligger et miljøfagligt sagligt grundlag for Kommunens konklusion om miljøvurderingspligt, men at det egentlige formål hermed er at udskyde etableringen af Remco Ressourcecenter yderligere samt at gennemtvinge en VVM-proces for at undgå klager fra Kommunens borgere. Dette bestyrkes ved, at den VVM-screeningsafgørelse, Kommunen har truffet i april 2024 (bilag 69), går ud på, at der er VVM-pligt, men at den er baseret på et faktisk forkert, og fagligt ikke-underbygget grundlag, jf. nærmere herom i afsnit 5.

I en længere periode gennem sagsforløbet, og særligt fra første gang, REM-CO tog forbehold for at kræve erstatning af Kommunen (bilag 26), har Kommunen derudover anvendt enhver henvendelse fra REMCO og REM-CO's advokat, herunder besvarelser af Kommunens egne spørgsmål, til at påberåbe sig, at der nu forelå nye oplysninger i sagen, som dermed (efter Kommunens opfattelse) retfærdiggjorde en udskydelse af sagsbehandling stiden efter miljøvurderingslovens § 22 med nye 90 dage, hvilket må anses for at være både usagligt og grundløst.

Det skal i den sammenhæng understreges, at REMCO's svar på Kommunens henvendelser og REMCO's advokatbreve vedrørende sagsbehandlingstid og Kommunens mangelfulde vurderinger, ikke kan betragtes som nye oplysninger i miljøvurderingslovens § 22's forstand.

At det egentlige formål med Kommunens påberåbelse af nye oplysninger var at "nulstille" 90- dages fristen i miljøvurderingslovens § 22 for derved at undgå et eventuelt erstatningsansvar, kan bedst illustreres ved Kommunens notat af 31. januar 2023 (bilag 29), som indledes med:

" I lyset af mødet d. 27. januar 2023, hvor der blev fremsat udmeldinger om at ud - tage en stævning med store erstatningskrav, er der her lavet en oversigt over for -

skellene på projektbeskrivelsen af den 8. december 2021 (seneste indsendelse til screening for miljøvurdering) og projektbeskrivelsen af den 5. juli 2022 (opdateret udgave ifbm. behandling af miljøgodkendelse)." (Understreget her).

Det citerede viser, at Kommunens egentlige formål med de gentagne forsøg på udskydelse af sagsbehandlingsfristen var hensynet til Kommunens egen økonomi. Et hensyn, domstolene ved flere lejligheder har fastslået er usagligt. REMCO påberåber sig i den forbindelse MAD2022.210Ø og U2010. 2311/2Ø.

REMCO gør således gældende, at Kommunen groft og bevidst har forhalet sagen, med henblik på at gennemtvinge en VVM-proces, med henblik på at undgå klager fra Kommunens borgere, og ikke mindst med henblik på at

undgå at ifalde erstatningsansvar overfor sagsøgerne. Hensyn, der både hver for sig og samlet set er usaglige.

4.2 Kausalitet og adækvans

REMCO gør, til støtte for erstatningspåstanden, endvidere gældende, at der er årsagsforbindelse mellem det af sagsøgerne lide tab, som vokser dag for dag, og den af Kommunen udviste ansvarspådragende adfærd.

Det er en både naturlig og forventelig følge af Kommunens usaglige forhandling af sagen og vægring ved at træffe afgørelse i sagen, og Kommunens overtrædelser af miljøvurderingslovens og VVM-direktivets sagsbehandlingsfrister, at sagsøgerne ville lide et tab, og fortsat lider tab, da Remco Ressourcecenter hverken kan etableres eller tages i drift lovligt uden en materielt korrekt afgørelse om VVM-screening. Kommunen skal også træffe andre afgørelser i sagen, herunder om miljøgodkendelse, men det er en forudsætning herfor, at der forinden er truffet en materielt korrekt VVM-screeningsafgørelse.

Sagsøgerne har indsendt en opdateret ansøgning om miljøgodkendelse til Remco Ressourcecenter via Byg og Miljø den 8. september 2023, og har på foranledning af Kommunen suppleret ansøgningen den 19. oktober 2023. Status i ansøgningssagen er, at den i Byg og Miljø er registreret som ”*fuldt oplyst med fyldestgørende materiale*”.

Miljøgodkendelsen kunne efter REMCO's opfattelse have været meddelt umiddelbart efter der var truffet afgørelse om screening efter miljøvurderingslovens § 21, såfremt denne afgørelse havde været materielt korrekt.

4.3 Sagsøgernes tab

Det fremgår af REMCO årsregnskaber, at virksomheden siden dens opstart har haft et negativt resultat. Den altafgørende hovedårsag hertil er, at REMCO endnu ikke har haft mulighed for at etablere og tage Remco Ressourcecenter i drift. Udover de negative resultater, der fremgår af årsrapporterne, skal der til tabet tillægges yderligere mistet indtjening samt ekstraordinære driftsomkostninger som følge af, at ressourcecenteret endnu har kunnet tages i brug. SCT Transport har haft uventede driftsomkostninger til bortkørsel og bortskaffelse af de materialer, der skulle have været upcyclet på Remco Ressourcecenter, hvilket i sig selv udgør et tab på et to-cifret millionbeløb. Dertil kommer, at REMCO's tab vokser i størrelse dag for dag, da der endnu ikke foreligger en materielt korrekt afgørelse om VVM-screening i sagen.

REMCO har ikke iværksat en proces for miljøvurdering og ansøgning om § 25-tilladelse efter miljøvurderingsloven, da dette, efter REMCO's opfattelse, i givet fald vil ske på grundlag af en ugyldig afgørelse om VVM-screening (den indbragte afgørelse).

Som dokumentation for sagsøgernes tab henvises til bilag 68 med underbilag. -

På trods af, at Kommunen har behandlet VVM-screening af Remco Resourcecenter under tre forskellige sagsnumre, gør REMCO også i denne sammenhæng gældende, at de tre sagsforløb skal vurderes samlet for så vidt angår beregningen af sagsøgernes tab. -

Tabet er dog, med henvisning til, at forældelsesfristen blev afbrudt ved denne sags anlæg i januar 2024, beregnet for perioden fra januar 2021.

5 REMCOS ANBRINGENDER TIL STØTTE FOR PÅSTAND 2

REMCO gør, til støtte for påstand 2 om, at VVM-screeningsafgørelsen af 26. april 2024 (bilag 69) er ugyldig, gældende, at Kommunen har anvendt forkerte faktiske oplysninger som grundlag for afgørelsen, at betingelserne for VVM-pligt ikke er opfyldte, og at Kommunen har tilsidesat forvaltningslovens begrundelseskrav. -

5.1 Kommunens VVM-screeningsafgørelse er baseret på forkerte faktiske forudsætninger

REMCO gør, til støtte for påstand 2 om ugyldighed gældende, at Kommunen har lagt forkerte faktiske oplysninger om projektets placering, projektets arealmæssige udstrækning, projektets afstand til nærmeste boliger og boligområder, samt forkert faktum om miljøfaglige forhold vedrørende lugt til grund for afgørelsen. Retsvirkningen heraf er ugyldighed. -

5.1.1 Projektets placering og afstand til nærmeste boliger

Om projektets placering fremgår det af afgørelsen s. 6, 5. afsnit, at ” De nærmeste boliger ligger umiddelbart nord for projektområdet i en afstand på maksimalt 100 meter. Det nærmeste boligområde ligger mindre end 500 meter nordøst for projektområdet.”

Det skal hertil bemærkes, at de nærmeste boliger, og nærmeste boligområder ligger som anført på den figur, som fremgår af Remcos høringssvar til Kommunens afgørelsesudkast, bilag 63, s. 2. De nærmeste enkeltstående -

boliger ligger således henholdsvis 213 meter og 385 meter fra den del af projektområdet, der skal anvendes til biologisk rensning af klasse 4 jord, mens det nærmeste sammenhængende boligområde ligger 513 meter her fra.

Der er således mere end 500 m til nærmeste sammenhængende boligområde fra de oplag, der kan have indholdsstoffer fra flygtige kulbrinter.

Det fremgår af afgørelsens s. 8, 3. afsnit, at

” Allerød Kommune har i den forbindelse lagt vægt på, at lugten må forventes frigi -vet fra et samlet anvendt overfladeareal på op til 44.000 m² (4,4 ha, jf. ansøgnings -materialet). ”

Der er dog intet belæg for det anførte.

Af projektbeskrivelsen (bilag AH) fremgår det s. 10-11, at materialer forurenet i klasse 4 kun behandles i zone 3, som er den del af projektområdet, der ligger fjernest fra det nærmeste boligområde.

Det fremgår af s. 11 i projektbeskrivelsen, at *” Zone 3 er tiltænkt aktiviteterne, der omhandler rensning af forurenede jord og jordlignende materialer, der miljø - mæssigt klassificeres som klasse 4. ”*

Følgende fremgår endvidere af projektbeskrivelsen, s. 18:

” Rensning – Biologisk behandling:

Materialer, som efter for-klassificering, kartering og/eller sortering er erkendt foru -renet med organiske forureningskomponenter som Olie eller PAH, lægges i miler til accelereret biologisk nedbrydning af det organiske indhold. Er jorden i klasse 4,

benyttes zone 3, mens zone 2 kan benyttes, dersom jorden er kategoriseret under klasse 4. Den biologiske proces kan være relativt tidskrævende, hvorfor en opholds -tid på mange måneder eller endda år, må påregnes for de sværeste forureninger. Gennemsnitligt set estimerer vi opholdstiden for behandlingskrævende oplag til 5,5 måned.” (Understreget her).

Zone 3 udgør kun et mindre delareal af pladsens samlede areal, og som det fremgår, er det kun denne zone, der vil blive anvendt til klasse 4 jord. Samlet set er der således intet grundlag for Kommunens antagelse om, at der vil blive frigivet lugt fra et areal på 4,4 ha.

Kommunen påpeger i afgørelsen (bilag 69) s. 8, 3. afsnit, at OML-beregnin gen kun dækker emissionen *” for et areal af miler på samlet 8400 m2, og således*

for et væsentligt mindre oplag og overfladeareal end det ansøgte areal.” Kommunen anfører i samme afsnit, at Kommunen forventer at der afgives lugt fra virksomhedens samlede areal på 44.000 m² der vil blive anvendt til aktiviteter med forurennet jord. I udkastet til screeningsafgørelse (bilag AW, s. 8, 3. afsnit) var det anført, at OML-beregningen er gennemført for et areal på 600 m².

Ifølge OML-rapporten (se bl.a. bilag AH, underbilag 5a) vil der være op til 6 miler på hver 140 m², som samlet er ca. 840 m², og altså hverken 44.000 m² eller 8.400 m², som angivet i afgørelsen om VVM-screening, eller 600 m², som angivet i afgørelsesudkastet. De af Kommunen anførte arealer for lugtafgivelse er således konsekvent angivet forkert og har ingen holdepunkter i ansøgningsmaterialet.

5.1.2 Miljøfaglige vurderinger af lugt fra projektet

Derudover fremgår det af afgørelsen s. 7, at Kommunen ” har vurderet, at der er en meget stor sandsynlighed for sammenfald i lugtkarakter fra lugtafgivelsen fra kemisk tungt forurennet jord fra milerne og lugtbidragene fra nabovirksomheden Pankas ” , og af s. 8, at OML-beregningen (udført af Force Technology) ikke tager højde for mulige kumulative lugtgener fra nabovirksomheden Pankas.

Remco er bekendt med, at Pankas fuldt ud og med god margin overholder Miljøstyrelsens grænseværdier for lugt, og desuden ikke giver anledning til diffus lugt i de nærmeste boligområder, idet disse forhold har været grundigt undersøgt og er blevet dokumenteret. Der er således intet faktisk grundlag for en konklusion om væsentlige lugtpåvirkninger fra Remco Ressourcecenter i kumulation med Pankas.

Remco har fået udført en OML-beregning som dokumentation for påvirkning af luft og lugt fra anlægget. Allerød Kommune anfører i den forbindelse, i afgørelsens s. 8. 2. afsnit:

” Det er imidlertid Allerød Kommunes vurdering, at den fremsendte OML-beregning ikke sandsynliggør, at de forventede lugtgener ikke vil udgøre en væsentlig miljøpåvirkning.”

Og videre, s. 8, 8. afsnit:

” På den baggrund er det samlet Allerød Kommunes vurdering, at lugtgenerne fra projektet kan forventes at udgøre en væsentlig miljøpåvirkning, og at den fremsendte OML-beregning ikke sandsynliggør, at det ikke er tilfældet.”

Sagsøgerne gør gældende, at der ikke er noget fagligt belæg for Kommunens vurdering. -

OML-beregningen, som er indleveret som bilag 5a til ansøgningen om screeningafgørelse (se bl.a. bilag AH, underbilag 5a), er udført af Force Technology. Force Technology fungerer som Miljøstyrelsens referencelaboratorium for luft og lugt og har årelang erfaring med beregninger, målinger og vurderinger af lugt. Der er intet grundlag, overhovedet, for at betvivle OML-beregningen udført af Force Technology. -

Kommunens tilsidesættelse af OML-beregningen forekommer da også fuldstændig ubegrundet. -

Force Technology har desuden for REMCO vurderet afgørelsesudkastet i relation til det anførte om lugt og kumulative påvirkninger. Force Technologys vurdering er fremlagt som bilag 64. Der henvises i det hele til notatet. Det skal dog fremhæves, at Force Technology om den udførte OML-beregning bl.a. anfører, s. 7-8: -

” Det er korrekt, at OML-beregningen kun dækker lugtemissionen fra milerne med klasse 4 jord, men dels er beregningen baseret på at alt jorden indeholder den maksimale koncentration af kulbrinter for at være klasse 4, og at hele oplaget samtidigt har en åben overflade, med maksimal lugtemission, fx ved oplægning af milerne eller ved vending af dem. De forhold vil aldrig kunne forekomme og derfor er beregningen meget konservativ, og giver rigeligt plads til at andre og mindre kilder kan bidrage med en lugtemission, uden at lugten i omgivelserne bliver større end de beregnede værdier.

Indhold af kulbrinter i de lavere klasser er mindst 10 – 1.000 gange lavere end det maksimale i klasse 4, og derfor er den samlede potentielle lugtemission fra det oplag i størrelsen mindst 100 gange lavere end det der regnes med fra oplaget af klasse 4 jord, men da hovedparten af milerne har en skorpe på overfladen, så vil der stort set ikke være nogen lugtemission fra dem. Selvom mængden af jord i de lavere klasser måske er 10 - 20 gange større end mængden af klasse 4 jord, så er den samlede lugtemission væsentligt mindre end fra klasse 4 milerne, fordi den gennemsnitlige koncentration af kulbrinter og dermed lugtemissionen er så mange gange lavere.

Selvom den anvendte lugtemission i OML-beregningen fordobles, for at medtage en bidrag af lugtemission fra oplagene af de lavere jordklasser, hvilket vil være en meget konservativt skøn for emissionen, så vil den samlede lugt-emission stadig være 0 LE/m³, dvs. mindre eller meget mindre end 0,5 LE/m³ ved de nærmeste boliger.” (Understreget her).

Derudover fremhæves Force Technologys samlede vurdering i notatets s. 8, hvoraf følgende fremgår:

” OML-beregning for spredning af lugt fra jordreanseanlægget er baseret på en reali - stisk worst case lugtemission, som reelt aldrig vil kunne forekomme, fordi den er

baseret på, at alt klasse 4 jorden indeholder den maksimale koncentration af kulbrinter der må være i klasse 4, og at hele oplaget samtidigt har en åben overflade, med maksimal lugtemission, fx ved oplægning af milerne eller ved vending af dem. De forhold vil aldrig kunne forekomme samtidigt og derfor er beregningen meget konservativ, så der er rigeligt plads til lugtemission fra de øvrige oplag og til eventuelle variationer i lugtemissionerne, uden at lugten i omgivelserne bliver større end de beregnede værdier.

OML-beregningen viser, at den maksimal lugtpåvirkning ved de nærmeste boliger er meget lavere end 0,5 LE/m³, og sandsynligvis så lav som 0,05 LE/m³, og da beregningen er meget konservativ, vil den reelle lugt være endnu mindre. Det lave niveau betyder i praksis, at lugten slet ikke vil kunne registreres ved de nærmeste boliger, også selvom lugtemission reelt skulle være flere gange større end det der er forudsætning for beregningen.

Efter vores vurdering, er der ikke noget reelt grundlag for Allerød Kommunes konklusion om, at der må forventes at forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne

fra det ansøgte jordreanseanlæg.” (Understreget her).

Da Kommunens vurderinger fra afgørelsesudkastet er fastholdt i den endelige version af screeningsafgørelsen (bilag 69), er Force Technologys vurdering også valid herfor. -

Der findes heller ikke i de faglige vurderinger, Kommunen selv har indhentet, nogen konkrete holdepunkter for Allerød Kommunes konklusion om, at Remco Ressourcecenter må forventes at medføre væsentlige lugtgener, herunder i kumulation med Pankas. Besværelserne understøtter nærmere en konklusion om, at der ikke kan forventes væsentlige lugtgener fra anlægget. -

Hverken Force Technology, Teknologisk Institut eller Niras har vurderet, at Remco Ressourcecenter vil give anledning til væsentlige lugtgener – tværtimod. -

5.1.3 Kommunens samlede vurdering

Allerød Kommunes samlede vurdering fremgår af afgørelsens s. 11. Vurderingen, som går ud på, at projektet er omfattet af krav om udarbejdelse af miljøkonsekvensvurdering, er samlet set baseret på følgende: -

” Allerød Kommune har lagt vægt på, at der med den ansøgte indretning af plads - sen, belastningsgraden af de modtagne jordmængder til behandling samt afstanden

til de nærmest liggende boligejendomme, må forventes at forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne. Denne påvirkning sker dels fra anlæggets egne processer og dels som en kumulativ lugtpåvirkning fra Remcos aktiviteter og aktiviteterne på nabovirksomheden Pankas. Lugtpåvirkningerne fra de to virksomheder forventes at overskride grænseværdierne for lugtpåvirkninger i de nærmeste boliger og forven -tes lejlighedsvis at overskride grænseværdierne for lugtbelastning i de nærmestlig -gende boligområder.” (Understreget her).

Som det fremgår af ovenstående, er vurderingen baseret på forkerte fakti - ske oplysninger, og savner fuldstændig sammenhæng med den vurdering, som er foretaget af Force Technology samt de besvarelser, kommunen har modtaget fra sine egne rådgivere.

Der er intet faktuel grundlag for, at Remco Ressourcecenter, hverken selv - stændigt eller i kumulation med Pankas, vil føre til en konklusion om, at væsentlige lugtgener kan forventes.

Kommunens vurdering og konklusion er således baseret på forkerte fakti - ske forudsætninger, hvilket er en selvstændig væsentlig retlig mangel ved afgørelsen, som medfører ugyldighed.

5.2 Betingelserne for miljøvurderingspligt er ikke opfyldt

REMCO gør, som tidligere anført, gældende, at Kommunens vægring ved at træffe afgørelse i sagen er begrundet i usaglige hensyn. REMCO gør i den forbindelse gældende, at der ikke foreligger noget miljøfagligt, sagligt grundlag for Kommunens konklusion om miljøvurderingspligt, hverken i den indbragte afgørelse (bilag 69), eller i de af Kommunens afgørelsesud - kast, der når til dette resultat.

Det har gennem hele sagsforløbet været REMCO's og REMCO's rådgiveres vurdering, at Remco Ressourcecenter ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet og derfor kan etableres og drives uden miljøkon - sekvensvurdering og VVM-tilladelse.

Dette fremgår eksplicit af de høringssvar mv., der løbende er indgivet til Kommunen om spørgsmålet.

Det fremgår af den indbragte afgørelse, s. 2, at Kommunen har vurderet, at det ansøgte projekt er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, ”idet projektet antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet.”

Som det fremgår af afsnit 3 om det retlige grundlag, er en screening en foreløbig vurdering af, hvorvidt en væsentlig indvirkning på miljøet kan forventes.

REMCO bestrider, at der kan forventes en væsentlig indvirkning på miljøet fra Remco Ressourcecenter.

Der henvises først og fremmest til det anførte i afsnit 5.1, om at Kommunen har anvendt forkerte oplysninger som grundlag for afgørelsen. Kommunen har således lagt oplysninger til grund for afgørelsen, som Kommunen selv har fabrikeret, frem for at anvende de oplysninger, der fremgik af REMCO's ansøgningsmateriale, antageligt med henblik på at "puste sagen op", så Kommunen kunne nå frem til en screeningsafgørelse, der går ud på, at der er VVM-pligt. Kommunen skulle dog, i stedet, have truffet afgørelse på baggrund af de oplysninger, der fremgik af REMCO's ansøgning.

Herudover gøres det i relation til det forvaltningsretlige saglighedskrav gældende, at Kommunen ikke faktuel, teknisk sagkyndigt, har fremført nogen saglige, teknisk dokumenterede eller sandsynliggjorte sagkyndige vurderinger, der kan bære Kommunens løse antagelser.

Derudover henvises der til, at Kommunen stedse har anvendt et ulovhjemlet kriterium for sin vurdering af sagen.

Det fremgår af de afgørelsesudkast, der resulterer i krav om miljøkonsekvensvurdering og tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, at Kommunen har lagt til grund, at *"det ikke kan udelukkes"*, at projektet kan medføre væsentlige miljøpåvirkninger.

Eksempler på, at Kommunen har anvendt dette ulovhjemlede kriterium fremgår af følgende afgørelsesudkast:

- Afgørelsesudkastet fra september 2018 (bilag D), hvor det fremgår af s. 7: *"På baggrund af den gennemførte VVM-screening kan det ikke udelukkes, at etableringen af Remco Ressourcecenter i erhvervsområdet ved Farremosen kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet."* (Understreget her).
- Afgørelsesudkastet fra november 2022 (bilag 17), hvor det fremgår af s. 1: *"...at det ikke kan udelukkes at projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre projekter, vil kunne påvirke miljøet væsentligt"* (understreget her)

- Afgørelsesudkastet fra december 2022 (bilag 23), hvor følgende fremgår af s. 1-2: ” *Allerød Kommune har på baggrund af en screening vurderet, at det ikke kan udelukkes at projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre projekter, vil kunne påvirke miljøet væsentligt, og derfor er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse (VVM-pligt).* ”(Understreget her).
- Det reviderede afgørelsesudkast fra februar 2023 (bilag 34), hvor det fremgår s. 2, at: ” *Allerød Kommune har på baggrund af en screening efter miljøvurderingsloven og det modtagne materiale, jf. bilag 1-15, vurderet, at det ikke kan udelukkes, at projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre projekter, vil kunne påvirke miljøet væsentligt...* ”(Understreget her).
- Afgørelsesudkastet fra marts 2023 (bilag 38), hvor det fremgår af s. 1, at: ” *Allerød Kommune har på baggrund af en screening efter miljøvurderingsloven og det modtagne materiale, jf. bilag 1-15, vurderet, at det ikke kan udelukkes, at projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre projekter, vil kunne påvirke miljøet væsentligt, og derfor er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse (VVM-pligt).* ”(Understreget her).
- Afgørelsesudkastet fra april 2023 (bilag 41), hvor det fremgår af s. 2, at: ” *Allerød Kommune har på baggrund af en screening efter miljøvurderingsloven, og det af ansøgeren nu samlede, fremsendte materiale jf. bilag 1-15, vurderet, at det ikke, efter det af ansøgeren oplyste, ses at kunne udelukkes, at projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre projekter, vil kunne påvirke miljøet væsentligt og derfor er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse (VVM-pligt).* ” (Understreget her).

Kommunen har således konsekvent anvendt kriteriet ” *at det ikke kan udelukkes* ” at der kan være miljøpåvirkninger, som afgørende præmis for de afgørelsesudkast, der falder ud til miljøvurderingspligt.

REMCO gør gældende, at det af Kommunen anvendte kriterium, ” *at det ikke kan udelukkes* ”, ikke har hjemmel i lovgivningen. Det er derimod fastsat i lovgivningen, at der skal være tale om en forventning om, at projektet vil have en væsentlig påvirkning på miljøet som betingelse for miljøvurderingspligt.

I den indbragte afgørelse (bilag 69) har Kommunen – og formentlig Kommunens rådgivere – blandet Kommunens selvbestaltede kriterium om, ” *at det ikke kan udelukkes* ” og det lovhjemlede kriterium om, hvorvidt ” *det kan forventes* ” sammen.

Således fremgår det eksempelvis af s. 11 vedrørende kumulative påvirkninger: -

” Kumulative påvirkninger

Der er tidligere givet tilladelser til lager/distributionsvirksomheder, en trucktankstation, et asfaltblande anlæg, lastbilværksted/vaskehal/administrationsbygning og et varmepumpe anlæg i erhvervsområdet. Det kan på denne baggrund ikke udelukkes, at de forskellige, betydelige og sandsynlige lugtkilder fra de påtænkte aktiviteter - ter på arealet sammen med andre forskellige og betydelige lugtende aktiviteter på nabovirksomhederne, kan føre til en tidsmæssigt forøget lugtpåvirkning i omgivelserne, herunder ved nærliggende boliger bl.a. ved særlige vejr- og vindforhold.” (Understreget her).

Mens det af den samlede vurdering, s. 11, fremgår, at:

”Allerød Kommune har lagt vægt på, at der med den ansøgte indretning af pladsen, belastningsgraden af de modtagne jordmængder til behandling samt afstanden til de nærmest liggende boligejendomme, må forventes at forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne. Denne påvirkning sker dels fra anlæggets egne processer og dels som en kumulativ lugtpåvirkning fra Remcos aktiviteter og aktiviteterne på nabovirksomheden Pankas. Lugtpåvirkningerne fra de to virksomheder forventes at overskride grænseværdierne for lugtpåvirkninger i de nærmeste boliger og forventes lejlighedsvis at overskride grænseværdierne for lugtbelastning i de nærmestliggende boligområder.”(Understreget her).

Kommunens vurdering har på samme side i samme afgørelse således ændret sig fra, at en påvirkning der *”ikke[kan] udelukkes”* bliver til en påvirkning, der *”må forventes at forekomme”*. Det giver naturligvis ingen mening, men vidner om, at Kommunen formentlig har måttet indse, at anvendelsen af kriteriet *”at det ikke kan udelukkes”* hverken er korrekt eller lovhemlet. -

Det fremgår af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, at:

”Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkninger på miljøet, inden der gives tilladelse (understreget her).

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at det (alene) er projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, der ikke må påbegyndes, før der er meddelt tilladelse hertil efter en miljøvurdering af projektets indvirkninger på miljøet. -

Der er tale om en direktivnær implementering af direktivet i loven.

En screeningsafgørelse kan således alene føre til miljøvurderingspligt, hvis det ”*kan forventes*”, at projektet kan have en ”*væsentlig*” indvirkning på miljøet. Formuleringen ”*kan forventes*”, stiller strengere krav til vurderingen end Kommunens selvbestaltede kriterium om ”*at det ikke kan udelukkes*”.

REMCO påberåber sig til støtte for ovenstående Miljø- og Fødevarerklagenævns afgørelser refereret i MAD2020.206 og MAD2021.131, hvoraf det fremgår, at: ”*en screening er en foreløbig vurdering af, hvorvidt en væsentlig påvirkning af miljøet er påregnelig*” (understreget her).

Den lovfortolkende, øverste myndighed på området fortolker således miljøvurderingslovens formulering ”*forventes*” således, at en screeningsafgørelse skal tage stilling til, om en *væsentlig* miljøpåvirkning er *påregnelig*, for at der kan stilles krav om miljøkonsekvensvurdering og VVM-tilladelse. Dette betyder modsætningsvist, at det ikke er tilstrækkeligt, at en væsentlig miljøpåvirkning blot ”*ikke kan udelukkes*”, til at der kan stilles krav om en miljøkonsekvensvurdering og VVM-tilladelse.

Det er således hævet over enhver tvivl, at en screeningsafgørelse skal konkludere, om en eventuel miljøpåvirkning er væsentlig og påregnelig. Kun såfremt miljøpåvirkningen både er væsentlig og påregnelig, kan det kræves, at der skal gennemføres en miljøkonsekvensvurdering.

Kommunens vurderinger i de citerede afgørelsesudkast samt i den indbragte afgørelse er således udtryk for en juridisk forkert konklusion, alle rede fordi Kommunen har anvendt et forkert kriterium for vurderingen.

Kommunen har derimod, korrekt, anvendt kriteriet om, at projektet ”*kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet*”, som præmis for de afgørelsesudkast, hvori Kommunen konkluderer, at der ikke er krav om miljøkonsekvensvurdering og VVM-tilladelse, herunder i de fire udaterede afgørelsesudkast udarbejdet af Cowi for Kommunen (bilag 5, 6, 7 og 8).

REMCO gør på baggrund af ovenstående gennemgang gældende, at Kommunen, ved at lempe på, hvad der skal til (med andre ord, hvor lidt der skal til) for at statuere VVM-pligt, på et ulovhjemlet og usagligt grundlag har tilrettelagt sagsbehandlingen efter et ønske om at nå frem til et bestemt resultat (krav om miljøkonsekvensvurdering og VVM-tilladelse).

5.3 Kommunens VVM-screeningsafgørelse lever ikke op til begrundelseskravene i forvaltningslovens § 24

I forlængelse af det anførte i afsnit 5.1 og 5.2, gør REMCO gældende, at Kommunen har tilsidesat begrundelseskravene i forvaltningslovens § 24, da afgørelsen er baseret på forkerte faktiske oplysninger.

Begrundelsen skal indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 2. De faktiske omstændigheder angivet i begrundelsen skal naturligvis være faktuelte korrekte. -

Kommunen har tilsidesat oplysninger leveret i ansøgningen om, hvor jordmiler med klasse 4 jord vil blive baseret på pladsen, og hvor meget dette område vil fylde, og i stedet anvendt oplysninger herom, som Kommunen selv har fabrikeret, og som ikke kan genfindes i ansøgningsmaterialet. -
Kommunen har, bl.a. som følge af disse forkerte oplysninger, anvendt for kerte afstande til de nærmest liggende boliger og boligområder som grundlag for afgørelsen. -

Uanset, at REMCO i sit høringssvar til afgørelsesudkastet (bilag 63) gjorde Kommunen opmærksom på disse forhold, har Kommunen ikke villet korrigere oplysningerne i afgørelsen. -

Hertil har Kommunen i afgørelsens (bilag 69) s. 12 blot anført, at ” *Allerød Kommune kan ikke efter miljøvurderingslovens regler lægge vægt på bygherres for-ventninger om, hvor klasse 4 jord agtes placeret og dermed heller ikke på den for-ventede afstand mellem den placerede klasse 4 jord og de nærmeste boliger og boligområder.* ” Kommunen har således tilsidesat Remcos oplysninger i ansøgningen og høringssvaret herom. Kommunen skal netop lægge vægt på bygherres oplysninger om projektet i ansøgningen. -

Hvis Kommunen tilsidesætter ansøgerens oplysninger og lægger egne oplysninger til grund for en sag, er det Kommunen, der har bevisbyrden for, at oplysningerne i ansøgningen er forkerte. Der henvises til støtte herfor til Planklagenævnets afgørelse af 16. august 2021 i sag 20/08547. Kommunen har ikke løftet bevisbyrden for, at oplysningerne i ansøgningen om placering af jordmiler med klasse 4 jord er forkerte, og Kommunen kan heller ikke løfte denne bevisbyrde – af den simple årsag, at oplysningerne i ansøgningen naturligvis er korrekte. -

Kommunens anvendelse af forkerte faktiske oplysninger om placering af jordmiler med klasse 4 jord, samt om jordmilernes arealmæssige udstrækning og afstande til nærmeste boliger/boligområder, er en retlig mangel ved VVM-screeningsafgørelsens begrundelse. Da begrundelseskravene i forvaltningslovens § 24 har karakter af garantiforskrifter, er manglen væ -

sentlig og retsvirkningen er ugyldighed. Sagsøgerne påberåber sig til støtte herfor U2005.1780H og U2024.448Ø.

Dertil kommer, at Kommunen skulle have begrundet, hvorfor Kommunen har tilsidesat de sagkyndige vurderinger, der bl.a. er udarbejdet af Force Technology til fordel for sin egen vurdering.

Hvis faktum er omstridt, bør begrundelsen oplyse, at sagens faktiske omstændigheder er omtvistede, angive de modstridende versioner og anføre, hvilket faktum myndigheden bevismæssigt lægger til grund i forbindelse med afgørelsen. Desuden skærpes begrundelseskravet i tilfælde, hvor en myndighed tilsidesætter en sagkyndig udtalelse til ugunst for parten.

Kommunen har slet ikke adresseret disse forhold i afgørelsens begrundelse, hvorfor begrundelseskravene i forvaltningslovens § 24 også af denne grund er tilsidesat. Retsvirkningen heraf er ugyldighed.”

Allerød Kommune har i sit påstandsdokument anført følgende:

”...

2. SAGENS GENSTAND OG OVERORDNEDE SPØRGSMÅL

Sagen er anlagt af Remco A/S (herefter "Remco"), SCT Ejendomme A/S (herefter "SCT Ejendomme") og SCT Transport A/S (herefter "SCT") mod Allerød Kommune (herefter "Kommunen").

Sagen drejer sig om Kommunens VVM-screening af projekter til etablering af "Remco Ressourcecenter" i erhvervsområdet Farremosen i Allerød Kommune. Remco Ressourcecenter ansøges opført som et affaldsbehandlingsanlæg for blandt andet jordrensning. Jordrensningen skal ske ved, at jorden sorteres for sten og andet affald, hvorefter den forurenede jord tilsættes bakterier og placeres i åbne miler, som vendes periodisk.

Ved VVM-screening skal Kommunen vurdere, om det ansøgte projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, hvorefter projektet i bekræftende fald skal underkastes en miljøvurdering, hvor indvirkningerne undersøges mere indgående.

Kommunen har i perioden fra 28. december 2017 til 26. april 2024 behandlet tre sager om screening af projekter til etablering af Remco Ressourcecenter. De to første sager blev afsluttet, fordi Remco trak sine ansøgninger tilbage. Den sidste sag blev afsluttet 26. april 2024, hvor Kommunen traf

screeningsafgørelse om, at det ansøgte projekt er miljøvurderingspligtigt på grund af forventelige væsentlige lugtgener (bilag 69).

Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Kommunen skulle være erstatningsansvarlig over for sagsøgerne (påstand 1) som følge af dels Kommunens sagsbehandlingstid, dels at Kommunens screeningsafgørelse af 26. april 2024 skulle være ugyldig. Sagsøgerne har også nedlagt en selvstændig påstand om, at screeningsafgørelsen skulle være ugyldig (påstand 2).

Kommunen påstår frifindelse.

Efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, er udgangspunktet, at en screeningsafgørelse skal træffes senest 90 dage fra den dag, hvor bygherren har fremlagt de efter loven krævede oplysninger. I særlige tilfælde kan fristen forlænges, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 2.

Parterne er uenige om, hvordan sagsbehandlingstiden i de tre sager skal anskues og opgøres.

Sagsøgerne gør overordnet gældende, at forløbet og sagsbehandlingstiden i de tre sager skal ses i en sammenhæng. Herudover gør sagsøgerne gældende, at sagsbehandlingstiderne i de tre sager skal regnes fra fremsendelsen af VVM-ansøgningerne af hhv. 28. december 2017, 10. december 2021 og 3. juli 2023.

Kommunen gør overordnet gældende, at de tre sager vedrører tre forskellige projekter til etablering af Remco Ressourcecenter og dermed tre forskellige screeningsforløb. Forløbene og sagsbehandlingstiderne skal derfor anskues separat. Herudover er det Kommunens opfattelse, at sagsøgerne løbende har sendt opdaterede ansøgninger og nye oplysninger til Kommunen. Kommunen gør derfor gældende, at 90-dages fristen efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, skal regnes fra hver enkelt modtagelse af de nye oplysninger i de tre ansøgningssager.

Parterne er også uenige om, hvorvidt sagsbehandlingstiden er ansvarspådragende for Kommunen, eller om sagsbehandlingstiden i de tre sager har været rimelig.

Sagsøgerne gør overordnet gældende, at Kommunen bevidst skulle have forhalet sagsbehandlingen af Remcos VVM-ansøgninger, og at Kommunen groft skulle have tilsidesat sagsbehandlingstiden på 90 dage. Ifølge sagsøgerne skyldes dette, at Kommunen skulle have en modvilje mod projektet. Sagsøgerne mener på den baggrund, at Kommunen har handlet ansvarspådragende.

Kommunen gør overordnet gældende, at sagsøgerne vedvarende har overoplyst sagen og tilrettelagt en proces, hvor Kommunen ikke måtte få adgang til at træffe afgørelse om, at projektet var miljøvurderingspligtigt.

Hver gang, Kommunen var tæt på at træffe en afgørelse om miljøvurderingspligt, enten oplyste Remco sagen yderligere eller tilbagekaldte ansøgningen med henblik på at designe et nyt projekt, der ikke ville være miljøvurderingspligtigt. Sagsøgerne er derfor selv skyld i sagsbehandlingstiden. Herudover er det Kommunens opfattelse, at projekterne har været af en sådan karakter, at Kommunen har været berettiget til at forlænge 90-dages fristen i medfør af miljøvurderingslovens § 22, stk. 2. Sagsbehandlingstiden har derfor været rimelig og er ikke ansvarspådragende for Kommunen. Samtidig bestrider Kommunen, at Kommunen skulle have handlet usagligt i sin behandling af sagsøgernes ansøgning eller ved sin tilsynsvirksomhed i Farremosen.

Den 26. april 2024 traf Kommunen den af sagsøgerne anfægtede screeningsafgørelse, hvorefter Kommunen vurderede, at Remco Ressourcecenter er miljøvurderingspligtigt på grund af forventelige væsentlige lugtgener, herunder i kumulation med nabovirksomheden, Pankas.

Sagsøgerne gør overordnet gældende, at denne afgørelse skulle være ugyldig. Ifølge sagsøgerne skyldtes dette blandt andet, at Kommunen skulle have lagt forkerte oplysninger til grund for afgørelsen, at Kommunen skulle have tilsidesat sagkyndige erklæringer fra sagsøgernes rådgiver, at der ikke skulle være fagligt grundlag for Kommunens vurdering af lugtgenerne, og at afgørelsen skulle lide af begrundelsesmangler. Sagsøgerne mener desuden, at den påståede ugyldighed udløser et erstatningsansvar for Kommunen.

Kommunen gør overordnet gældende, at afgørelsen er gyldig. Afgørelsen er truffet på sagligt grundlag og i fuld overensstemmelse med reglerne om screening i miljøvurderingsloven. Til brug for screeningen har Kommunen indhentet ekstern sagkyndig bistand, som ligger til grund for Kommunens vurdering af de forventelige væsentlige lugtgener. Afgørelsen er også begrundet i overensstemmelse med de gældende regler.

Med henvisning til Kommunens sagsbehandling har sagsøgerne opgjort sit påståede erstatningskrav til ca. 30 mio. kr. Kommunen bestrider både, at sagsøgerne skulle have lidt et tab, og at eventuelt tab kan opgøres sådan som sket af sagsøgerne. Herudover er det Kommunens opfattelse, at der mangler årsagsforbindelse og adækvans mellem Kommunens påståede ansvarspådragende adfærd og det påståede tab.

3. ANBRINGENDER

3.1 Screening efter miljøvurderingsloven

I henhold til miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, må projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke påbegyndes, før der er meddelt tilladelse til at påbegynde projektet. Tilladelsen meddeles på baggrund af en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om udarbejdelse af miljøvurdering og meddelelse af tilladelse, jf. miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 1, mens projekter omfattet af lovens bilag 2 skal screenes for, om projektet på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 2.

Screeningen afsluttes med en screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21. Bestemmelsen i § 21, stk. 1, har følgende ordlyd:

"Myndigheden, jf. § 17, træffer på grundlag af bygherrens ansøgning, jf. § 19, afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i bilag 6. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen."

Hvis screeningen viser, at projektet kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, skal projektet underkastes en miljøvurdering og have en tilladelse, jf. miljøvurderingslovens § 15, stk. 1.

Hvis et bilag 2-projekt på baggrund af screeningen ikke antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, kræves derimod ikke en miljøvurdering. Dette følger også af miljøvurderingslovens § 16, som har følgende ordlyd:

*"Et projekt omfattet af bilag 2 må ikke påbegyndes, før myndigheden, jf. § 17, skriftligt har meddelt bygherren, at **projektet ikke antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 21.**"* (HortenDahls fremhævning)

Sagsøgerne har gjort gældende, at det skulle være hævet over enhver tvivl, at en screeningsafgørelse skal konkludere, om en eventuel miljøpåvirkning er væsentlig og påregnelig, og at det kun er i disse tilfælde, at der skal gennemføres en miljøvurdering.

Dette bestrides af Kommunen.

Ved en screening efter miljøvurderingslovens § 21 skal myndigheden foreløbigt vurdere de mulige miljøpåvirkninger på grundlag af byherrens ansøgning, jf. § 19. Der er ikke tale om en endelig vurdering, for en sådan foretages netop kun ved en miljøvurdering.

Der kan i den forbindelse henvises til Miljøstyrelsens vejledning om miljøvurdering af konkrete projekter, side 90, hvor følgende fremgår:

" Grundlaget for screeningen er byherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde . En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt. Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen . Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for, at der foretages en miljøvurdering. " (HortenDahls fremhævning)

Herudover kan der henvises til Retten i Hillerøds kendelse af 22. november 2024 i denne sag, hvor retten blandt andet udtalte følgende:

"Screeningafgørelsen er efter sin karakter en foreløbig vurdering, og skal således ikke endeligt konkludere, hvorvidt en eventuel miljøpåvirkning er væsentlig og påregnelig .

Grundlaget for afgørelsen er byherrens ansøgning samt allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde . En screeningsafgørelse skal kunne træffes hurtigt, hvilket betyder, at der accepteres en større margen for vurderingen.

Navnlig i tilfælde, hvor der som her er tale om en foreløbig og indledende vurdering af, hvorvidt et projekt må antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet i form af væsentlige lugtgener , må der gives myndighederne en betydelig skønsmargen – det forhold, at konsulterede og anerkendte eksperter er uenige om de forventelige miljøpåvirkninger, her lugtgener, taler for, at der er behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige og endelige vurdering, og at der derfor skal foretages en miljøvurdering af projektet. " (HortenDahls fremhævning)

En screeningsafgørelse er således en foreløbig og indledende vurdering af et projekts forventede miljøpåvirkninger, og Kommunen er tillagt en betydelig skønsmargin.

Hvis der på baggrund af screeningen er tvivl om de forventede miljøpåvirkninger, taler det i sig selv for, at der foretages en miljøvurdering af projektet, hvor miljøpåvirkningerne undersøges mere indgående. -

Screeningen foretages på baggrund af oplysningerne i bygherrens ansøgning, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde. -

En screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 skal træffes hurtigst muligt og senest 90 dage fra den dag, hvor bygherren har fremlagt de oplysninger, der kræves efter miljøvurderingslovens § 19, jf. § 22, stk. 1. I særlige tilfælde kan myndigheden forlænge fristen, jf. § 22, stk. 2, 1. pkt. Efter forarbejderne kan dette fx ske på grund af projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner. -

Miljøvurderingslovens § 19, stk. 1 og 2, indeholder minimumskravene til bygherrens ansøgning. Efter disse bestemmelser skal ansøgningen indeholde følgende: -

1. Oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens bilag 5
2. Tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, og som er relevante for det konkrete projekt.

Af miljøvurderingslovens bilag 5 fremgår en opstilling af oplysninger som omhandlet i § 19, stk. 1, nr. 1; dvs. oplysninger, som ansøgningen skal indeholde. -

Herudover kan bygherrens ansøgning tillige indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 19, stk. 3. -

Miljøvurderingslovens bilag 6 indeholder de såkaldte udvælgelseskriterier, som er kriterier til bestemmelse af, om projekter omfattet af bilag 2 skal underkastes en miljøvurdering. Efter miljøvurderingslovens bilag 5 skal der, hvor det er relevant, tages hensyn til kriterierne i bilag 6 ved indsamlingen af oplysninger til brug for bygherrens ansøgning. -

Ifølge § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 806 af 14. juni 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og konkret projekter (VVM-bekendtgørelsen), skal bygherrens ansøgning om en screeningsafgørelse ske ved anvendelse

af ansøgningsskemaet i bekendtgørelsens bilag 1, der indsendes digitalt til VVM-myndigheden.

Af ansøgningsskemaet i bilag 1 fremgår, at bygherren skal " tage hensyn til kriterierne i lovens bilag 6, når skemaet udfyldes", og at "Skemaets oplysningskrav er vejledende og fastsat under hensyntagen til kriterierne i lovens bilag 5."

Herudover fremgår blandt andet følgende vejledning til bygherren:

" Bygherren skal ikke gennem præcise beregninger angive projektets for ventede påvirkninger men alene tage stilling til overholdelsen af vejledende grænseværdier og angivne miljøforhold baseret på de oplysninger, der kan hentes på offentlige hjemmesider." (HortenDahls fremhævning)

En sag er således ikke nødvendigvis fuldt oplyst, blot fordi bygherren har udfyldt ansøgningsskemaet i VVM-bekendtgørelsens bilag 1. Bygherrens oplysninger i skemaet skal belyse punkterne i miljøvurderingslovens bilag 5, jf. miljøvurderingslovens § 19, stk. 1, nr. 1, tilstrækkeligt klart, ligesom bygherren skal tage hensyn til de relevante kriterier i miljøvurderingslovens bilag 6, når bygherren oplyser sagen. -

Hvis bygherren ikke har givet tilstrækkelige oplysninger, må myndigheden anmode bygherren om at oplyse sagen yderligere. Og sagsbehandlingstiden på 90 dage løber først fra det tidspunkt, hvor bygherren har fremlagt de oplysninger, der kræves efter § 19, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 1. -

Samtidig er det klart, at bygherren kan overoplyse sagen og fremsende oplysninger, der langt overstiger kravene i miljøvurderingslovens bilag 5, jf. miljøvurderingslovens § 19, stk. 1, og som heller ikke udgør beskrivelser af særkender ved projektet eller af foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 19, stk. 3. En sådan overoplysning af sagen og dermed af det, der ansøges om, vil gøre det umuligt for VVM-myndigheden at foretage den forudsatte hurtige vurdering af projektet inden for sagsbehandlingstiden på 90 dage. -

Når VVM-myndigheden er i besiddelse af oplysninger, der går ud over minimumskravene i miljøvurderingslovens § 19, kan det også være vanskeligt for myndigheden helt at se bort fra disse oplysninger ved sin screening af projektet, ligesom det næppe vil blive accepteret af bygherren. Det gælder fx beregninger af støj- og/eller lugtgener. -

Dette forhold har Remco udnyttet i forbindelse med alle sine ansøgninger om VVM-screening, idet Remco systematisk har overoplyst sagen med hen -

blik på at undgå, at Allerød Kommune ville træffe en afgørelse om miljø -
vurderingspligt.

Et krav om miljøvurdering kan imidlertid ikke afværges gennem en overo -
plysning af sagen. Det følger af Miljøstyrelsens vejledning om miljøvurde -
ring af konkrete projekter, side 6:

*" Det er heller ikke muligt at afværge krav om en miljøvurdering gennem overoplysning af projektets potentielle væsentlige indvirkninger . Det føl -
ger af, at en screening skal gennemføres på grundlag af de foreliggende oplysnin -
ger i ansøgningen." (HortenDahls fremhævnin g)*

En bygherre kan således ikke undslå sig en miljøvurdering ved at overop -
lyse de forventede miljøpåvirkninger.

3.2 Sagsbehandlingstiden

3.2.1 Hovedanbringender

Sagsøgerne har overordnet gjort gældende, at Kommunen skulle have handlet
ansvarspådragende ved ikke at træffe en screeningsafgørelse inden for 90 dage fra
Remcos ansøgninger om VVM-screening.

Kommunen bestrider, at dette skulle være tilfældet for Kommunens be -
handling af Remcos VVM-ansøgninger i sagsnr. 18/306, sagsnr. 20/13721 og
sagsnr. 23/7025.

Kommunen gør overordnet gældende, at Remco selv bærer ansvaret for at
forlænge sagsbehandlingstiden i de tre sager ved systematisk at overoplyse
sagerne med henblik på at undgå, at de ansøgte projekter blev underlagt et krav
om miljøvurdering. Hver gang Kommunen var tæt på at træffe en
screeningsafgørelse om, at de ansøgte projekter skulle miljøvurderes, trak Remco
ansøgningen tilbage med henblik på at oplyse sagen yderligere og ændre
projektet, så Kommunen ikke ville træffe en screeningsafgørelse om
miljøvurderingspligt.

Kommunen har derimod oplyst og fremmet sagerne i overensstemmelse med
reglerne i miljøvurderingsloven.

Kommunen bestrider også, at Kommunen i øvrigt skulle have handlet an -
svars pådragende i sin sagsbehandling.

3.2.2 Sager ved Kommunen

Kommunen har behandlet tre sager om screening af projekter til etablering af Remco Ressourcecenter:

Sagsnr. 18/306 vedrører en ansøgning om VVM-screening af 28. december 2017. Sagen blev afsluttet 2. oktober 2018, da Remco trak ansøgningen til -bage.

Sagsnr. 20/13721 vedrører ansøgninger om VVM-screening af hhv. 21. september 2020, 6. maj 2021, 2. september 2021 og 10. december 2021. Sagen blev afsluttet 9. juni 2023, da Remco trak ansøgningen af 10. december 2021 tilbage.

Sagsnr. 23/7025 vedrører en ansøgning om VVM-screening af 3. juli 2023. Kommunens behandling af ansøgningen blev afsluttet 26. april 2024, hvor Kommunen traf en screeningsafgørelse om, at projektet er miljøvurderingspligtigt på grund af forventelige væsentlige lugtgener (bilag 69). -

Kommunen gør gældende, at de tre sager skal vurderes enkeltvis i forhold til det påståede ansvarsgrundlag og det påståede tab. Det skyldes, at der i sagerne er tale om forskellige ansøgninger om screening af forskellige projekter til etablering af Remco Ressourcecenter. -

Ved modtagelsen af hver ny ansøgning har Kommunen både været berettiget og forpligtet til at foretage en ny sagsbehandling og en ny screening efter reglerne i miljøvurderingsloven. -

3.2.3 *Kommunens sagsbehandling i sagsnr. 18/306 – perioden fra 28. december 2017 til 2. oktober 2018*

I *sagsnr. 18/306* ansøgte Remco 28. december 2017 om VVM-screening af et projekt vedrørende etablering af Remco Ressourcecenter (bilag A). Til ansøgningen var vedlagt et omfattende bilagsmateriale på ca. 90 sider, som Kommunen måtte gennemgå med henblik på at fastslå, om materialet indeholdt oplysninger, der kunne være relevante for Kommunens afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. miljøvurderingslovens § 19 samt miljøvurderingslovens bilag 5 og 6. -

Den 13. marts 2018 – dvs. *inden* der var gået 90 dage fra ansøgningstids-punktet – sendte Remcos tekniske rådgiver supplerende oplysninger til den samlede ansøgning (bilag B). 90-dages fristen efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, skal regnes fra dette tidspunkt.

I et udkast til screeningsafgørelse (bilag D) lagde Kommunen op til, at projektet af 28. december 2017 var omfattet af krav om miljøvurdering. -

Det bestrides, at Kommunen med afgørelsesudkastet (bilag D) skulle have efterspurgt yderligere oplysninger fra Remco. Kommunen lagde op til at træffe en afgørelse om, at projektet var miljøvurderingspligtigt, fordi det på baggrund af oplysningerne i ansøgningen ikke kunne antages, at projektet ikke ville påvirke miljøet væsentligt, og at projektet derfor var omfattet af krav om miljøvurdering. Dette er helt i overensstemmelse med reglerne i VVM-direktivet og i miljøvurderingslovens §§ 21 og 19.

Det i udkastet anførte behov for yderligere oplysninger understreger, at projektet måtte underkastes en miljøvurdering. En miljøvurdering ville således kunne belyse de nævnte forhold og gøre det muligt at vurdere projektets påvirkning af miljøet. -

Der forløb 182 dage fra, at Remcos tekniske rådgiver 13. marts 2018 supple -
rede ansøgningen med nye oplysninger, og til at Kommunen sendte et
afgørelsesudkast i partshøring ved Remco. Kommunens sagsbehandlings -
tid i sag 18/306 oversteg således 90 dage, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk.
1. Under hensyn til det omfattende ansøgningsmateriale (90 sider) og sa -
gens kompleksitet vurderes sagsbehandlingstiden at have været rimelig, jf.
miljøvurderingslovens § 22, stk. 2. Kommunen måtte således forholde sig
til omfattende materiale samt til komplicerede spørgsmål om projektets po -
tentielle indvirkning på grundvand, jord og vandmiljø, herunder mulig på -
virkning af et målsat vandløb.

Som reaktion på den forventede afgørelse om miljøvurderingspligt trak Remco 2. oktober 2018 sin ansøgning tilbage (bilag E).

Remcos tilbagetrækning af ansøgningen var udelukkende begrundet i, at Remco ikke ønskede, at Kommunen traf en afgørelse om, at det ansøgte projekt var miljøvurderingspligtigt. Remco ville derfor revidere projektet på en sådan måde, at det reviderede projekt ikke ville udløse krav om miljøvurdering. At der ikke blev truffet en afgørelse, kan derfor alene tilregnes sagsøgerne. -

Hvis Remco ikke havde trukket ansøgningen tilbage, ville Kommunen alle -
rede i 2018 have truffet en screeningsafgørelse, og sagsøgerne kunne for længst have gennemført en miljøvurdering af projektet.

Kommunen gør på den baggrund samlet gældende, at Kommunens sagsbe -
handlingstid har været rimelig, og at Kommunen ikke har handlet ansvar -
spådragende ved sin sagsbehandling i sagsnr. 18/306.

3.2.4 *Kommunens sagsbehandling i sagsnr. 20/13721 – perioden 21. september 2020 til 9. juni 2023*

I sagsnr. 20/13721 ansøgte Remco Kommunen om VVM-screening 21. september 2020 (bilag F). Ansøgningsskemaet var vedlagt et omfattende bilagsmateriale på ca. 100 sider.

Den 6. maj 2021 indsendte Remco endnu en ny ansøgning om VVM-screening (bilag I). Ansøgningen var vedlagt et omfattende og nyt bilagsmateriale på ca. 350 sider.

Under inddragelse af ekstern teknisk bistand fra Rambøll udarbejdede Kommunen på den baggrund et udkast til screeningsafgørelse, hvor Kommunen lagde op til, at projektet ikke var miljøvurderingspligtigt.

På baggrund af Kommunens myndighedshøring (bilag G og H) ændrede Kommunen efterfølgende sin vurdering til, at der var behov for en nøjere redegørelse af den forventede miljøpåvirkning, og at projektet derfor umiddelbart måtte skulle miljøvurderes. Dette konkluderede Kommunen siden i et notat af 1. september 2021 (bilag J).

Dagen efter, 2. september 2021, indsendte Remco en ny ansøgning om screening af projektet (bilag K) med et opdateret ansøgningsmateriale, som nu var på ca. 340 sider, og som Kommunen følgelig måtte vurdere på ny.

På møder med sagsøgerne oplyste Kommunen om status på behandling af ansøgningen, ligesom Kommunen havde spørgsmål til forhold, som ikke var tilstrækkeligt belyst i ansøgningsmaterialet, jf. miljøvurderingslovens § 19 (bilag L, M, N, O og P).

Den 10. december 2021 indsendte Remco så endnu en ny ansøgning om VVM-screening (bilag 4).

Kommunen gør gældende, at sagsøgernes indsendelse af nye og opdaterede ansøgninger i perioden fra 21. september 2020 til 10. december 2021 dels var foranlediget af, at Kommunen forventede, at de ansøgte projekter ville udløse krav om fuld miljøvurdering, dels at Kommunen med rette havde spørgsmål til ansøgningerne. De nye og opdaterede VVM-ansøgninger var således begrundet i, at sagsøgerne ikke ønskede, at Kommunen skulle kunne træffe en afgørelse om miljøvurderingspligt, og med den begrundelse, at sagsøgerne ikke havde oplyst sagen tilstrækkeligt.

Den nye ansøgning af 10. december 2021 var også vedlagt et omfattende bilagsmateriale (bilag 4). Det indleverede ansøgningsmateriale lå på mange

punkter langt ud over minimumskravene i miljøvurderingslovens § 19, stk. 2. Dette forlængede Kommunens sagsbehandlingstid, da Kommunen måtte forholde sig til alt det indleverede materiale.

Kommunen besluttede at indhente teknisk bistand fra COWI til vurdering af, om det reviderede projekt var miljøvurderingspligtigt. På baggrund af rådgivningen fra COWI var det Kommunens foreløbige vurdering, at projektet nok ikke ville udløse krav om miljøvurdering. -

Sagsøgerne og Kommunen afholdte i perioden fra 4. februar 2022 til 9. juni 2022 løbende møder om sagen (bilag Q, R, S og T.) På møderne blev det aftalt mellem parterne, at Kommunen skulle træffe screeningsafgørelse sammen med de andre afgørelser, som var nødvendige for at gennemføre projektet. Dette forlængede sagsbehandlingstiden for VVM-ansøgningen, hvilket Remco var bevidst om. -

På møderne delte Kommunen sine foreløbige vurderinger og opmærksomhedspunkter med sagsøgerne, hvilket så fik Remco til at sende en opdateret projektbeskrivelse 5. juli 2022 (bilag 12). Remco opdaterede imidlertid ikke VVM-ansøgningen i Byg og Miljø. -

Som følge af den opdaterede projektbeskrivelse af 5. juli 2022 var VVM-ansøgningen af 10. december 2021 derfor ikke længere retvisende for det projekt, som sagsøgerne ønskede at gennemføre, og Kommunen måtte tage højde for ændringerne i projektet. Når en VVM-ansøgning ikke er retvisende, kan bygherren med andre ord ikke siges at have fremlagt de oplysninger, der kræves efter miljøvurderingslovens § 19. Projektændringen og de supplerende oplysninger udløste derfor en ny sagsbehandlingsfrist på 90 dage, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 1. -

På baggrund af en ekstern juridisk kvalitetskontrol anmodede Kommunen COWI om at gennemgå sin vurdering af, at projektet ikke var omfattet af krav om udarbejdelse af miljøvurdering. COWI ændrede herefter sin vurdering og tilkendegav, at projektet var omfattet af krav om miljøvurdering (bilag 15, 16 og 17). -

Dette fik Remco til at oplyse sagen yderligere ved mails af 9. november 2022 (V), 7. februar 2023 (bilag Z) og brev af 12. marts 2023 (bilag 39 og AA) – igen med henblik på at undgå, at Kommunen ville træffe en screeningsafgørelse om, at projektet skulle miljøvurderes. Endnu en gang var ansøgningen af 10. december 2021 ikke retvisende, og Kommunen måtte flere gange tage højde for ændringerne og de supplerende oplysninger i sin screening af projektet. Det forhold, at ansøgningen ikke var retvisende, udløste en ny sagsbehandlingsfrist på 90 dage, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 1. -

For at fremme sagen valgte Kommunen at se bort fra den manglende opdatering af ansøgningen i Byg og Miljø og i stedet udarbejde et bilag med oversigt over de oplysninger, som Kommunen havde lagt til grund for screeningen (bilag 36 og AY). -

På et møde 27. januar 2023 bad sagsøgerne direkte Kommunen om at oplyse, hvad sagsøgerne skulle gøre for at undgå, at projektet skulle miljøvurderes (bilag Z). -

Sideløbende truede sagsøgerne med at sagsøge Kommunen med påstand om betaling af erstatning på mindst 30 mio. kr., hvis Kommunen traf en afgørelse om, at projektet var miljøvurderingspligtigt (bilag 26). På den ene side anførte sagsøgerne, at Kommunen skulle have overoplyst og derved forhalet sagen (bilag 21 og 42). På den anden side anførte sagsøgerne, at Kommunen ville tilsidesætte officialprincippet, hvis Kommunen ikke lagde vægt på alle oplysninger i sagen og ikke lod sagsøgerne indhente yderligere oplysninger (Z). -

Sagsøgerne blev 21. april 2023 partshørt over et udkast til Kommunens screeningsafgørelse (bilag 40 og 41). Remcos nye oplysninger i brevet af 12. marts 2023 medførte, at Kommunen ændrede sin vurdering af forventede støjgener. Kommunen lagde dog stadig op til, at projektet ville være miljøvurderingspligtigt på grund af væsentlige lugtgener, herunder kumulative lugtgener og væsentlig påvirkning af målsatte overfladevandområder. -

Kommunens vurdering af indvirkningen på overfladevandområder skal her ses i lyset af den daværende bestemmelse i indsatsbekendtgørelsens § 8, stk. 3, og Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 23. februar 2023 om udledning af kobberholdigt vand til et miljøbelastet overfladevandområde i Horsens, hvor bestemmelsen i § 8, stk. 3, blev fortolket i lyset af vandrammedirektivets artikel 4 og EU-Domstolens retspraksis. -

Som reaktion på afgørelsesudkastet om miljøvurderingspligt ønskede Remco at fremskaffe flere oplysninger og have flere drøftelser med Kommunen (bilag AB og AD). Remco viste dermed tydeligt, at Remco fortsat var meget villige til at drøfte screeningen og dermed forlænge sagsbehandlingstiden, så længe dette måtte føre til, at projektet ikke skulle miljøvurderes. Hvis Kommunen derimod traf afgørelse om, at projektet skulle miljøvurderes, ville Remco sagsøge Kommunen på grund af sagsbehandlingstiden.

Sagsøgerne forsøgte således at afværge en afgørelse om miljøvurderingspligt ved vedvarende at overoplyse sagen og samtidig true Kommunen. -

Remco sendte efterfølgende en ny teknisk rapport af 12. maj 2023 (bilag 43) og en tillægsrapport af 23. maj 2023 (bilag 46). Rapporten af 12. maj 2023 indeholdt igen nye oplysninger, som Kommunen også måtte tage højde for.

Remcos overoplysning af sagen og trusler om sagsanlæg ændrede ikke på, at projektet var omfattet af krav om miljøvurdering, hvorfor Kommunen fastholdt sin vurdering.

Den 9. juni 2023 valgte Remco så at tilbagekalde sin VVM-ansøgning.

På trods af oplysningerne i et brev fra sagsøgernes advokat (bilag 51) må det lægges til grund, at Remcos beslutning om at tilbagekalde ansøgningen var begrundet i Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 23. februar 2023 om udledning af stoffer til et belastet vandområde i Horsens. Dette var, hvad Remcos rådgiver oplyste over for Kommunen (bilag AG). Remco have således indset, at påvirkningen af overfladevandområder ville føre til miljøvurderingspligt, hvorfor Remco ville sende en ny ansøgning, som tog højde herfor. Resultatet blev da også, at Remco indsendte en ansøgning til et nyt projekt, hvor overfladevand ville blive håndteret på pladsen fremfor at blive udledt til et vandområde. Remco tilbagekaldte dermed ansøgningen af 10. december 2021 for at undgå en afgørelse om miljøvurderingspligt. -

Under hele Kommunens behandling i perioden fra 21. september 2020 til 9. juni 2023 har sagsøgerne dermed tilrettelagt en proces, hvor Kommunen blev afskåret fra at få mulighed for at træffe en afgørelse om miljøvurderingspligt. -

Den lange sagsbehandlingstid i sag 20/13721 skyldes derfor sagsøgernes egne handlinger, ligesom sagsøgerne alene kan bebrejde sig selv, at Kommunen ikke var i stand til at træffe en screeningsafgørelse i forhold til Remcos ansøgning af 10. december 2021. -

Herudover har sagen haft et sådant omfang og en sådan kompleksitet, at det har været rimeligt, at Kommunen ikke har kunnet træffe afgørelse inden for 90 dage, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 2. -

Hertil kommer, at der efter Kommunens opfattelse løb en ny 90 dages frist efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, for hver gang, sagsøgerne enten ændrede projektet og/eller sendte supplerende oplysninger til ansøgningen. Sagsøgerne sendte senest nye oplysninger til Kommunen 12. marts 2023. Og sagsøgerne trak ansøgningen tilbage 9. juni 2023 (bilag 51) og der -med dagen inden, at fristen på 90 dage udløb. -

Kommunen gør på baggrund af ovenstående samlet set gældende, at Kommunens sagsbehandlingstid har været rimelig og ikke kan bebrejdes Kommunen. Dette gælder, uanset om fristen regnes fra 10. december 2021, 5. juli 2022 eller fra modtagelsen af mails og brev med supplerende oplysninger.

Kommunen har derfor ikke handlet ansvarspådragende.

3.2.5 *Kommunens sagsbehandling i sagsnr. 23/7025 – perioden fra 3. juli 2023 til 26. april 2024*

I sagsnr. 23/7025 ansøgte Remco om screening af et nyt projekt 3. juli 2023 (bilag 52 og AH).

Ansøgningen var oprettet som en "VVM-anmeldelse i forbindelse med miljø-godkendelse/anmeldelse" (bilag 52), men Remco oplyste, at Remco alene havde ansøgt om VVM-screening, og at alt det fremsendte materiale alene vedrørte denne ansøgning (bilag 55).

Selvom ansøgningen alene vedrørte VVM-screening, var denne desuagtet vedlagt et særdeles omfattende bilagsmateriale (bilag AH), der på mange punkter langt oversteg minimumskravene i miljøvurderingslovens § 19. På andre punkter opfyldte ansøgningsmaterialet imidlertid ikke kravene i § 19. Dette skyldtes, at ansøgningen indeholdt modstridende oplysninger om, hvilke affaldsfraktioner der skulle behandles på anlægget, ligesom ansøgningen ikke indeholdt oplysninger om den forventede mængde af de enkelte fraktioner. Disse oplysninger var nødvendige for at kunne vurdere de forventede lugtgener, jf. miljøvurderingslovens §§ 21 og 19, jf. bilag 5 og 6. Endvidere indeholdt ansøgningen modstridende oplysninger om oplagskapacitet. Ved brev af 24. august 2023 bad Kommunen derfor Remco om at oplyse sagen yderligere (bilag 56).

Ved brev af 29. august 2023 præciserede Remco da også ansøgningen i forhold til oplagskapacitet, men nægtede at oplyse yderligere om affaldsfraktioner (bilag 57). Kommunen besluttede derfor at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag og lagde til grund, at sagsøgerne havde fremlagt de efter § 19 krævede oplysninger 29. august 2023 (bilag 58).

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommunen skulle have anset sagen for fuldt oplyst før 29. august 2023 på grund af en registrering i Byg og Miljø (bilag 53).

Men dette er en misforståelse fra sagsøgernes side, hvilket Kommunen allerede oplyste sagsøgerne om 22. september 2023 (bilag 58). Angivelsen skyldtes, at ansøgningen i Byg og Miljø var oprettet som en ansøgning om

miljøgodkendelse (bilag 52). Registreringen i Byg og Miljø skete automatisk, fordi sager om miljøgodkendelse/anmeldelse er omfattet af et servicemål om, at myndigheden inden for 21 dage skal meddele ansøger, om ansøgningen er fuldt oplyst. Dette servicemål gælder ikke for sager om VVM-screening. Registreringen betyder således ikke, at Kommunen anså ansøgningen om VVM-screening for oplyst på daværende tidspunkt, eller at fristen efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, skal regnes fra dette tidspunkt. Yderligere skaber forløbet ingen tvivl om, at Kommunen anså sagen for oplyst 29. august 2023, og at fristen efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, løb fra denne dato til Kommunens afgørelse af 26. april 2024.

For at overholde sagsbehandlingstiden på 90 dage skulle Kommunen derfor have truffet en screeningsafgørelse 90 dage efter 29. august 2023, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 1.

Det var imidlertid ikke muligt for Kommunen at overholde sagsbehandlingstiden på 90 dage, hvilket Kommunen derfor også oplyste sagsøgerne om 1. december 2023 (bilag 59). Kommunen oplyste ligeledes, at Kommunen forventede at træffe afgørelse straks efter 25. april 2024, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 2. Baggrunden herfor var navnlig projektets tekniske kompleksitet og placering samt det omfangsrige ansøgningsmateriale. Herudover påpegede Kommunen, at Kommunen – på grund af sagens kompleksitet – havde søgt ekstern juridisk og teknisk rådgivning.

Efter forarbejderne til miljøvurderingslovens § 22, stk. 2, kan fristforlængelse netop ske på grund af fx projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner. Disse betingelser er opfyldt for det ansøgte projekt. Projektet er således et større teknisk anlæg med komplicerede processer. Særligt gav projektet anledning til overvejelser vedrørende diffuse lugtgener fra vending af åbne jordmiler og overvejelser vedrørende kumulative lugtgener. Projektet ønskes tillige placeret i et belastet område, hvor Kommunen allerede før etableringen af Remco Ressourcecenter modtager klager over gener fra naboerne i det nærliggende boligområde. Hertil er der særlige drillekavandsinteresser (OSD) i området, ligesom området hovedsageligt afvander til et å-system med målsatte vandløb i moderat til dårlig økologisk tilstand (bilag 69). Ved screeningen måtte Kommunen derfor foretage vanskelige tekniske vurderinger og være yderst opmærksom på risikoen for negativ påvirkning i det følsomme område.

Vurderingerne af projektet blev yderligere kompliceret af det omfattende materiale, som Remco havde fremsendt i forbindelse med VVM-ansøgningen, og hvor Kommunen skulle sikre sig, at Kommunen ikke lagde vægt på oplysninger, der lå væsentligt udover minimumskravene i miljøvurderingslovens § 19, stk. 2, samtidig med, at Kommunen var forpligtet til at lægge

vægt på særkender ved projektet og/eller foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, jf. § 19, stk. 3.

Henset hertil var det berettiget, at Kommunen ikke kunne overholde en sagsbehandlingstid på 90 dage og derfor udsatte sagsbehandlingsfristen, jf. miljøvurderingslovens § 22, stk. 2. Dette vil i øvrigt også være tilfældet, hvis sagsbehandlingstiden på 90 dage skulle regnes fra 3. juli 2023, hvor Remco sendte VVM-ansøgningen (bilag 52 og AH).

Kommunen har alene forlænget den forventede sagsbehandlingstid af ansøgningen én gang, og forlængelsen kan derfor på ingen måde anses for at være systematisk. Som forventet og varslet i Kommunens brev af 1. december 2023 (bilag 59) traf Kommunen også afgørelse 26. april 2024 (bilag 69).

Som anført har Kommunen anvendt ekstern teknisk og juridisk rådgivning fra COWI og Horten til screening af det samlede projekt (bilag AI, AJ, AK, AL, AM og AN), og har indhentet yderligere teknisk bistand fra NIRAS, Teknologisk Institut og COWI til vurdering af lugtgener (bilag AP, AQ, AR, AU), idet dette gav anledning til yderst komplicerede spørgsmål om blandt andet hvilke lugte, der – på baggrund af Remcos ansøgning – kunne forventes fra projektet, og om disse ville være sammenlignelige med lugtbi draget fra nabovirksomheden, Pankas. Yderligere havde Remco sendt en OML-beregning, som gav anledning til tvivl, jf. afsnit 3.4.5.

Brugen af eksterne rådgivere er sædvanlig i komplicerede screeningssager og bidrager til at sikre en korrekt screening efter miljøvurderingslovens regler. Selv uden indhentning af ekstern teknisk bistand er fristudsættelsen desuden berettiget efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 2, på grund af ansøgningens omfang, projektets kompleksitet og placering

Kommunen gør på baggrund af ovenstående samlet set gældende, at Kommunens sagsbehandlingstid har været rimelig og sagligt begrundet, og at Kommunen ikke har handlet ansvarspådragende.

3.2.6 Oplysning af sagerne

I forhold til sagsøgernes overoplysning af sagerne har sagsøgerne gjort gældende, at Kommunen – som følge af officialprincippet – har ansvaret for sagsoplysningen, og at dette ansvar ikke kan "væltet" over på sagsøgerne. Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at Kommunen var forpligtet til at vejlede sagsøgerne om, hvorvidt sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst eller overoplyst.

Kommunen bestrider, at konsekvenserne af sagsøgernes overoplysning af sagen kan tilskrives Kommunen som følge af officialprincippet, eller at Kommunen skulle have lagt ansvaret for sagsoplysningen over på sagsøgerne.

Ligeledes bestrides det, at Kommunen skulle have tilsidesat sin vejledningsforpligtelse.

Sagsøgerne modtog sagkyndig rådgivning under sagsforløbene og må der for anses for at være bekendt med reglerne for, hvordan en sag om screening skal oplyses.

Yderligere er oplysningerne sendt uden opfordring fra Kommunen, og det ses at have været sagsøgernes hensigt at forsøge at overoplyse sagen, så Kommunen ikke ville få anledning til at træffe en afgørelse om miljøvurderingspligt. En vejledning til sagsøgerne om, at sagsøgerne overoplyste sagerne, ville derfor ikke have haft betydning.

I de tilfælde, hvor Kommunen har fundet, at VVM-ansøgningen ikke indeholdt tilstrækkelige oplysninger, jf. miljøvurderingslovens § 19, til, at Kommunen kunne træffe en screeningsafgørelse, har Kommunen drøftet det med sagsøgerne (se fx bilag O) eller anmodet om yderligere oplysninger (se fx bilag Z, side 4, og bilag 56), hvilket for så vidt angår anmodningen af 24. august 2023 (bilag 56) blev afvist af sagsøgerne (bilag 57). Kommunen har således løbende vejledt sagsøgerne om sagsoplysningen.

Af de grunde gør Kommunen gældende, at Kommunen ikke er ansvarlig for sagsøgernes oplysning af de konkrete sager og ikke har handlet ansvarspådragende.

3.2.7 Registrering efter miljøvurderingsbekendtgørelsens § 4, stk. 8

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommunen skulle have været forpligtet efter miljøvurderingsbekendtgørelsens § 4, stk. 8, til at registrere i Byg og Miljø, hvornår screeningssagerne var fuldt oplyst, og hvornår sagerne var afgjort.

Kommunen er ikke enig heri.

Pligten til at registrere i Byg og Miljø, hvornår en sag er fuldt oplyst, gælder alene for projekter, der er omfattet af bilag 2 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomheder (godkendelsesbekendtgørelsen), jf. miljøvurderingsbekendtgørelsens § 4, stk. 8, jf. § 4, stk. 6. Remco Ressourcecenter er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1.

Miljøvurderingslovens § 22, stk. 1, indeholder heller ikke en pligt til at foretage en sådan registrering. -

Hvis retten måtte finde, at Kommunen havde pligt til at registrere, hvornår sagerne var fuldt ud oplyst, gøres det gældende, at Kommunen ikke har haft mulighed for at foretage denne registrering i sagsnr. 18/306 og sagsnr. 20/13721 på grund af sagsøgernes egen ageren i sagerne, herunder den løbende fremsendelse af nye oplysninger, også uden at sagsøgerne opdatere-de Byg og Miljø.

Yderligere gøres det gældende, at sagsnr. 23/7025 aldrig blev fuldt oplyst efter miljøvurderingsloven. Kommunen underrettede sagsøgerne om, at Kommunen – på trods heraf – anså sagen for oplyst 29. august 2023, hvor -
for en registrering heraf i Byg og Miljø ville have været overflødig. Herud -
over vedrørte Remcos ansøgning i sagsnr. 23/7025 alene en ansøgning om screening og ikke tillige en ansøgning om miljøgodkendelse af -
listevirksomhed (bilag 55), hvorfor den påståede forpligtelse efter miljøvurderingsbekendtgørelsens § 4, stk. 8, i alle tilfælde ikke har været gældende for ansøgningen i sagsnr. 23/7025. -

Hvis retten finder, at Kommunen skulle have tilsidesat en forpligtelse til at registrere, hvornår sagerne var fuldt oplyst, gøres det yderligere gældende, at dette ikke har betydning for sagsbehandlingstidens længde og dermed det påståede erstatningsansvar.

3.2.8 *Underretning efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 2*

Kommunen bestrider, at Kommunen skulle have tilsidesat forpligtelsen til at foretage underretninger om fristforlængelser efter miljøvurderingslovens § 22, stk. 2. I både sagsnr. 20/13721 og 23/7025 er der således sket underretninger efter § 22, stk. 2.

I sagsnr. 20/13721 oplyste Kommunen løbende og skriftligt sagsøgerne om status og det forventede tidsperspektiv for screening, fx i skriftlige møder -
ferater, der blev sendt til sagsøgerne (bilag Q, R, S og T). Tidsperspektivet udviklede sig som følge af parternes drøftelser og Remcos beslutning om at -
sende en ny projektbeskrivelse, jf. afsnit 3.2.4. Fristforlængelserne kan der -
for ikke anses for at være systematiske.

I sagsnr. 23/7025 sendte Kommunen en skriftlig underretning (bilag 59), og Kommunen forlængede alene fristen én gang. Forlængelsen er derfor ikke systematisk.

Kommunen bestrider også, at en eventuel manglende underretning har haft betydning i de tre screeningssager, hvor der løbende har været dialog mellem Kommunen, sagsøgerne og disses rådgivere om status og processen for screeningen. -

Yderligere bestrider Kommunen, at en eventuel manglende underretning efter § 22, stk. 2, har betydning for det påståede erstatningsansvar. En manglende underretning efter § 22, stk. 2, kan efter omstændighederne være kritisabel, men kan ikke udløse et erstatningsansvar for VVM-myndigheden. -

3.3 ***Kommunens sagsbehandling er båret af saglige hensyn***

3.3.1 *Hovedanbringender*

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommunen skulle have varetaget usaglige hensyn ved Kommunens behandling af sagsøgernes VVM-ansøgninger, og at Kommunen derfor skulle have handlet ansvarspådragende. Sagsøgerne har til støtte herfor anført, at Kommunen skulle have en modvilje mod projektet og have varetaget økonomiske hensyn. -

Dette bestrides af Kommunen.

Kommunen har behandlet sagsøgernes VVM-ansøgninger i overensstemmelse med reglerne i miljøvurderingsloven og har alene lagt vægt på saglige hensyn. Til brug for screeningen har Kommunen indhentet ekstern sagkyndig bistand, som ligger til grund for Kommunens vurderinger i sagen. Kommunen har ingen modvilje mod projektet eller interesse i at opnå et bestemt resultat af screeningen. Kommunen har alene haft til hensigt at træffe en korrekt afgørelse. De lange sagsbehandlingstider kan tilskrives sagsøgerne, og Kommunen har således ikke haft til hensigt at forhale sagen. -

Kommunen har derfor ikke handlet ansvarspådragende i sin sagsbehandling. -

3.3.2 *Tilsyn i Erhvervsområdet Farremosen*

Til støtte for, at Kommunen skulle have en modvilje mod projektet, har sagsøgerne blandt andet henvist til, at Kommunen skulle have udført *"tilsynschikane"* i Erhvervsområdet Farremosen, hvor Remco Ressourcecenter ønskes etableret.

Dette bestrides af Kommunen.

Kommunen gør gældende, at Kommunens tilsyn i Erhvervsområdet Farremosen – som ikke kun vedrører Remco Ressourcecenter, men også de øvrige virksomheder i erhvervsområdet – er irrelevant for denne sag. -

Kommunens tilsyn i området har været saglige og har afspejlet de hensyn og problemstillinger, der har været i området i forhold til etablering og drift af de virksomheder, som har etableret sig i området, siden dette blev udlagt til miljøtunge virksomheder med særlige beliggenhedskrav.

Yderligere gøres det gældende, at det forhold, at Kommunen – som led i en tilsynskampagne – har udført flere tilsyn med hele erhvervsområdet, ikke viser, at Kommunen skulle have udført "*tilsynschikane*" over for sagsøgerne. Sagsøgerne har heller ikke angivet i hvilke tilfælde, Kommunen skulle have foretaget uhjemlede tilsyn ved Remco eller SCT på grund af den af sagsøgerne påstående modvilje mod etableringen af Remco Ressourcecenter. Sagsøgernes påstande herom må derfor afvises. -

3.3.3 *Kommunens behandling af en aktindsigtsanmodning*

Kommunen gør gældende, at Kommunens behandling af sagsøgernes aktindsigtsanmodning af 11. marts 2024 (bilag 62) er uden betydning for den-ne sag. -

Som følge af denne retssag var sagsøgerne i besiddelse af de omfattede dokumenter, inden sagsøgerne skulle afgive et partshøringssvar i sagsnr. 23/7025. Det gøres derfor gældende, at det forhold, at Kommunen besvarede anmodningen efter ti arbejdsdage fremfor syv arbejdsdage, jf. forvaltningslovens § 16, stk. 2, ikke har haft konkret betydning for afgivelsen af høringssvar, ligesom der ikke er tale om, at Kommunen forsøgte at forhindre, at sagsøgerne modtog oplysningerne. -

3.3.4 *Ingen økonomiske hensyn*

Sagsøgerne har også gjort gældende, at Kommunen skulle have varetaget et økonomisk hensyn til, at Kommunen ikke ønsker at udbetale erstatning til sagsøgerne.

Dette bestrides af Kommunen.

Kommunen har ikke forhalet behandlingen af sagerne for at undgå at ifalde et erstatningsansvar for langvarig sagsbehandling.

I sagsnr. 20/13721 udarbejdede Kommunen en oversigt over de mange løbende ændringer i projektet (bilag 29). -

Sagsøgerne har anført, at oversigten i bilag 29 skulle vise, at Kommunen ville "udskyde" sagsbehandlingsfristen med henblik på at undgå erstatningsansvar. -

Det er korrekt, at sagsøgernes påstand om, at Kommunen skulle have overoplyst og forhalet behandlingen af sagsøgernes VVM-ansøgning af 10. december 2021, gav Kommunen anledning til at udarbejde en oversigt over de mange ændringer i projektet og supplerende oplysninger, der var fremlagt af sagsøgerne (bilag 29). Herudover var oversigten et arbejdsredskab til at sikre, at Kommunen tog højde for de mange ændringer og supplerende oplysninger, som ikke fremgik af den uopdaterede VVM-ansøgning i Byg og Miljø, jf. afsnit 3.2.4. Ligeledes fandt Kommunen det nødvendigt at gøre sagsøgerne opmærksom på, at fremlæggelse af yderligere oplysninger ville forlænge den sagsbehandlingstid, som sagsøgerne allerede var utilfredse med. Kommunen havde derfor kun en interesse i – også af hensyn til de omgivelser, der kan påvirkes ved etableringen – at oplyse sagen og ingen interesse i at forlænge sagsbehandlingstiden. -

3.3.5 *Kommunens formuleringer i tidligere afgørelsesudkast*

Til støtte for, at Kommunen skulle have varetaget usaglige hensyn, gør sagsøgerne også gældende, at der ikke skulle foreligge et miljøsagligt grundlag for Kommunens "konklusion" om miljøvurderingspligt i Kommu -nens tidligere afgørelsesudkast.

Dette bestrides af Kommunen.

For så vidt angår sagsnr. 18/306 og sagsnr. 20/13721 nåede Kommunen ikke at træffe afgørelse i sagerne, idet sagsøgerne trak ansøgningerne tilbage, da Kommunen sendte et udkast til afgørelse om miljøvurderingspligt i høring. Det må dog klart forventes, at disse projekter ville have været miljøvurderingspligtige. -

For så vidt angår sagsnr. 23/7025 gør Kommunen gældende, at det ansøgte projekt er miljøvurderingspligtigt, som beskrevet i Kommunens afgørelse af 26. april 2024 (bilag 69).

Kommunens afgørelse om miljøvurderingspligt er gyldig, båret af saglige hensyn og er truffet på baggrund af ekstern teknisk rådgivning. Der henvises til afsnit 3.4. -

Sagsøgerne har også gjort gældende, at Kommunens formuleringer i tidligere afgørelsesudkast skulle vise, at Kommunen skulle have lempet på kra- -

vene for, hvornår et projekt er miljøvurderingspligtigt for at nå frem til, at projektet var miljøvurderingspligtigt. Dette bestrides.

Til støtte for sit synspunkt har sagsøgerne henvist til, at Kommunen i en række tidligere afgørelsesudkast har anvendt formuleringen, at en væsentlig indvirkning på miljøet *"ikke kan udelukkes"*. -

Kommunen gør gældende, at Kommunen ikke har haft nogen interesse i, at de ansøgte projekter blev miljøkonsekvensvurderet og ikke har lempet på kravene efter miljøvurderingslovens § 21 i de foreløbige vurderinger, som fremgår af de tidligere afgørelsesudkast.

Kommunen gør herudover gældende, at det er uden betydning, hvilke formuleringer Kommunen har anvendt i afgørelsesudkast. Afgørelsesudkast er ikke udtryk for endelige afgørelser eller vurderinger. -

Kommunen gør også gældende, at formuleringen i tidligere afgørelsesudkast om, at det *"ikke kan udelukkes"*, at projektet kan få væsentlige indvirkninger på miljøet, er i overensstemmelse med miljøvurderingslovens § 21. Når det ikke kan udelukkes, at et projekt kan få væsentlige indvirkninger på miljøet, må projektet underlægges en miljøkonsekvensvurdering, som kan belyse dette nærmere, ligesom det i så fald ikke kan antages, at projektet ikke vil kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 16. Der henvises til afsnit 3.1. Herudover vil formålet med miljøvurderingsloven, jf. dennes § 1, stk. 1, ikke kunne opfyldes, hvis der ikke gennemføres miljøvurderinger af projekter, hvor en væsentlig indvirkning på miljøet ikke kan udelukkes. -

Brugen af udtrykket *"kan ikke udelukkes"*, og om dette er relevant, er også uden betydning, idet Kommunen i de af sagsøgerne fremhævede afgørelsesudkast (bilag D, 17, 23, 34, 38 og 41) tydeligt har foretaget en vurdering efter miljøvurderingslovens § 21. Da Kommunen ønskede at følge formuleringerne i miljøvurderingsloven, ændrede Kommunen formuleringen i det seneste afgørelsesudkast (bilag AW) og den endelige screeningsafgørelse (bilag 69). Der er ikke tale om, at Kommunen har anvendt et andet kriterium eller lavere kriterium i de tidligere afgørelsesudkast; der er alene tale om en anden formulering, og vurderingen er sket efter miljøvurderingslovens § 21. Selv hvis de tidligere afgørelsesudkast havde resulteret i endelige afgørelser – hvilket de ikke gjorde – ville der altså allerhøjst være tale om en sproglig fejltagelse, som er rettet i Kommunens seneste udkast til screeningsafgørelse og endelige screeningsafgørelse (bilag 69). -

At Kommunen ikke har anvendt formuleringen *"ikke udelukkes"* i tidligere afgørelsesudkast om ikke-miljøvurderingspligt giver selvsagt sig selv.

Kommunen gør således gældende, at Kommunens formuleringer i tidligere afgørelsesudkast er irrelevante og på ingen måde udtryk for, at Kommunen skulle have varetaget usaglige hensyn ved sagsbehandlingen af Remcos VVM-ansøgninger eller ved Kommunens screeningsafgørelse af 26. april 2024 (bilag 69).

3.4 **Kommunens screeningsafgørelse af 26. april 2024**

3.4.1 *Hovedanbringender*

Sagsøgerne gør gældende, at Kommunens screeningafgørelse af 26. april 2024 skulle være ugyldig, og at Kommunen skulle have handlet ansvarspådragende ved at have truffet en ugyldig afgørelse. -

Dette bestrides af Kommunen.

Kommunen gør overordnet gældende, at Kommunes afgørelse af 24. april 2024 (bilag 69) er gyldig, og at Kommunen ikke har handlet ansvarspådragende. -

3.4.2 *Kommunens vurdering*

Med sin screeningsafgørelse af 26. april 2024 (bilag 69) har Kommunen foretaget en vurdering af de forventelige miljøpåvirkninger, herunder lugtgener, ved Remco Ressourcecenter. -

Som det fremgår af afgørelsen, vil Remco Ressourcecenter have karakter af affaldsbehandlingsanlæg, der udfører biologisk jordrensning, kartering, sortering og oplagring, nedknusning mv. af modtaget affald.

Jordrensningen sker ved naturlig bakteriologisk aktivitet. Jorden sorteres for sten og andet affald og oplægges i rækker af jord, som udgør miler. Milerne vendes løbende/periodisk som led i behandlingen af jorden. -

Kommunen har på den baggrund vurderet, at Remco Ressourcecenter kan forventes at give anledning til væsentlige lugtgener, og at projektet derfor er miljøvurderingspligtigt.

Påvirkning sker dels fra anlæggets egne processer, dels som en kumulativ lugtpåvirkning fra Remcos aktiviteter og aktiviteterne på nabovirksomheden, Pankas. Lugtpåvirkningerne fra de to virksomheder forventes at overskride grænseværdierne for lugtpåvirkninger i de nærmeste boliger og for- -

ventes lejlighedsvis at overskride grænseværdierne for lugtbelastning i de nærmest liggende boligområder.

I sin vurdering har Kommunen blandt andet lagt vægt på, at jorden i milerne kan indeholde organiske materialer og nedbrudte kulbrinter, som kan give anledning til lugtgener, og at disse lugtgener kan være væsentlige i forbindelse med vending af milerne.

Indholdet af oliebaserede stoffer (kulbrinter) i jorden kan være højt – hvilket er en mulighed efter Remcos ansøgning (bilag AH, side 14). Og det er derfor sandsynligt, at der afgives lugte af samme karakter, som afgives fra asfaltproduktion på nabovirksomheden Pankas. Kommunen har vurderet, at lugtbidraget fra Remco Ressourcecenter i kumulation med det eksisterende lugtbidrag fra Pankas også kan medføre en væsentlig lugtpåvirkning.

I sin vurdering af lugtpåvirkningen har Kommunen blandt andet lagt vægt på ansøgernes oplysninger om indretning af pladsen, jordens forureningsgrad og afstand til de nærmeste boliger og boligområder.

Der henvises i øvrigt og i det hele til Kommunens screeningsafgørelse (bilag 69).

Kommunens vurdering er foretaget i overensstemmelse med reglerne i miljøvurderingslovens § 21, dvs. på baggrund af oplysningerne i byherrens ansøgning, jf. miljøvurderingslovens § 19, allerede foreliggende viden og almene erfaringer. Til brug for screeningen har Kommunen fået ekstern sagkyndig bistand, som understøtter Kommunens vurdering af de forventelige lugtgener.

Det forhold, at Kommunens og Remcos tekniske rådgivere er uenige om væsentligheden af lugtgener fra Remco Ressourcecenter, taler i sig selv for miljøvurderingspligt, jf. Retten i Hillerøds kendelse af 22. november 2024, hvor retten blandt andet udtalte:

"(...) – det forhold, at konsulterede og anerkendte eksperter er uenige om de forventelige miljøpåvirkninger, her lugtgener, taler for, at der er behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige og endelige vurdering, og at der derfor skal foretages en miljøvurdering af projektet."

3.4.3 Faktiske forudsætninger for Kommunens vurdering

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommunens screeningsafgørelse skulle være baseret på forkerte faktiske forudsætninger om projektets placering og afstand til nærmeste boliger.

Dette er ikke korrekt.

Som det fremgår af Kommunens screeningsafgørelse (bilag 69, side 6), ligger de nærmeste boliger umiddelbart nord for projektområdet i en afstand på maksimalt 100 meter, mens det nærmeste boligområde ligger mindre end 500 meter nordøst for projektområdet. Dette gælder også, hvis afstanden til boligområdet måles fra kanten af de 44.000 m² af projektområdet, hvor der vil ske håndtering af jord (bilag BJ).

Sagsøgerne ses at gøre gældende, at Kommunen alene skulle kunne lægge vægt på afstanden mellem boligerne og den del af projektområdet, zone 3, hvor sagsøgerne har oplyst, at man *tiltænker* at ville håndtere klasse 4 jord (bilag AH, side 11).

Dette er ikke korrekt.

Kommunen har vurderet, at det på baggrund af ansøgningen er muligt at placere jord på 44.000 m² af projektområdet. Al jord, der oplagres på pladsen, kan ifølge oplysningerne i Remcos ansøgning være belastet med olieholdige produkter, som indeholder lugtende kulbrinter. Det er derfor ikke kun klasse 4 jord, der kan afgive lugt.

Herudover kan klasse 4 jord ifølge ansøgningen også placeres på 44.000 m² af projektområdet. Placeringen af klasse 4 jord i zone 3 er ikke beskrevet som et særkende ved projektet eller en foranstaltning, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 19, stk. 3. Derimod fremgår det af ansøgningen, at zonegrænserne kan forskydes *"dynamisk"* (bilag AH, side 10):

"Da vi ikke kender den faktiske fordeling af forurenede og rene materialer, vil zonegrænserne kunne forskydes dynamisk, så zonerne afspejler det faktisk oplag."

Herefter fremgår følgende om zone 3 (bilag AH, side 11):

"Zone 3 er tiltænkt aktiviteterne, der omhandler rensning af forurenede jord og jordlignende materialer, der miljømæssigt klassificeres som klasse 4. (HortenDa-hls fremhævning)"

Jord med lugtende komponenter, herunder klasse 4 jord, kan derfor også efter Remcos egne oplysninger placeres uden for det område, Remco har markeret som "zone 3" i ansøgningsmaterialet.

Kommunen skal i denne forbindelse gøre opmærksom på, at Kommunen ikke kan fastsætte vilkår i en screeningsafgørelse. Kommunen kan fx ikke sætte vilkår om, hvor klasse 4 jord skal håndteres eller om modtagekontrol. Kommunen må derfor vurdere den forventede påvirkning på baggrund af oplysningerne i ansøgningen.

Hertil kommer, at der kan forventes frigivet lugt fra en række forskellige aktiviteter og ikke kun fra miler med klasse 4 jord. Dette er fx påpeget af Teknologisk Institut (bilag AR, side 6).

Kommunens screeningsafgørelse er således korrekt baseret på de faktiske oplysninger, som Kommunen må og skal inddrage i en screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 19.

3.4.4 *Lokalplanen for Farremosen*

Sagsøgerne har henvist til, at Remco Ressourcecenter ønskes etableret i et område omfattet af Lokalplan 3-392 for et Erhvervsområde ved Farremosen (bilag 76), som også er udpeget til virksomheder med særlige beliggenheds - krav samt transport- og distributionsvirksomheder i Fingerplanen.

Lokalplanen og Fingerplanen betyder ikke, at virksomheder i miljøklasse 4-7 – som fx Remco Ressourcecenter – har ret til at etablere sig i Farremosen, eller at sådanne virksomheder ikke kan give anledning til gener, når de e-
tableres i overensstemmelse med bestemmelserne i lokalplanen og Finger -
planen. Kommunen skal, uafhængigt af lokalplanen og Fingerplanen, vur -
dere miljøpåvirkninger, herunder lugtgener, konkret og i overensstemmel-se med
reglerne i miljøvurderingsloven.

3.4.5 *De fremlagte vurderinger fra FORCE*

I bygherrens ansøgningsmateriale indgår en OML-beregning (bilag AH, si-de 260) fra FORCE Technology (herefter "FORCE"). Beregningen er udført i marts 2019.

OML-beregningen ligger udover minimumskravene til bygherrens ansøg -
ning efter miljø- vurderingslovens § 19 og skulle derfor principielt ikke ind-gå i
Kommunens afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21.

På trods heraf er OML-beregningen indgået i Kommunens screening, hvil -
ket fremgår direkte af screeningsafgørelsen (bilag 69, side 8). Det er imid -
lertid Kommunes vurdering, at den fremsendte OML-beregning ikke sand -
synliggør, at de forventede lugtgener ikke kan udgøre en væsentlig mil -
jøpåvirkning, hvilket også fremgår af afgørelsen.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommunen ikke skulle have noget fagligt belæg for denne vurdering. -

Dette bestrides af Kommunen.

OML-beregningen er gennemført for et areal af miler på samlet 840 m² (bilag AH, side 264-265). -

OML-beregningen er dermed gennemført under forudsætning af, at lugten alene vil blive frigivet fra et areal på samlet 840 m². Kommunen kan ikke lægge dette til grund, da det på baggrund af ansøgningen er muligt, at lugten frigives fra et samlet overfladeareal på op til 44.000 m og ikke kun fra en stor mile i zone 3. -

OML-beregningen vedrører således et væsentligt mindre oplag og overfladeareal end det ansøgte areal. -

At Kommunen i sin screeningsafgørelse har angivet, at OML-beregningen er gennemført for et beregnet overfladeareal af miler på samlet 8.400 m² og ikke 840 m² beror åbenlyst på en fejlskrift. Denne fejlskrift er ganske uden betydning for afgørelsens indhold. Kommunens angivelser i *udkast* til afgørelser er også helt uden betydning. -

I sin besvarelse til Kommunen har Teknologisk Institut også påpeget, at OML-beregningen er gennemført for et for lille areal (bilag AR, side 7).

Herudover inddrager OML-beregningen kun lugte fra enkelte af de stoffer, som jorden – efter oplysningerne i ansøgningen (bilag AH (side 14) – potentielt kan være belastet med. Der kan derfor forekomme andre typer af lugte fra nedbrydning af disse stoffer, som ikke er inddraget i OML-beregningen (bilag AH, side 264). -

Yderligere har Kommunen lagt vægt på, at afgivelsen af lugt fra overfladekilder uden mekanisk ventilation som jordmiler, ikke kan måles kvantitativt med tilstrækkelig sikkerhed på samme måde som punktkilder. Lugten fra milerne er en såkaldt diffus lugtpåvirkning. Derfor er det vanskeligt at vurdere lugtemissioner fra virksomhedens aktiviteter i form af akkrediterede målinger. Det bemærkes, at Remco også selv har påpeget usikkerheden ved den valgte metode (bilag AH, side 23). -

Der henvises i øvrigt til Kommunens screeningsafgørelse (bilag 69).

OML-beregningen tager herudover ikke højde for de mulige kumulative lugtgener fra nabovirksomheden, asfaltfabrikken Pankas.

Sagsøgerne har gjort gældende, at der ikke skulle være noget faktuel grundlag for Kommunens konklusion om kumulativ lugtpåvirkning fra Remcos aktiviteter og aktiviteterne på Pankas.

Dette bestrides.

I forhold til de kumulative lugtpåvirkninger har Kommunens tekniske råd -
givere vurderet, at der kan forekomme lugt af sammenlignelig karakter fra Remco Ressourcecenter og Pankas (bilag AR, side 8, bilag AQ, side 5 og bi-lag AP, side 3).

Ved vurdering af de kumulative lugtpåvirkninger er det ikke afgørende, om Pankas overholder de vejledende grænseværdier for lugt. Det afgørende er, om lugtgenerne fra Remco Ressourcecenter og Pankas kan forventes at være væsentlige i kumulation. Kommunen vurderer, at det er tilfældet, fordi lugtbidragene kan forventes at være af samme karakter.

Det skal hertil bemærkes, at Kommunen i sin miljøgodkendelse af Pankas har fundet det nødvendigt at regulere Pankas udover de vejledende grænseværdier, idet de vejledende lugtgrænseværdier konkret ikke er tilstrækkelige til at sikre omgivelserne mod væsentlige lugtgener (bilag BK). I perioden fra 29. juni 2021 til 3. september 2024 har Kommunen modtaget ca. 400 klager over lugt fra Pankas. En opgørelse over antallet af klager er fremlagt som bilag BL. Dette usædvanligt store antal klager er modtaget, selvom Pankas i perioden har fremsendt beregninger, som viser, at Pankas skulle overholde de vejledende grænseværdier for lugt. I Miljøstyrelsens lugtvejledning, Vejledning nr. 4, 1985, om begrænsning af lugtgener fra virksomheder (side 3), er det også anerkendt, at overholdelse af de vejledende grænseværdier ikke altid er tilstrækkeligt til at sikre mod væsentlige lugtgener, idet generne blandt andet afhænger af lugtens intensitet, hyppighed, varighed og acceptbarhed.

Kommunen gør derfor samlet gældende, at OML-beregningen ikke med dokumenterbar sikkerhed viser, at projektet ikke vil medføre væsentlige lugtgener i omgivelserne. OML-beregningen understreger i stedet, at der er behov for yderligere undersøgelse af lugtpåvirkningen, hvilket taler for, at projektet er miljøvurderingspligtigt.

I forbindelse med partshøringen over Kommunens afgørelsesudkast har sagsøgerne også sendt et notat fra FORCE (bilag 64). Kommunen har forholdt sig til notatet i sin screeningsafgørelse (bilag 69, side 12). Og som det

fremgår, gav notatet ikke anledning til at ændre Kommunens vurdering af den forventede lugtpåvirkning.

Vurderingerne i FORCEs notat bygger navnlig på den af FORCE udførte OML-beregning. Som anført ovenfor sandsynliggør OML-beregningen ikke, at der ikke kan forekomme væsentlige lugtgener, og forudsætningerne for FORCEs vurderinger er derfor forkert.

I forhold til de kumulative lugtpåvirkninger finder FORCE blandt andet, at der kun vil være meget begrænset sammenfald mellem lugtpåvirkning fra Remco Ressourcecenter og Pankas. Dette er i modstrid med Kommunens vurdering, som er foretaget på baggrund af rådgivning fra navnlig Teknologisk Institut og COWI (bilag AR, side 8, og bilag AP, side 3). Endvidere er FORCEs vurdering af den kumulative påvirkning også til dels baseret på OML-beregningen.

Herudover tager FORCE nogle betydelige forbehold i sit notat. Vurderingen af lugtemissionerne er således "*umiddelbar*", ligesom FORCEs erfaringer med lugt fra jordrenseanlæg også ses at være begrænset eller ikkeeksisterende. FORCE har alene undersøgt, om sådanne kan forekomme ved søgninger på "*internettet*" (bilag 64, side 2-3).

På trods af FORCEs forbehold indeholder notatet tekniske vurderinger, der ligger langt udover minimumskraverne i miljøvurderingslovens § 19 – og dermed langt udover, hvad Kommunen skal inddrage i en screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21. Notatet må anses for at være sagsøgeres forsøg på endnu engang at overoplyse sagen med henblik på at afværge et krav om miljøvurderingspligt. Når notatet samtidig er baseret på en OML-beregning foretaget på et fejlagtigt grundlag, taler notatet ikke *imod* miljøvurderingspligt. Tværtimod viser notatet, at der er behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering af projektets indvirkning på miljøet, hvilket taler *for*, at der foretages en miljøvurdering, jf. afsnit 3.1.

Af de grunde gør Kommunen gældende, at FORCEs notat (bilag 64) ikke betyder, at projektet ikke er miljøvurderingspligtigt. Der henvises i øvrigt til Kommunens screeningsafgørelse (bilag 69).

Både OML-beregningen (bilag AH, side 260) og FORCEs notat (bilag 64) er således inddraget i Kommunens skønsmæssige afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, men har ikke ændret Kommunens vurdering af, at projektet forventes at medføre væsentlig indvirkning på miljøet. Beregningen og notatet betyder dermed ikke, at projektet ikke er miljøvurderingspligtigt, eller at Kommunens afgørelse er ugyldig.

3.4.6 *Vurderinger fra Kommunens tekniske rådgivere*

I det afsluttende processkrift har sagsøgerne gjort gældende, at de af Kommunen indhentede sagkyndige vurderinger ikke skulle understøtte, at Remco Ressourcecenter kan forventes at medføre væsentlige lugtgener. -

Dette bestrides af Kommunen.

Som det fremgår af afsnit 3.4.5, har Teknologisk Institut blandt andet vurderet, at OML-beregningen ikke er retvisende, ligesom både COWI og Teknologisk Institut har vurderet, at lugtbidraget fra Remco Ressourcecenter vil være sammenligneligt med lugtbidraget fra Pankas. -

Både Teknologisk Institut og NIRAS har også påpeget behovet for fastsættelse af vilkår til begrænsning af lugtgener fra Remco Ressourcecenter. Et behov for vilkår til begrænsning af gener taler i sig selv for, at projektet skal miljøvurderes. -

Herudover har COWI på baggrund af besvarelsene i bilag AP, AQ og AR foretaget en samlet vurdering af lugtpåvirkningen ved Remco Ressourcecenter (bilag AU), ligesom COWI har ydet teknisk rådgivning til brug for udarbejdelsen af selve screeningsafgørelsen. -

Kommunen har dermed utvivlsomt fået teknisk rådgivning, som understøtter og ligger til grund for Kommunens vurdering af, at Remco Ressourcecenter er miljøvurderingspligtigt. -

3.4.7 *Officialprincippet*

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommunen skulle have tilsidesat officialprincippet, idet Kommunen ikke skulle have fremlagt eller inddraget teknisk dokumentation for Kommunens synspunkter vedrørende lugt, og at screeningsafgørelsen (bilag 69) derfor er ugyldig. -

Dette bestrides. Kommunen gør gældende, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og at afgørelsen er gyldig.

En screening efter miljøvurderingslovens § 21 er en *foreløbig* vurdering, som foretages på baggrund af bygherrens ansøgning, allerede foreliggende videns og almene erfaringer om det pågældende sagsområde, jf. Miljøstyrelsens vejledning og afsnit 3.1. Officialprincippet forpligter ikke Kommunen til at oplyse sagen yderligere, end hvad der fremgår af miljøvurderingslo-

vens § 21; Kommunen er forpligtet til at foretage screening i overensstemmelse med reglerne i miljøvurderingsloven. -

Kommunen skal derfor ikke indhente præcise beregninger eller undersøgelser af projektets forventede påvirkninger. Et behov for sådanne beregninger eller undersøgelser af lugtpåvirkningen vil i givet fald alene understrege, at projektet er miljøvurderingspligtigt. -

Kommunen har foretaget screeningen på baggrund af byherrens ansøgning og på baggrund af Kommunens og sagkyndiges eksperters viden og erfaringer med lugt. Disse eksperter er ligeledes blevet forelagt oplysningerne i byherrens ansøgning (bilag AP, AQ, AR og AT). -

Kommunen har således oplyst sagen tilstrækkeligt, og screeningsafgørelsen er truffet i overensstemmelse med miljøvurderingslovens § 21.

3.4.8 *Saglige hensyn*

Sagsøgerne har gjort gældende, at screeningsafgørelsen af 26. april 2024 (bilag 69) skulle være båret af usaglige hensyn. -

Dette bestrides af Kommunen.

Kommunen har kun interesse i at træffe en korrekt screeningsafgørelse og har ingen interesse i, om det ansøgte projekt miljøvurderes.

Til brug for vurderingen af projektets mulige indvirkning på miljøet har Kommunen fået bistand fra COWI, som har rådgivet Kommunen under hele screeningen i sagsnr. 23/2025. Hertil har Kommunen indhentet yderligere ekstern bistand fra Teknologisk Institut, Niras og COWI (bilag AP, AQ og AR). Disse sagkyndige vurderinger er indgået i Kommunens screeningsafgørelse – som også er udarbejdet med teknisk bistand fra COWI. -

Kommunens afgørelse er således båret af saglige hensyn og truffet på baggrund af sagens oplysninger og sagkyndige vurderinger fra flere førende tekniske eksperter inden for lugt og VVM uden opdrag om et bestemt resultat. -

Kommunen bestrider ligeledes, at Kommunen skulle have udført "*myndighedschikane*".

Kommunens tilsyn i Erhvervsområdet Farremosen har været lovlige og saglige, jf. afsnit 3.3.2, og sagsbehandlingstiderne er foranlediget af sagsøgeres egne handlinger, jf. afsnit 3.2. -

Ligeledes bestrides det, at afgørelsen er båret af usaglige hensyn, herunder økonomiske hensyn, i relation til sagsøgernes erstatningspåstand.

Kommunen har ingen økonomisk interesse i, at projektet miljøvurderes. Derimod kunne Kommunen – ifølge sagsøgernes egne udsagn – have undgået et erstatningskrav, hvis Kommunen havde bukket under for sagsøgernes pres og truffet en screeningsafgørelse om ikke-miljøvurderingspligt. Der kan her henvises til brev af 10. januar 2023 fra sagsøgernes advokat (bilag 26), hvor følgende fremgår:

"Såfremt kommunen træffer en forkert afgørelse i så henseende vil afgørelsen blive indbragt for klagenævnet og/eller domstolene, og der vil i så henseende blive rejst erstatningskrav overfor kommunen. Om nødvendigt vil der blive begæret indenretligt syn og skøn".

Ved mail af 25. april 2024 oplyste Remcos direktør også over for samtlige byrådsmedlemmer, at en afgørelse om miljøvurderingspligt ville få økonomiske konsekvenser for Kommunen (bilag AØ).

Kommunen gør derimod gældende, at sagsøgerne uden held har forsøgt at presse og true Kommunen til at træffe afgørelse om, at projektet ikke er miljøvurderingspligtigt ud fra et usagligt økonomisk hensyn, som Kommunen ikke må varetage (bilag 26, AD og AØ).

3.4.9 Kommunens formuleringer i screeningsafgørelsen

Sagsøgerne har anført, at Kommunens screeningsafgørelse af 26. april 2024 (bilag 69) skulle være behæftet med hjemmelsmangler, fordi der ikke hjemmelmæssigt skulle være grundlag for at anvende kriteriet *"antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet"* i Kommunens screeningsafgørelse (bilag 69, side 2).

Kommunen bestrider, at afgørelsen skulle lide af hjemmelsmangler, eller at Kommunen skulle have anvendt et forkert kriterium.

Afgørelsen er truffet efter miljøvurderingslovens § 21, hvilket også direkte fremgår af afgørelsen (bilag 69).

Efter miljøvurderingslovens § 16 må projekter omfattet af bilag 2 ikke påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt bygherren, at projektet ikke *antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet*. Hvis et projekt antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, er det således omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse.

Det fremgår også direkte af afgørelsen, at det er Kommunens vurdering, at der forventes at forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne, og at denne påvirkning dels sker fra anlæggets egne processer og dels som en kumulativ lugtpåvirkning fra aktiviteterne på nabovirksomheden Pankas. -

3.4.10 *Proportionalitet*

Kommunen gør gældende, at Kommunens screeningsafgørelse er gyldig og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Når projektet forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet, skal projektet underkastes en miljøkonsekvensvurdering, jf. miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 2. -

3.4.11 *Kommunens begrundelse*

Sagsøgerne gør gældende, at Kommunens screeningsafgørelse af 26. april 2024 (bilag 69) skulle være ugyldig, fordi afgørelsen ikke skulle opfylde begrundelseskravene i forvaltningslovens §§ 22 og 24. -

Dette bestrides.

Kommunen gør gældende, at screeningsafgørelsen er begrundet i overensstemmelse med reglerne i miljøvurderingslovens § 21, stk. 2, og forvaltningslovens §§ 22 og 24. -

Til støtte for, at afgørelsen ikke opfylder begrundelseskravene, har sagsøgerne henvist til, at Allerød Kommune – uden "*autoritativ dokumentation*" – har anført, at projektet antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet, og at der må forventes at forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne. -

I screeningsafgørelsen har Kommunen grundigt redegjort for begrundelsen for Kommunens vurdering af den forventede indvirkning på miljøet, blandt andet under punkterne "*afgørelse*", "*lugt*", "*kumulative påvirkninger*" og "*samlet vurdering*" (bilag 69, side 2, 7-8 og 11). Yderligere henvises til, at Kommunen har oplyst sagen tilstrækkeligt og ikke må indhente tekniske beregninger mv. vedrørende det konkrete projekt, da Kommunen i så fald ville have påbegyndt miljøvurderingsprocessen, jf. afsnit 3.4.7.

Som redegjort for i afsnit 3.4.3 er der heller ikke tale om, at Kommunen har baseret sin afgørelse på forkerte faktiske oplysninger, eller at Kommunen har tilsidesat oplysninger i Remcos ansøgninger. Kommunens vurdering er baseret på oplysningerne i bygherrens ansøgning, og hvad der på den bag -

grund er muligt, jf. miljøvurderingslovens § 21, jf. § 19. Kommunen har derfor heller ikke nogen bevisbyrde for, at Remcos oplysninger er forkerte.

I Kommunens screeningsafgørelse (bilag 69, side 12) har Kommunen også fyldestgørende beskrevet, hvilke faktiske oplysninger Kommunen har lagt til grund samt baggrunden herfor. Kommunens begrundelse opfylder der - for utvivlsomt kravene i forvaltningslovens § 24, stk. 2.

Kommunen har ligeledes begrundet, hvorfor de sagkyndige vurderinger fra Remcos rådgivere ikke har ændret Kommunens vurdering af, at projek - tet forventes at give anledning til væsentlige lugtgener.

Kommunens begrundelse opfylder dermed alle krav i forvaltningslovens § 24. Dette gælder, selvom begrundelseskravet måtte være skærpet.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at kravene til en begrundelse efter forvaltningslovens § 24, stk. 2, er afhængige af, om parten må antages at være bekendt med myndighedens opfattelse af sagens faktum, jf. Søren Højgaard Mørup m.fl., Forvaltningsret – Sagsbehandling, 9. udgave, 2025, side 349, hvor følgende fremgår:

*"Efter § 24, stk. 2, skal begrundelsen endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning ved afgørelsen. **Hvorvidt og i hvilket omfang en sådan redegørelse er nødvendig, beror bl.a. på, hvorvidt parten i forvejen må antages at være bekendt med myndighedens opfattelse af sagens faktum. Det kan her være af betydning, om der er foretaget partshøring, eller om man har imødekommet en begæring fra den pågældende om aktindsigt.**"* (HortenDahls fremhævning)

I denne sag har sagsøgerne længe været bekendt med baggrunden for Kommunens vurdering, blandt andet gennem partshøring, aktindsigt og denne retssag. Kravene til Kommunens begrundelse kan derfor ikke anses for at være skærpet, men må tværtimod være lempet.

Hvis retten mod forventning måtte nå frem til, at Kommunen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse, gør Kommunen gældende, at sådanne be - grundelsesmangler ikke kan anses for at være væsentlige. Kommunen har vedvarende forklaret baggrunden for afgørelsens indhold, henvist til rele - vante retsregler, angivet de hovedhensyn, som har været bestemmende for skønsudøvelsen, redegjort for de faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning, og forholdt sig til Remcos høringssvar og sagkyndige erklæringer samt forklaret, hvorfor disse ikke har ført til en afgørelse om ik-ke-miljøvurderingspligt.

Begrundelsen er således utvivlsomt ikke mangelfuld på nogen afgørende punkter, og begrundelsen giver grundlag for en materiel efterprøvelse af afgørelsen.

Eventuelle begrundelsesmangler vil derfor ikke medføre, at Kommunens screeningsafgørelse er ugyldig.

3.4.12 *Kommunens skøn*

Kommunen gør gældende, at Kommunens screeningsafgørelse (bilag 69) er korrekt og uden tvivl er truffet inden for rammerne af Kommunens skønsmæssige beføjelser. -

Som anført i afsnit 3.1 er Kommunens screeningsafgørelse en foreløbig og indledende vurdering af projektets forventede miljøpåvirkninger, og Kommunen er tillagt et betydeligt skøn i sin vurdering. -

Hvis retten mod forventning måtte finde, at Remco Ressourcecenter ikke kan forventes at medføre væsentlige lugtgener, vil det derfor ikke i sig selv betyde, at Kommunens afgørelse er ugyldig. Kommunens afgørelse vil stadig være gyldig, hvis Kommunen har handlet inden for den betydelige skønsmæssige ramme, hvilket Kommunen utvivlsomt har gjort. I den forbindelse skal det også gentages, at Kommunens afgørelse er truffet på baggrund af ekstern sagkyndig bistand, og at Kommunens tekniske rådgiver har vurderet, at projektet kan forventes at medføre væsentlige lugtgener. -

Når Kommunens screeningsafgørelse (bilag 69) er en skønsmæssig forvaltningsafgørelse, bør der desuden udvises tilbageholdenhed med at tilside sætte Kommunens skøn, som er foretaget på baggrund af reglerne i miljøvurderingsloven og under afvejning af lovlige, saglige og tekniske hensyn. -

3.4.13 *Intet ansvarsgrundlag*

Hvis retten mod forventning måtte finde, at Kommunens screeningsafgørelse er ugyldig, gør Kommunen gældende, at Kommunen alligevel ikke har handlet culpøst og derfor ikke kan ifalde et erstatningsansvar over for sagsøgerne. -

Ved screeningsafgørelsen har Kommunen hverken handlet usagligt eller begået væsentlige sagsbehandlingsfejl. Kommunen har foretaget et teknisk og juridisk vanskeligt skøn i en sag, hvor Kommunens og sagsøgernes rådgivere har været uenige om lugtpåvirkningerne. -

Hertil kommer, at sagsøgerne systematisk har overoplyst sagen og derved kompliceret sagen yderligere. Der henvises til afsnit 3.2.

Hvis retten måtte finde, at Kommunens skøn er forkert, og at afgørelsen er ugyldig, vil dette fejlskøn derfor være undskyldeligt på grund af sagens og skønnets vanskelige karakter.

Hvis screeningsafgørelsen måtte blive erklæret for ugyldig, vil det derfor ikke udløse et erstatningsansvar for Kommunen.

3.5 Øvrige erstatningsbetingelser

3.5.1 Hovedanbringender

Som redegjort for i afsnit 3.1 – 3.4 gør Kommunen gældende, at Kommunen ikke har handlet ansvarspådragende i sin sagsbehandling af sagsøgernes VVM-ansøgninger eller ved sin afgørelse af 26. april 2024.

Kommunen gør herudover gældende, at de øvrige erstatningsbetingelser heller ikke er opfyldt, og at Kommunen derfor ikke kan ifalde et erstatningsansvar over for sagsøgerne – hverken som følge af sagsbehandlingstiden eller den påståede ugyldighed af Kommunens afgørelse. -

Kommunen bestrider, at sagsøgerne har lidt et tab, og at et sådant påstået tab kan opgøres som sket i bilag 68. Ligeledes bestrider Kommunen, at der er årsagsforbindelse og adækvans mellem det påståede tab og Kommunens påståede ansvarspådragende adfærd. Yderligere gøres det gældende, at sagsøgerne har udvist egen skyld.

3.5.2 Det påståede tab – overordnet

En screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 indebærer hverken et afslag på eller en tilladelse til at gennemføre et konkret projekt.

Uanset resultatet af screeningen, skal Remco således stadig ansøge om og indhente alle de afgørelser og tilladelser, som er nødvendige for etableringen af Remco Ressourcecenter. -

Det kan derfor ikke lægges til grund, at sagsøgerne uden videre har et retskrav på at opnå eller på et tidligere tidspunkt kunne have opnået alle de nødvendige godkendelser og tilladelser til projektet. Det kan heller ikke sandsynliggøres, om eller hvornår sagsøgerne eventuelt kunne have fået disse godkendelser og tilladelser. Dette vil dels afhænge af miljøvurderingen, dels af sagsøgernes egne ansøgninger om øvrige forhold. -

Sagsøgerne har derfor ikke med nogen sandsynlighed godtgjort, at sagsøgerne har lidt et tab.

3.5.3 *Tabsopgørelsen: Den tidsmæssige udstrækning af kravet*

Sagsøgerne har beregnet sit påståede tab for januar 2021 til og med marts 2024 (bilag 68).

Sagsøgernes tabsopgørelse vedrører dermed en periode fra før Kommu - nens screeningsafgørelse af 26. april 2024. Opgørelsen siger derfor intet om, hvilket tab sagsøgerne skulle have lidt som følge af *screeningsafgørelsen*. Sagsøgerne har derfor på ingen måde godtgjort, at sagsøgerne skulle have lidt et tab som følge af afgørelsen.

I forhold til det rejste erstatningskrav for *sagsbehandlingstiden* gøres det gæl - dende, at Remco ikke kunne have fået en afgørelse om ikke-miljøvurde - ringspligt og alle de nødvendige tilladelser til projektet i januar 2021. Remcos påståede tab kan derfor under ingen omstændigheder regnes fra dette tidspunkt.

Remco trak selv ubestridt ansøgningen i sagsnr. 18/306 og 20/13721 tilbage henholdsvis 2. oktober 2018 og 9. juni 2023 og ansøgte om screening af et nyt projekt 3. juli 2023 i sagsnr. 23/7025.

Kommunen kan derfor aldrig blive ansvarlig for, at der ikke blev truffet en afgørelse i sagsnr. 18/306 og 20/13721, og et eventuelt tab kan derfor *tidligst* opgøres fra perioden efter udløbet af 90 dages fristen i sagsnr. 23/7025. Hvis Kommunen ikke havde udsat fristen, ville denne være udløbet 27. novem - ber 2023 (90 dage efter 29. august 2023).

Hvis retten måtte finde, at Kommunen kan gøres ansvarlig for, at der ikke blev truffet afgørelse i sagsnr. 18/306 og 20/13721, gøres det gældende, at projekterne i de to sager under ingen omstændigheder ville have resulteret i en afgørelse om ikke-miljøvurderingspligt. Heraf følger *også*, at sagsøger - nes eventuelle tab ikke kan opgøres for perioden fra januar 2021.

Hertil kommer, at Remco i sagsnr. 20/13721 først sendte sin endelige VVM-ansøgning 10. december 2021 og sendte en opdateret projektbeskrivelse 5. juli 2022 samt efterfølgende sendte supplerende oplysninger til ansøgnin - gen. Det giver derfor ingen mening at påstå, at Remco skulle have haft et tab allerede fra januar 2021.

I forhold til sagsnr. 18/306 blev denne afsluttet med Remcos tilbagetrækning af sagen 2. oktober 2018. Der er dermed gået mere end tre år siden, an søgningen blev trukket tilbage, hvorfor ethvert krav som følge af Kommunens sagsbehandling i denne sag er forældet, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. -

Idet Kommunen 26. april 2024 (bilag 69) har truffet afgørelse i sagsnr. 23/7025, kan sagsøgernes påståede erstatningskrav som følge af sagsbehandlingstid heller ikke vedrøre perioden efter 26. april 2024. -

Et eventuelt erstatningskrav i anledning af sagsbehandlingstiden kan der for højst vedrøre perioden fra 27. november 2023 til 26. april 2024. -

3.5.4 *Tabsopgørelsen: Opgørelsen af den normale drift i Remco*

Kommunen bestrider, at det forventede resultat for Remco ville have udgjort 29.358.773,32 kr. for perioden fra januar 2021 til og med marts 2024 (bilag 68). -

Kommunen skal understrege, at sagsøgerne med bilag 68 alene har fremlagt nogle eksempler på SCT Transport A/S' udgifter. -

Der er ikke fremlagt nogen dokumentation, som kan understøtte sagsøgernes påstande om, at Remcos omsætning ville have været en tredjedel af SCT's udgifter til jordhåndtering, jordanalyser, upcycling af materialer "med mere". Det er yderligere ikke klart, hvad dette "med mere" skulle dække over. -

Det er heller ikke godtgjort, at Remco kunne have løst de opgaver, som SCT har haft udgifter til, eller hvilken pris Remco ville have opkrævet for udførelse af disse opgaver. Hertil kommer, at det på ingen måde er givet, at Remco ville kunne have fået tilladelse til at udføre opgaverne. Dette vil afhænge af miljøkonsekvensvurderingen og af indholdet af de øvrige påkrævede tilladelser til etablering og drift af virksomheden. -

Ligeledes er der intet, som understøtter, at Remcos produktionsomkostninger ville udgøre 48 % af den påståede omsætning, og at der vil være en avance på 0,7 % på salg af upcycledede materialer. Der er således heller ikke fremlagt dokumentation for, at det totale dækningsbidrag ville udgøre 53 % af omsætningen. Tallene er alene baseret på sagsøgernes oplysninger om egne oplyste erfaringer fra branchen; det vil sige sagsøgernes egne udmønterede gisninger over, hvor meget sagsøgerne kunne have tjent. Kommunen gør derfor gældende, at dette estimat ikke er korrekt. -

Sagsøgerne har heller ikke fremlagt dokumentation for sagsøgernes opgørelse af de faste omkostninger. Det fremgår, at lokaleomkostningerne inkluderer SCT Ejendommens udgifter til blandt andet ejendomsskatter, vedligeholdelse og renteomkostninger. Omkostningerne er ikke dokumentet, og det må antages, at omkostningerne ville have været højere, hvis Remco var i drift. Ligeledes har sagsøgerne gjort gældende, at disse omkostninger har været "*direkte tabsgivende*" for koncernen, idet Remco ikke har betalt hus -leje. Når Remco ikke er blevet opkrævet husleje, har sagsøgerne også haft en tilsvarende besparelse og derved ikke lidt et tab.

Af tabsopgørelsen fremgår videre, at de opgjorte administrationsomkostninger består af revisionshonorar, forsikringer, it-omkostninger, økonomifunktion samt generelle administrationsomkostninger, og at omkostningerne afholdes af SCT, som ikke har faktureret udgifterne til Remco. Heller ikke for denne udgift er der fremlagt nogen dokumentation, ligesom det gøres gældende, at disse udgifter ville have været højere, hvis Remco havde været i drift.

De forventede udgifter til løn, salgsomkostninger og afskrivninger er heller ikke godtgjort.

Det forventede resultat for Remco er dermed fastsat ud fra egne subjektive gisninger, som ikke understøttes af den påkrævede dokumentation, og Remco har ikke godtgjort det påståede tab.

3.5.5 *Tabsopgørelsen: Opgørelsen af de faktisk afholdte udgifter*

Sagsøgerne har krævet erstatning for alle sine faktiske afholdte udgifter i perioden fra januar 2021 til og med marts 2024 (bilag 68).

Sagsøgerne har opgjort dette tab som resultatet af årsrapporter for Remco fraregnet advokatomkostninger.

Sagsøgerne ses dermed at mene, at Kommunen skal erstatte alle Remcos udgifter i perioden fra januar 2021 til og marts 2024 fraregnet advokatomkostninger, uden at Remco har godtgjort, hvad udgifterne nærmere måtte kunne eller dækker over.

Kommunen gør overordnet gældende, at de påståede faktiske udgifter er Kommunen uvedkommende, og at udgifterne ikke har sammenhæng med Remcos ansøgning om VVM-screening eller med Kommunens sagsbehandling.

For så vidt angår udgifterne til konsulentassistance gør Kommunen gældende, at Remcos udgifter til – som bygherre – at ansøge om screening af et projekt er Kommunen uvedkommende. Det er en udgift, som påhviler bygherre.

Herudover gøres det gældende, at størstedelen af konsulentomkostninger ikke relaterer sig til Remcos ansøgninger om VVM-screening. Remco har således også ansøgt om andre tilladelser, fx en miljøgodkendelse, som skal opfylde langt større dokumentationskrav. Denne konsulentbistand er irrelevant for sagen og kan under ingen omstændigheder kræves erstattet af Kommunen. Yderligere har en stor del af konsulentbistanden ikke været nødvendig for behandlingen af ansøgningerne om VVM-screening. Konsulentbistanden har tværtimod bidraget til sagsøgernes overoplysning af sagerne, hvilket er hovedårsagen til sagsbehandlingstiderne. Heraf følger og-så, at denne del af udgifterne til konsulentbistand ikke kan kræves erstattet. Den øvrige del af konsulentbistanden ville have været nødvendig for ansøgningen om screening, uanset kommunens sagsbehandlingstid, og kan derfor ligeledes ikke kræves erstattet af Kommunen. At sagsøgerne har indhentet sagkyndig bistand til udarbejdelse af høringssvar, er også Kommunen uvedkommende.

Herudover gøres det gældende, at Remco også ville have afholdt flere af de faktiske udgifter, hvis Remco var i drift. Dette gælder udgifterne til løn, men må også være tilfældet for de angivne "*andre omkostninger*", som ikke er nærmere specificeret. Remco ville derfor have haft udgifterne uanset sagsbehandlingstiden, hvorfor disse ikke udgør et tab som følge af sagsbehandlingstid. Remco kan desuden ikke både kræve disse udgifter erstattet som faktiske udgifter og kræve erstatning for det påståede forventede resultat, hvor de faste omkostninger til fx løn, lokaler og administration fra regnes.

Kommunen bestrider derfor samlet, at de faktiske udgifter er eller kan anses for at være et tab, som sagsøgerne kan kræve erstattet.

Ligeledes gøres det gældende, at sagsøgerne ikke har godtgjort, hvilke faktiske udgifter Remco har afholdt, og om disse relaterer sig til Kommunens sagsbehandling.

I forhold til sagsøgernes rejste krav på erstatning som følge af den påståede ugyldighed af Kommunens screeningsafgørelse har sagsøgerne – så vidt Kommunen er bekendt – ikke afholdt udgifter i anledning af screeningsafgørelsen. Sagsøgerne har derfor ikke lidt et tab.

3.5.6 Kausalitet og adækvans

Som anført under afsnit 3.5.2 er det uklart, om der vil kunne opnås tilladelse til at gennemføre nogen af de ansøgte projekter til etablering af Remco Ressourcecenter. Af den grund er der heller ingen årsagsforbindelse og adækvans mellem det påståede tab, screeningsafgørelsen og den sagsbehandlingstid, som sagsøgerne påstår er ansvarspådragende. I den forbindelse er det uden betydning, at sagsøgerne har indgivet en ansøgning om miljøgodkendelse. Kommunen kan ikke træffe afgørelse om miljøgodkendelse, før projektet er miljøvurderet. Og derfor er det heller ikke på nuværende tidspunkt givet, at sagsøgerne opnår en miljøgodkendelse, eller hvad vilkårene for godkendelsen i givet fald vil være.

3.5.7 Egen skyld

Hvis retten måtte finde, at Kommunen har handlet ansvarspådragende og er erstatningspligtig, gøres det gældende, at sagsøgernes krav må nedsættes på grund af egen skyld.

Sagsøgerne har løbende tilbagekaldt ansøgninger, opdateret og sendt nye ansøgninger om VVM-screening samt suppleret og ændret beskrivelsen af de ansøgte projekter og fremsendt nye oplysninger.

Hvis sagsøgerne ikke havde ændret og tilbagetrukket sine tidligere ansøgninger om VVM-screening, da Kommunen var tæt på at træffe afgørelse, ville sagsøgerne for længst kunne have gennemført en miljøkonsekvensvurdering af projektet.

Sagsøgerne har dermed selv aktivt medvirket til sagsbehandlingstiderne og er selv skyld i, at sagsøgerne ikke er længere i processen med etablering af Remco Ressourcecenter.

Hvis sagsøgernes modvilje mod Kommunens sagsbehandling alene vedrørte sagsbehandlingstiden – og ikke sagsøgernes modvilje mod at gennemføre en miljøkonsekvensvurdering – kunne sagsøgerne ligeledes have anmodet om, at projektet skulle undergå en miljøvurdering, jf. miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 3. I så fald ville sagsøgerne ikke skulle afvente Kommunens screeningsafgørelse.

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Vedrørende erstatningspåstanden (påstand 1)

Bevisbyrden for, at Allerød Kommune har handlet erstatningspådragende, påhviler REMCO. -

REMCO har således bevisbyrden for, at samtlige erstatningsbetingelser er opfyldt, herunder at der er lidt et tab og – idet påstanden er formuleret som en betalingspåstand – tabets størrelse. Påstanden vedrører perioden januar 2021 – marts 2024 og ses udelukkende at være relateret til REMCO A/S. -

Tabsopgørelsen er fremlagt som sagens bilag 68. Den er

” ... udarbejdet af økonomichef Vidne 3 i SCT Transport A/S (ansvarlig for økonomien for samtlige selskaber i koncernen) samt direktør i REMCO Ressourcecenter Person 1. ”,

og beskrives således:

”Opgørelsen af tab for perioden for REMCO Ressourcecenter er delt i to dele:

1. Den forventede normale drift i REMCO Ressourcecenter
2. De faktisk afholdte omkostninger i REMCO Ressourcecenter

Det første punkt angiver således, hvad resultatet før skat ville være, hvis der havde været normal drift i REMCO Ressourcecenter i perioden. Det andet punkt er baseret på, at REMCO Ressourcecenter ikke har været i drift i perioden. De omkostninger, som selskabet har måtte betale i perioden, er ikke driftsmæssige omkostninger. Omkostningerne udgøres primært af løn og konsulentassistance til den igangværende ansøgningssag hos Allerød Kommune.” -

Opgørelsen af den forventede normale drift

”... er baseret på, at de omkostninger, som SCT Transport A/S (CVR: 27045081) har haft til jordhåndtering, jordanalyser, upcycling af materialer med mere, ville have været omsætning for REMCO Ressourcecenter, idet de to selskaber er en del af den samme koncern.”,

idet

”Antagelsen er, at 1/3 (33,3 %) af dette ville have været omsætning i REMCO Ressourcecenter, hvis det havde været i drift. Årsagen til, at det ikke er

det fulde beløb, er, at det rent geografisk ikke altid giver mening at køre materialer til Allerød. Selv med drift i REMCO Ressourcecenter vil det stadig forventes, at leverandørerne fra tabellen anvendes dog i et markant mindre omfang. Estimatet på de 33,3% er et konservativt estimat. -

På baggrund af indgående viden og erfaring fra branchen forventes de direkte produktionsomkostninger for REMCO Ressourcecenter at udgøre 48% af omsætningen. ... Dertil kommer avance på salg af upcycledede materialer, som forventes at udgøre 0,7 % af omsætningen. Det totale dækningsbidrag udgør således 53% af omsætningen. Dette underbygges af ekspertisen i koncernen vedrørende jordhåndtering, jordanalyse, upcycling af materialer med mere og ikke mindst direktør i REMCO Ressourcecenter Person 1's indgående kendskab til branchen fra sin tid i selskabet Jordrens Køge som direktør. -

...

Det forventede resultat for REMCO Ressourcecenter udgør således DKK 29.358.773,32 for perioden fra og med januar 2021 til og med marts 2024.” -

De faktisk afholdte omkostninger i REMCO Ressourcecenter udgøres ifølge opgørelsen -

” ... primært af løn og konsulentassistance til den igangværende ansøgningssag hos Allerød Kommune. Disse omkostninger er direkte tab grundet den manglende drift i REMCO Ressourcecenter. I opgørelserne er advokatombudsomkostninger udeladt. ...” -

og opgøres til 1.042.597,15 kr.

Vidne 3 har bekræftet, at opgørelsen af REMCO's normale drift baserer sig på ekspertisen i koncernen, hans egne vurderinger og navnlig direktør Person 1's erfaringer fra Jordrens Køge. -

REMCO har ikke under sagen søgt at understøtte deres tabsopgørelse med uafhængige kilder eller vurderinger. -

I forhold til den del af kravet, der vedrører faktisk afholdte omkostninger, bemærker retten, at de ikke er nærmere specificerede, og tilslutter sig i øvrigt det af Allerød Kommune anførte om, at en række af udgifterne under alle omstændigheder må forventes at skulle have været afholdt i forbindelse med de indgivne ansøgninger. -

På den baggrund finder retten, at REMCO ikke har godtgjort at have lidt et tab eller at have godtgjort størrelsen af et eventuelt tab. Retten finder endvidere, at

REMCO's opgørelse af tabet ikke giver retten grundlag for med blot nogenlunde præcision at kunne skønne over et eventuelt mindre beløb.

Allerede af denne grund frifindes Allerød Kommune for den nedlagte påstand 1.

Vedrørende spørgsmålet om ugyldighed (påstand 2)

Ved afgørelsen af påstand 2 i sagen skal retten vurdere gyldigheden af Allerød Kommunes afgørelse af 26. april 2024, hvorefter kommunen har vurderet, at REMCO's projekt er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse efter miljøvurderingslovens § 21, idet projektet antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet i form af væsentlige lugtgener dels fra anlæggets egne processer og dels som en kumulativ påvirkning med aktiviteterne på nabovirksomheden, asfaltfabrikken Pankas A/S.

Retten lægger til grund, at lugtafgivelsen fra såvel REMCO's anlæg som fra Pankas A/S er af sammenlignelig lugtkarakter, idet begge virksomheder håndterer eller vil skulle håndtere bl.a. kulbrinter (oliestoffer).

Bevisbyrden for, at Allerød Kommunes afgørelse er ugyldig, påhviler REMCO.

Retten skal ved prøvelsen af afgørelsen dels tage stilling til det af Allerød Kommune udøvede skøn og dels tage stilling til de af REMCO påberåbte sagsbehandlingsfejl.

Vedrørende det udøvede skøn

Miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, er sålydende:

Følgende projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, må ikke påbegyndes, før myndigheden, jf. § 17, skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet:

...

2. projekter omfattet af bilag 2, hvorom der er truffet afgørelse efter § 21 om krav om miljøvurdering, og

...

Miljøvurderingslovens § 16 er sålydende:

Et projekt omfattet af bilag 2 må ikke påbegyndes, før myndigheden, jf. § 17, skriftligt har meddelt bygherren, at projektet ikke antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 21.

Miljøvurderingslovens § 21 (i kap. 8 om screeningsafgørelse) er sålydende:

Myndigheden, jf. § 17, træffer på grundlag af bygherrens ansøgning, jf. § 19, afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattes af bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i bilag 6. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Stk. 2.

Afgørelsen skal begrundes med hovedårsagerne til afgørelsen og henvisning til de i bilag 6 opførte relevante kriterier. Begrundelsen for en afgørelse om, at et projekt ikke er omfattet af krav om miljøvurdering, skal endvidere anføre særkender ved projektet eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, hvis bygherren har fremlagt en beskrivelse efter § 19, stk. 3.

En screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 er således en foreløbig vurdering af, hvorvidt et konkret projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet på grund af projektets art, dimensioner eller placering. Hvis projektet på baggrund af screeningen ikke antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, kræves der ikke miljøvurdering eller tilladelse. -

Som en foreløbig vurdering skal screeningsafgørelsen således ikke endeligt konkludere, hvorvidt en eventuel miljøpåvirkning er væsentlig og påregnelig.

Grundlaget for afgørelsen er bygherrens ansøgning samt allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde. En screeningsafgørelse skal kunne træffes hurtigt, hvilket betyder, at der accepteres en større margin for vurderingen. -

Navnlig i tilfælde, hvor der som her er tale om en foreløbig og indledende vurdering af, hvorvidt et projekt må antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet i form af væsentlige lugtgener, må der gives myndighederne en betydelig skønsmargin. Hvis konsulterede og anerkendte eksperter er uenige om de forventelige miljøpåvirkninger i form af bl.a. lugtgener, taler det derfor som udgangspunkt for, at der er behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige og endelige vurdering, og at der derfor skal foretages en miljøvurdering af projektet. -

Det er endvidere ikke i forbindelse med en screeningsafgørelse muligt at fastsætte vilkår til sikring af, at projektet ikke vil medføre væsentlige miljøpåvirkninger. -

Såvel REMCO som Allerød Kommune har konsulteret en række eksperter. Det drejer sig om WSP Danmark A/S, Techrem ApS og FORCE Technology henholdsvis COWI, Teknologisk Institut og NIRAS A/S.

Retten må lægge til grund, at de konsulterede eksperter er uenige om, hvorvidt der må forventes væsentlige lugtgener, såvel fra processerne fra REMCO's eget anlæg som en kumulativ effekt med lugtafgivelse fra Pankas A/S. Retten henviser til de afgivne indlæg fra de respektive eksperter. -

Retten finder på den baggrund, at REMCO ikke har godtgjort, at Allerød Kommunes skøn kan tilsidesættes. -

Om betydningen af OML-beregningen henvises til afsnittet nedenfor.

Vedrørende de påberåbte sagsbehandlingsfejl

Faktiske forudsætninger – placering og afstand til nærmeste boligområder/boliger.

Allerød Kommune har i afgørelsen henvist til, at de nærmeste boligområder befinder sig mindre end 500 m fra projektområdet. -

Retten bemærker hertil, at REMCO flere steder selv henviser til, at boligområderne er beliggende 450 m fra projektområdet, f.eks. i den af FORCE Technology gennemførte OML-beregning. -

Allerød Kommunes angivelse af afstanden er således i overensstemmelse med REMCO's egne oplysninger.

Allerød Kommune har videre henvist til, at de nærmeste boliger ligger i en afstand på maksimalt 100 m fra projektområdet. -

Det ses at fremgå af bilagsmaterialet, at den nærmeste bolig ved måling fra projektområdet og til skel ligger (ca.) 101 m væk. -

Retten tilslutter sig, at målingen skal foretages til skel af den berørte ejendom, idet en eventuel lugtgene må antages at kunne berøre hele parcellen, herunder f.eks. også haven. På den baggrund finder retten, at den mindre afvigelse i forhold til de af Allerød Kommune angivne 100 m er af en sådan karakter, at den ikke kan medføre afgørelsens ugyldighed.

Faktiske forudsætninger – placeringen af forurennet jord

Allerød Kommune har i afgørelsen lagt vægt på, at lugten må forventes frigivet fra et samlet anvendt overfladeareal på op til 44.000 m², mens REMCO, bl.a. i den af FORCE Technology udførte OML-beregning, har angivet milernes overflade til 840 m² svarende til, at forurennet jord (klasse 4) kun behandles i zone 3. -

Retten bemærker, at det af projektbeskrivelsen af 1. juli 2023 fremgår, at

”Zoneopdelingen skal mest ses som en logistisk opdeling, idet der både skal håndteres rene sten- og grusmaterialer, og forurenede materialer, som vi ikke ønsker at få blandet sammen. Da vi ikke kender den faktiske fordeling af forurenede og rene materialer, vil **zonegrænserne kunne forskydes dynamisk, så zonerne afspejler det faktiske oplag** .” , (rettens fremhævnings)

og, at

”Zone 3 er **tiltænkt** aktiviteterne, der omhandler rensning af forurenede jord og jordlignende materialer, der miljømæssigt klassificeres som klasse 4.” (rettens fremhævnings)

Det fremgår således af REMCO’s egne oplysninger, at placering og behandling af forurenede jord ikke er begrænset til den angivne zone 3, og at zonegrænserne er dynamiske og afhængige af det faktiske oplag.

Videre har vidnet Vidne 2 (Techrem ApS) forklaret, at der kan forventes udlagt miler også udover de i projektbeskrivelsen beskrevne placeringer (langs kanterne i projektområdet/på begge sider af ”Centervej”).

Dette stemmer overens med projektbeskrivelsen, hvorefter der

”I alle zonerne, vil [der] kunne lægges miler parallelt med centervejen, således at vandet vil kunne løbe frit mellem dem og ud på en tværvej” ,

og idet det i projektbeskrivelsen videre er anført, at

”På Figur 4 er milerne blot **indikerede**. Lagermiler vil kunne være **bredere og højere**, mens modtagelse sker sag for sag i mindre miler fordelt på modtagerpladsen. Ved store og forklassificerede sager køres jorden direkte i behandlingsmiler efter deres forureningsgrad.” (rettens fremhævnings)

Retten finder på den baggrund, at Allerød Kommune med rette har måttet forudsætte, at lugtafgivelsen kan forventes fra et større område end de af REMCO angivne 840 m² og i mangel af en præcis angivelse af det relevante areal har anset det for en mulighed, at lugtafgivelsen kan ske fra hele projektarealet på 44.000 m².

Samlet finder retten derfor, at Allerød Kommune ikke ved afgørelsen har lagt vægt på forkerte faktiske omstændigheder.

De anvendte kriterier

RESCO har anført, at kriteriet ”ikke kan udelukkes” er i strid med kriteriet i miljøvurderingsloven, idet det relevante kriterie efter loven er ”ikke antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet”.

Indledningsvis bemærkes, at formuleringerne i Allerød Kommunes afgørelsesudkast er uden betydning for vurderingen af selve afgørelsen, der anvender formuleringen ”må forventes at forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne”.

I VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, anvendes formuleringen

”kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet”,

og i Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelser anvendes formuleringen,

”hvorvidt en væsentlig påvirkning af miljøet er påregnelig”.

EU-Domstolen har i præmis 41 i dom af 6. marts 2025 i sagen Waltham Abbey Residents Association (C-41/24) anført, at

”Ifølge Domstolens praksis kan det imidlertid udledes af artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92, at der **skal gennemføres en miljøkonsekvensvurdering, så snart der er en sandsynlighed eller en risiko for, at det pågældende projekt vil få væsentlige indvirkninger på miljøet**. Under hensyn til **for-sigtighedsprincippet**, som er et af grundlagene for den politik om et højt beskyttelsesniveau, der føres af Unionen på miljøområdet, og i lyset af hvilket direktiv 2011/92 skal fortolkes, anses en sådan risiko for at foreligge, **når**

det ikke på grundlag af objektive oplysninger kan udelukkes, at dette projekt kan få væsentlig indvirkninger på miljøet (jf. i denne retning dom af 31.5.2018, Kommissionen mod Polen, C-526/16, EU:C:2018:356, præmis 66 og 67 og den deri nævnte retspraksis).” (rettens fremhævninger)

Retten finder på denne baggrund, at det af Allerød Kommune anvendte kriterie, herunder i relation til betydningen af OML-beregningen, er i overensstemmelse med miljøvurderingsloven.

Betydningen af OML-beregningen

Som anført ovenfor baserer den af FORCE Technology udførte OML-beregning sig på lugtafgivelse fra en overflade på 840 m².

Som ligeledes anført finder retten, at Allerød Kommune med rette har vurderet, at lugtafgivelsen potentielt kan ske fra op til 44.000 m².

Der er tale om en diffus lugtkilde, der ikke kan anses for at være veldefineret som f.eks. lugt fra en skorsten (punktkilde) eller lugt fra veldefinerede arealkilder som f.eks. spildevandsbassiner eller lossepladser. -

Det fremgår af flere af de tekniske rapporter, at der ikke findes anerkendte metoder til at beregne lugtbidrag fra diffuse kilder, som det ansøgte projekt bygger på. -

Vidne 1 (FORCE Technology) har forklaret, at målemetoden er mindre anvendelig ved diffuse kilder, og Vidne 7 (COWI) har forklaret, at målemetoden ikke er egnet ved diffuse kilder som den foreliggende. -

Miljøstyrelsens Vejledning Nr. 4 1985 om Begrænsning af lugtgener fra virksomheder, herunder 1. supplement fra 24. november 2024, ses helt overvejende at vedrøre beregninger fra punktkilder (skorstene). -

Retten finder på den baggrund, at FORCE Technologys OML-beregning ikke kan føre til en anden vurdering af spørgsmålet om den indbragte afgørelses gyldighed og herunder, at det ikke er en fejl i forbindelse med sagens oplysning, at Allerød Kommune ikke har foretaget en egen OML-beregning til imødegåelse af FORCE Technologys. -

Begrundelsen

Om en forvaltningsakts begrundelse fremgår det af forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2, at

En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

og, at

Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Der er ligeledes i miljøvurderingslovens § 21, stk. 2, citeret ovenfor, en bestemmelse, der vedrører afgørelsens begrundelse. -

Efter praksis skal en begrundelse udgøre en dækkende og korrekt forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold, den har. Omfanget og nødvendigheden af den i forvaltningslovens § 24 krævede redegørelse må – bl.a. – bero på, hvor-

vidt og i hvilket omfang parten i forvejen må antages at være bekendt med myndighedens opfattelse af sagens faktum.

Under hele sagens behandling har REMCO været bistået af tekniske eksperter, ligesom der har været afholdt møder med Allerød Kommune og gennemført partshøringer.

På den baggrund og efter en gennemgang af ordlyden af Allerød Kommunes afgørelse finder retten, at den er fuldt tilstrækkeligt begrundet.

Konklusion vedrørende påstand 2 om ugyldighed

På denne baggrund, og da det i øvrigt af parterne vedrørende påstand 2 anførte, herunder om sagsbehandlingstiden vedrørende den indbragte afgørelse af 26. april 2024 og forfølgelse af usaglige hensyn, ikke kan føre til et andet resultat, finder retten, at REMCO ikke har godtgjort, at der er grundlag for at tilside sætte Allerød Kommunes afgørelse som ugyldig. Allerød Kommune frifindes således for den nedlagte påstand 2.

Samlet konklusion

På baggrund af det anførte om REMCO's påstand 1 og påstand 2, og da det af parterne i øvrigt anførte ikke kan føre til et andet resultat, gives der i det hele Allerød Kommune medhold i den nedlagte frifindelsespåstand.

Sagsomkostninger

Efter sagens udfald skal REMCO A/S, SCT Ejendomme A/S og SCT Transport A/S betale sagsomkostninger til Allerød Kommune.

Omkostningerne er efter sagens værdi, omfang og forløb, herunder afholdelse af mundtlig forhandling om gennemførelse af syn og skøn og hovedforhandlingens varighed, fastsat til 650.000 kr. til dækning af udgift til advokat. Allerød Kommune er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Allerød Kommune frifindes.

REMCO A/S, SCT ejendomme A/S og SCT Transport A/S skal til Allerød Kommune betale sagsomkostninger med 650.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet med procesrente efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 21-05-2026 kl. 13:00

Modtagere: Sagsøger R E M C O A/S, Advokat (H) Håkun Djurhuus, Sagsøger SCT
Ejendomme A/S, Advokat (H) Henriette Soja, Sagsøger SCT Transport A/S, Sagsøgte
Allerød Kommune